

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Ptaah z federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem (BEAM)

Sedmistý čtyřiapadesátý kontakt

23. září 2020, 22.31 hod.

Billy Ahoj, Ptaah, milý příteli. Právě jsem zaslechl tvé volání, buď vítán – a vůbec, buď zdrav. Trochu se divím, že dnes přicházíš, neboť jsi chtěl přece opět až za několik dní ...

Ptaah Zdravím tě, Eduarde, milý příteli, a děkuji, že sem mohu přijít, neboť mě zaměstnává něco, co bych s tebou rád prohovořil. Je pravda, že jsem chtěl opět přijít až později, ale poněkud hlouběji jsem se ponořil do letopisů svého otce a získal jsem poznatky, o nichž jsem předtím nic netušil a jež jsem neznal. O tom bych s tebou rád hovořil.

Billy Inu, tvůj otec si pravděpodobně nechával leccos pro sebe, věci, které musel zamlčet nebo které jednoduše nechtěl z nějakých důvodů vyprávět svému synovi a tak.

Ptaah Tak tomu patrně bylo, takový přístup je jistě příznačný nebo nezbytný pro mnoho lidí, avšak já nehovořím o těchto věcech, nýbrž o tom, kde a v jakých minulých a budoucích epochách jsi byl spolu s mým otcem Sfath a jaké z toho částečně vplynuly účinky až do dnešní doby.

Billy To tě zaměstnává?

Ptaah Nejen to, neboť od své poslední návštěvy před dvěma dny jsem z letopisů také vyčetl, že jste spolu byli déle než 82 let na cestách v jiných epochách. A zdá se mi pravděpodobné, že až hlouběji proniknu do otcových letopisů, tak se dozvím, že to bylo ještě více let; tyto letopisy jsou nanejvýš podrobné a osvětlují ve vztahu k tobě a mému otci okolnosti, které mě skutečně udivují. O tom bych s tebou rád hovořil.

Billy Můžeme o tom mluvit, ano, ale v této věci se jistě najdou informace, které pravděpodobně nesmí být veřejné, a proto se o nich musí pomlčet.

Ptaah Ano, jak jsem již zjistil, je tomu tak; musíš tedy při svých zápisech dotyčné zvláštní pasáže našeho rozhovoru jako obvykle vypustit.

Billy Samozřejmě, ale mohli bychom nejprve probrat něco jiného, než se zavěnujeme tvé žádosti?

Ptaah Proti tomu nic nenamítám.

Billy Dobře, pak mám tedy nejprve následující: Bernadette našla v mých raných spisech něco, co se vztahuje na dopis, který jsem napsal ještě jako chlapec našemu švýcarskému spolkovému radovi. Žel již nevím, kdy to bylo, ale vzpomínám si ještě na to, že tento dopis byl jen úvodem, k němuž jsem následně připojil jedno ze svých prvních proroctví, jakož i předpovědi. K tomu mám dotaz, zda by ses třeba nemohl podívat do letopisů Sfath a tuto věc najít?

Ptaah Pokud víš, kdy jsi tento dopis a věci následující napsal, tak to mohu učinit, ale pokud nemůžeš uvést žádnou konkrétní dobu, tak to bude patrně obtížné, jelikož záznamy mého otce jsou nesmírně obsáhlé.

Billy Ne, přesnou dobu žel nedokážu uvést, neboť si nevzpomínám, kdy jsem celou tuto věc koncipoval a sepsal. Bylo to přece už před dlouhou dobou a tím právě nemyslím jen dobu, kterou jsem trávil v běžné přítomnosti. Avšak dokážu si vybavit, že jsem byl ještě chlapec, když jsem poprvé psal našemu spolkovému radovi. Zeptám se Bernadette, zdali by možná ještě nenašla údaje o tom, kdy to mohlo být.

Ptaah Pak by bylo určitě možné něco nalézt, ale je tomu přesto tak, že to bude vyžadovat hodně času, jímž kvůli svým povinnostem ne vždy disponuji.

Billy Přirozeně, rozumím, neboť jsem na tom podobně, a proto od ledna příštího roku zastavím zveřejňování periodika Znamení doby a budu mít zase čas věnovat se své vlastní práci. Už dlouho bylo načase, abych napsal svou další knihu, avšak kvůli přemíře jiných věcí jsem se k tomu nemohl dobrat. Pracoval jsem totiž právě na Zmáních doby (Zeitzeichen) a poté jsem se také věnoval neobyčejně četným, časově náročným a nevyhnutelným soukromým rozhovorům, faxům, e-mailům a telefonátům, a navíc jsem musel hodně času trávit i venku kvůli pracím, které bylo nutné vykonat a při nichž jsem musel být přímo přítomen – tak tomu žel bude i nadále, neboť především nyní, na začátku podzimu, bude moje asistence nezbytná. Krom toho se také starám o nákup potravin pro naše společenství, a tudíž musím být i v tomto ohledu pravidelně aktivní.

Nuže, telefonáty, o nichž jsem se zmiňoval, se opakovaně vztahují na nákazu koronaviru, a krom toho ustavičně přicházejí i otázky, které mohu zodpovídat samozřejmě jen na základě tvých vysvětlení a jež se týkají např. toho, zdali se zabýváte výzkumem protiléku, abyste eventuálně ... vždyť víš, o co se jedná.

Ptaah Nikoliv, takovýmito výzkumy se nezaobíráme; takovéto lékařské prostředky nepotřebujeme, jelikož nejsme vystaveni žádnému riziku, že s touto nákazou přijdeme do styku. Takovéto vědomosti bychom ani, na základě svých direktiv, nesměli poskytovat jiným osobám, a ani je pouze uvádět, pokud svou otázkou nastiňuješ, že se tě na to někdo mohl dotazovat.

Billy Přesně tak, to jsem měl na mysli; vlastně se mě na to ještě nikdo neptal, ale třeba se tak ještě stane a poté bych mohl podat pouze takovou odpověď, jakou jsem musel podávat již od těch dob, kdy mi Sfath řekl, že musíte všestranně dodržovat své direktivy a že se za žádných okolností nesmíte vměšovat do žádných záležitostí.

Ptaah To vyplývá z obsáhlých a nezbytných bezpečnostních opatření, neboť jen díky nim můžeme předcházet neštěstím spojeným s nejrůznějšími infekcemi.

Billy To si jasně uvědomuji, avšak když jsme již u toho, chtěl bych opět něco podotknout k tématu pandemie; vlastně jsme o této nákaze již nechtěli hovořit, ale již dvakrát nebo třikrát jsme se toho nedrželi, jelikož právě přicházejí nové a nové dotazy z celého světa. Lidé se strachují, dělají si starosti a mají

problémy, jelikož vládní představitelé jsou příliš hloupí na to, aby jednali správně a aby vymysleli, zrealizovali a prosadili správná opatření. Mimoto vykazují asi 15 % příslušníků té které populace mimořádnou hloupost, jelikož nejsou schopni – kvůli chybějící inteligentnosti – sousledně, resp. logicky myslet, a tudíž nedodrží nezbytná bezpečnostní opatření. Když právě vládne hloupost – jelikož lidé postrádají kognitivní schopnosti, a nedokážou tedy používat rozum a zdravý úsudek, tedy právě kvůli své hlouposti, která plyne z neschopnosti myslet –, tak nemohou vzejít ani poznávací schopnosti. Takový nedostatek rozumové síly a intelektu – musím říci patologický, popř. chorobný nedostatek – vede pak k tomu, že člověk vypojuje celou svou racionalitu a nerozpoznává skutečná fakta. K tomu ještě přistupuje okolnost, že tito lidé, tito arcihloupí a omezení pozemšťané, visí jako posedlí na rtech pitomým konspiračním teoretikům, kteří je svými spikleneckými slabomyslnostmi ještě silně podporují v nemyšlení a neodpovědném jednání a chování. Intelektnost těchto rozumových prostáček, tedy právě konspiračních teoretiků a jejich slepých vazalů a následovníků, se nalézá takřka pod bodem mrazu, jelikož jsou – kvůli své neschopnosti používat vlastní vědomí – natolik postiženi a omezeni ve svých schopnostech myslet, že postrádají veškerou poznávací způsobilost k rozeznávání skutečné reality.

Ptaah Opakovaně mě udivuje, jak trefné jsou větné formulace, které tvoříš, abys bez zbytečných námitek osvětlil stav věcí.

Billy Když myslíš! Člověk přece musí, má-li něco vysvětlit, celé téma koncipovat rozumně. Ale nyní něco jiného: Posledně jsi uvedl, že koncem tohoto měsíce a na počátku října vypukne 2. vlna nákazy koronaviru; myslím si, že bys k tomu měl vysvětlit něco více.

Ptaah Ano, bude patrně podstatné vysvětlit k tomuto tématu ještě několik důležitých věcí, třebaže jsme o tom již nechtěli hovořit. Kvůli 2. koronavirové vlně, která se nyní již rozbíhá, bude tedy nezbytné uvést několik slov, a sice: Poté, co jsme důkladně prověřili své direktivy, jsme obdrželi povolení – jak jsem ti vysvětlil již 2. ledna – prozkoumat na základě zdoluhavých testů a šetření všechny různé produkty, jež zahrnují veškeré dýchací roušky, které jsi pro nás obstaral; při tom jsme dospěli k velmi pozoruhodným expertizám a zčásti i udivujícím výsledkům, jejichž podstatu uvedu o něco později. Nyní musím totiž vysvětlit ještě několik jiných záležitostí, počínaje tímto:

1. Vůdčí státní představitelé budou kvůli své velké nerozumnosti a neschopnosti, pokud jde o nezbytná opatření k potírání nákazy koronaviru, působit i v budoucnu, stejně jako doposud, nerozvázně a neúčelně, jak jsme již vyzkoumali; dotyční tedy selžou, pokud půjde o vydávání a provádění ochranných, preventivních a omezujících opatření proti dalšímu šíření koronavirové nákazy; z toho důvodu se nerozšíří všechna nezbytná ochranná, bezpečnostní a zajišťovací opatření a nákaza se bude nyní celosvětově rozmáhat a šířit.
2. Selhání vůdčích státních představitelů bude mít nezadržitelně za následek, že nyní – jak jsem vysvětlil již dříve – započne 2. vlna šíření nákazy a bude se katastrofálním způsobem rozmáhat po celé Zemi; to si vyžádá mnoho obětí a zprvu již nebude možné proti tomu podniknout nic účinného. Selžou úhrnně všichni státní představitelé, kteří působí na vrcholných postech a kteří by museli odpovídat za tvorbu, vyhlášení a provedení nutných opatření. Jedná se o opatření, jež by měla obsáhle a nevyhnutelně chránit národy a zabezpečovat jim zdraví, avšak v tomto ohledu budou čelní státní představitelé neschopní a zcela selžou, jelikož nejsou způsobilí k vedení států. Na Zemi tedy nebude existovat ani jeden stát, který by kvůli neschopnosti vůdčích státních představitelů a státních zmocněnců pro zdraví netrpěl koronavirovou pandemií a který by nemusel litovat mnoha nakažených a mrtvých. Všichni čelní představitelé, všichni vůdčí reprezentanti států – kteří nejsou schopni vést své úřady a kteří se úhrnně a všeobecně zveličují chvastounstvím, třebaže

se nesmírně zesměšňují – nejsou schopni kvůli své vůdčí nezpůsobivosti vymyslet nezbytná opatření, a ani šířit osvětu ohledně nákazy koronaviru ve svých národech. Dotyční nejsou nikterak schopni ani posoudit, vymyslet a prosadit nezbytná a správná opatření, pokud jde o současně vznikající situaci, v níž pandemie začíná zuřit a zvrhává se po celém světě v plošný běs. Dotyční kvůli své neschopnosti nerozeznávají veškeré riziko plynoucí z pandemie a konají ve všech ohledech pouze chybné kroky, a proto nedokážou zamezit, a ani třeba jen oslabit nyní se valící 2. vlnu, resp. celosvětově se rozmáhající plošný požár nákazy. Dříve než se mě otážeš, jak se situace vyvine a bude nadále vyvíjet ve tvé vlasti, nemohu ti ani v tomto ohledu předpovědět nic lepšího, neboť pověření vůdčí představitelé švýcarského státu, již se zabírají nákazou koronaviru, nemohou být ohodnoceni jinak – jelikož jsou směšní a klamně se domnívají, že jsou veledůležití – než všichni ostatní vykonavatelé moci po celém světě. To se týká především zvláštních činitelů na nejvyšších postech, které je žel nutno ohodnotit stejně jako všechny ostatní státní představitele v týchž pozicích po celém světě.

3. Státní představitelé ve vrcholných funkcích selžou kvůli své vůdčí nezpůsobivosti, stejně jako politické strany, jež jsou odpovědné za obdobné úkoly; nejvyšší reprezentanti států, kteří jsou neschopní, tedy pod vlivem politických stran způsobí, že se nyní vzrůstající 2. vlna koronavirové pandemie zvrhne ve veliké neštěstí, neboť jednání a chování zmíněných jedinců bude postrádat rozum a zdravý úsudek a bude podporovat koronavirovou nákazu.
4. Také různé soudy a úřady vedou neodpovědní a k používání rozumu nezpůsobilí úředníci a soudci, což je nebezpečné a podporuje to koronavirovou nákazu, a to z tohoto důvodu: Pokud státní představitelé či komunální úředníci vydají a nařídí zpola účinné či dobré vyhlášky ve vztahu k bezpečnostním opatřením, jež jsou činěna k zamezení nákazy, tak dotyční soudci či úředníci tyto vyhlášky opět ruší nerozumnými povoleními a soudními usneseními. Dotyční tedy neodpovědně maří a ruší zákazy a vyhlášky, jež se vážou kupř. na zavírání restaurací, barů, hotelů a fitness center, na omezování školicích středisek všeho druhu, jakož i na provoz prostředků veřejné dopravy a všechny veřejné sportovní a zábavní akce.
5. K šíření koronavirové nákazy přispívá také neodpovědné provozování a využívání pracovních prostor, a tudíž by takové prostory k vyřizování práce měly být nutně uzavřeny, pokud musí v jedné prostoře, příliš blízko sebe, vykonávat práci příliš mnoho osob bez ochranných dýchacích roušek, jako je tomu např. v řeznických provozech, úředních, školicích a služebních místnostech, v úřadovnách, úředních kancelářích, obchodních místnostech, kancelářích obecně a sekretariátech atd. Takováto pracoviště by měla být zařízena určitým způsobem a lidé by v nich měli dodržovat účelné způsoby chování, jako jsou tyto:
 1. Lidé by měli nosit ochranné dýchací roušky.
 2. Mezi dvěma pracovišti, resp. dvěma osobami by měla být zachována vzdálenost minimálně 2 metrů.
 3. Je nezbytné dostatečně větrat otevřením oken, popř. dveří.
 4. Byl by nezbytný přístroj na čištění vzduchu, který vzduch vysává a filtruje.
 5. Mezi pracovišti jsou nevyhnutelné dělicí přepážky.
 6. Je nezbytné přeuspořádat, resp. přizpůsobit pracoviště; pokud není možno zaručit nezbytná opatření, je nutno pracoviště změnit.
 7. Lidé by měli, je-li to možné, zvážít práci z domova, pokud důležité body nemohou být zaručeny.

6. Dále je nutno uvést osoby, jež podléhají nerozumu a nesoudnosti a jež projevují nesmyslné názory, mínění a způsoby chování: Dotyční jsou slabomyslní, mají podprůměrnou inteligenci a patří k té části populace, která trpí patologicky nedostatečnou inteligentností a vyjadřuje tento svůj stav tím, že nedodržuje nezbytná bezpečnostní pravidla. V důsledku své osobní hlouposti propadli dotyční stavu nesmírně slabé, resp. naprosto nedostatečné inteligentnosti, a tudíž postrádají veškeré kognitivní schopnosti – z toho důvodu nejsou schopni vnímat, postihnout ani chápat, natož rozumně uskutečňovat informace, které přetváří systém řídicí jejich chování. Kvůli nedostatečnému rozumu a zdravému úsudku nejsou schopni postihnout skutečnou realitu a pravdu ohledně nákazy koronaviru, a ani si nedokážou uvědomit chorobné bludy konspiračních teoretiků, k nimž se připojují a jejichž nesmysly obhajují.
7. Již od posledního února jsem několikrát vysvětloval, že nošení jednoduchých ochranných roušek typu FFP1 nezaručuje ochranu proti žádným původcům nemoci. Roušky na ochranu dýchání typu FFP2 a FFP3 mohou sice zabránit infekci z houbových výtrusů, mikroorganismů, bakterií a parazitů, avšak přesto se nehodí ve vztahu k virům. Proti virům jsou nezbytné speciální bezpečnostní obleky, resp. uzavřené systémy ochranných oděvů, k nimž náleží patřičné masky a dýchací přístroje a jež jsou co nejlepším způsobem hermeticky uzavřeny před okolím. Takové ochranné obleky lze použít vícekrát, avšak po každém použití, před svléknutím, je nutno je postříkat chemickou dezinfekcí.

Ani nejlepší roušky na ochranu dýchání nezaručují naprostou bezpečnost vůči virovým infekcím, a tudíž ani takové roušky nezajišťují ochranu proti virům; v nejlepším případě existuje při nošení nejkvalitnějších ochranných roušek zbytkové riziko nákazy ve výši 4–6 procent. Účinné ochranné roušky, které do značné míry poskytují ochranu před infekcí, avšak nikdy ne stoprocentně, jsou podle pozemských norem roušky jakosti FFP2 a FFP3 – musí se ovšem jednat o výrobky, jejichž vhodnost prověřily odborné instituty atd. Faktem žel je, že na otevřeném trhu existuje mnoho brakových, takzvaných ochranných roušek, které nejsou prověřené ani kvalitní, jelikož tyto bezcenné a nanejvýš nevhodné produkty slouží pouze ziskuchtivosti, avšak v žádném případě zdravotní bezpečnosti.

Musí být vysvětleno, že ani nejlepší prodejné ochranné roušky jakosti FFP2 a FFP3 neposkytují žádnou ochranu proti virům libovolného typu, neboť taková ochrana je možná jen ve zcela hermeticky uzavřených ochranných systémech, jež pokrývají celé tělo a jež disponují také vlastním dýchacím přístrojem. Všechny takové systémy je nutno po každém použití očistit silnými chemickými kyselinami atd.

Ochranné roušky jakosti FFP2 a FFP3, jež jsou dostupné pro obyvatelstvo a jež otestovala odborná pracoviště, odpovídají určitým normám, jsou označeny pečeti kvality, a jsou tudíž prodávány za patřičně vysokou cenu – tato cena ovšem zpravidla odpovídá kvalitě produktu a jeho spolehlivosti. V tomto směru jsme s tvou pomocí prověřili, otestovali a ohodnotili několik ochranných roušek, které jsi nám předal a jež zahrnují 4 druhy; druhy, které jsme posoudili jako přijatelné, uvedu vzápětí, avšak musí se jednat o odborně prověřené ochranné roušky, jež vykazují patřičné značení, načež je lze ohodnotit jako dobré; je však namístě obezřetnost, neboť značka CE nemusí garantovat kvalitu, jelikož v tomto ohledu probíhá mnoho podvodných obchodů. Při koupi ochranné roušky je tedy nezbytné bedlivě objasnit stav věci a informovat se.

Ryze vlastnoručně vyrobené látkové roušky všeho druhu jsou nekvalitní; a naprosto neužitečné jsou i látkové roušky v obchodech, neboť se jedná o výrobky neodpovědných kšeftařů; lidé by tedy měli účelně používat pouze takové ochranné roušky z volného prodeje, u nichž prověří a objasní jejich původ a účinnost; tento postup se vztahuje obecně na veškeré ochranné roušky.

Je nutno si povšimnout následujícího: Značky CE a KN 95, jež jsou uvedeny na vyrobených rouškách, vysvětlují, že výrobci v Evropské unii garantují, že jejich produkty dostačují platným požadavkům, jež jsou ustanoveny v harmonizačních právních předpisech; patřičná značka CE tedy dokládá soulad s postupem posouzení shody, díky čemuž mají takto označené produkty garantovat, že mohou být v Evropské unii, resp. v Evropském hospodářském prostoru obchodovány bez omezení a že konzumentům v rámci tohoto prostoru zaručují bezpečnost a jednotnou ochranu ve vztahu ke zdravotním, bezpečnostním a environmentálním záležitostem. Je však nutno si povšimnout toho, že tyto značky, CE a KN 95, musejí lidé přesto prověřovat, jelikož je používají také podvodné firmy, které uvádějí do oběhu podřadné či zcela nevhodné zboží všeho druhu, a tedy i ochranné dýchací roušky, jež jsou bezcenné a jež ohrožují zdraví. Mělo by být tedy pravidlem, že si lidé původ zboží ověří.

Ve Švýcarsku se, pokud vím, značka CE nevyžaduje, jelikož tato země nepředpokládá místně specifické značky konformity; Švýcarsko však může značku CE alternativně připojit ke své značce konformity.

Za umístění značky CE a KN 95 na prodávaný produkt odpovídá výrobce, nebo jím zmocněná osoba, resp. producent.

Látkové roušky všech druhů, které si lidé sami vyrábějí, které dostávají darem anebo si je kupují – jak jsem již vícekrát vysvětloval od počátku našich rozhovorů k tématu koronaviru – jsou v každém ohledu naprosto neúčinné, pokud jde o ochranu před virem, bakteriemi, cizopasníky, mikroorganismy, houbovými výtrusy, kapalnými a netěkavými aerosoly, a tedy i před vydechovanými kapénkami, a dále před organickými plyny a párami; kromě toho takové roušky dokonce ohrožují zdraví.

Látkové roušky, jež sestávají z úzce tkaných materiálů, jako z několika na sebe položených kapesníků či šál atd., mohou zakrývat ústa či nos, ale přinášejí užitek – ne déle než maximálně dvě minuty – jen jako krátkodobá ochrana a nouzová pomůcka, a to proti bakteriím, cizopasníkům, mikroorganismům, houbovým výtrusům, kapalným a netěkavým aerosolům, jakož i proti vydechovaným kapénkám, organickým plynům a párám, avšak nikdy ne proti virům.

Hygienické roušky FFP1 nižší kvality jsou roušky, které slouží jen jako nouzová ochranná pomůcka, a jsou tedy používány pouze jednorázově; tyto roušky nepředstavují lékařský produkt, jelikož sestávají pouze ze zvláštních druhů papíru a jiných levných materiálů. Tyto roušky, jež jsou z odborného hlediska naprosto nevhodné k zabránění infekce, jsou určeny pouze k izolaci cizích materiálních částic a lze je využít pouze krátkodobě. Tyto roušky jsou tedy určeny pouze k tomu, aby bránily, resp. předcházely vdechování materiálních a zčásti kapalných cizích látek. Tyto roušky mají tvarovatelný drátek kolem nosu, díky čemuž se do jisté míry přizpůsobí tvaru obličeje, avšak lze je využít pouze krátkodobě, načež musejí být řádně zlikvidovány – lidé je tedy nemají jednoduše bezstarostně vyhazovat, ale mají je skutečně správným způsobem zneškodnit.

Roušky FFP1 vyšší kvality sestávají s lehkého textilního materiálu s gumovým popruhem a formovatelným ohybem kolem nosu, přičemž neobsahují žádné papírové materiály atd., ale jen netkané textilie. Tyto roušky však slouží pouze k ochraně proti všem nejedovatým a inertním prachovým částicím o velikosti 0,4 mikrometru a větším, avšak nikoliv proti virům.

Roušky FFP1 zvláštní kvality sestávají z kvalitní textilní látky a lze je – jedná-li se o dobré výrobky – krátkodobě využívat a čas od času poněkud dezinfikovat 70procentním alkoholickým sprejem;

po maximálně jednodenním použití je lze – skládají-li se z vhodného textilního materiálu – vyprat při teplotě 60 stupňů a poté opět dezinfikovat 70procentním alkoholovým sprejem. Takovéto roušky mohou lidé prát vhodným pracím prostředkem podle okolností až 100krát a více, a to ručně, nikoliv v pračce, načež je mohou opět použít.

Ochranné dýchací roušky 3M FFP2 dobré kvality můžeme doporučit pro běžné každodenní použití, avšak nikoliv pro využití ve větším shluku lidí.

Vnější vrstva těchto ochranných dýchacích roušek sestává za normálních okolností z hydrofobní tkaniny, která skýtá ochranu proti vydechovaným kapénkám a aerosolům.

Prostřední vrstva těchto roušek sestává z třívrstvého, vysoce výkonného filtračního systému, jenž se nazývá FFP2 a odborně se testuje, zatímco vnitřní vrstva se skládá z antibakteriální látky.

Dobré a prověřené ochranné roušky typu FFP2 představují inovativní filtrační médium, jež poskytuje určitou ochranu a bezpečnost před cizími materiálními látkami i před aerosoly, vydechovanými kapénkami, houbovými výtrusy, mikroorganismy, bakteriemi a parazity, avšak nehodí se k ochraně před viry a je také stavěno jen na malý dechový odpor.

Tyto roušky jsou dobré na ochranu při práci, a jelikož prošly testem zanášení dolomitovým prachem, lze je nasadit a používat vícekrát. Tyto roušky vykazují zvětšený filtrační povrch a zaručují delší životnost, přičemž skýtají též extra široké, pro kůži příznivé těsnění kolem obličeje, jakož i dobrý komfort při nošení a poměrně vysokou bezpečnost. Jsou opatřeny přizpůsobitelnými, extra širokými stuhami, jež zajišťují individuální nastavení. Vydechovací ventil Cool Flow, jež rouška zpravidla obsahuje, zabraňuje tomu, aby se pod rouškou kumulovala teplota, což usnadňuje dýchání; vycpávka kolem nosu pak zaručuje, že se rouška optimálně přizpůsobí obličeji.

Ochranné dýchací masky 3M FFP3 sestávají z lehkého textilního materiálu, jsou opatřeny nastavitelnými upevňujícími stuhami, tvarovatelným obloukem kolem nosu a velmi dobrým ventilem na vydechování. Tyto roušky zaručují velmi vysoký stupeň bezpečnosti před cizími hmotnými látkami, resp. pevnými částicemi, jakož i před bakteriemi, mikroorganismy, houbovými výtrusy, cizopasnými, kapalnými a netěkavými aerosoly, a tedy i před vydechovanými kapénkami a organickými plyny a párami. Výsledky našich testů ukázaly – když je vyjádřím na základě pozemských označení a hodnotových údajů –, že skutečně dobré roušky tohoto typu poskytují ochranu, která může až 10násobně překonávat hodnotu PEL («přípustný expoziční limit«).

Tyto roušky se systémem aktivního dýchání obsahují tři vložky a poskytují velmi dobrou ochranu jak pro svého nositele, tak i pro osoby v jeho bližším okolí – proto lze tyto roušky nejvíce doporučit, pokud je člověk v hojném styku s mnoha osobami a pohybuje se ve větších shromážděních lidí atd.

Ochranné dýchací roušky třídy FFP3, jež jsme podrobně testovali, chrání efektivně před infekcí, a tedy i před onemocněním. Tyto roušky jsou navrženy na několikanásobné použití, je nutné je v případě potřeby lehce postříkat 70procentním alkoholem a čas od času je tímto způsobem dezinfikovat, přičemž si svoji účinnost bezpečně zachovávají přes pět pracích cyklů. Ani tyto roušky – stejně jako ani žádné jiné, jež jsem dříve uvedl – nejsou určeny k lékařským zákrokům a neskýtají žádnou ochranu proti virům. Tyto roušky představují produkty, které splňují všechny nezbytné požadavky, pokud jde o všeobecnou kvalitu ochranných dýchacích roušek, a můžeme je na základě svých poznatků a testových výsledků doporučit.

Na základě všech 17 různých ochranných roušek – jež jsi pro nás obstaral a jež jsme podle svých nejlepších možností podrobili zdoluhavým průzkumům a velmi podrobným testům atd. – jsme dospěli k nanejvýš rozdílným poznatkům a výsledkům: Jednalo se zaprvé o roušky, jež je nutno hodnotit jako naprosto nevhodné a nejvyšší měrou zdraví škodlivé – to byly např. látkové roušky všech druhů, ať vlastnoručně vyrobené nebo zakoupené, které je navíc nutno posoudit jako naprosto zdraví škodlivé –, a zadruhé se jednalo o produkty, jež jsou zčásti či zcela užitečné, jako různé druhy roušek FFP1. Kromě toho se však vyskytly i kvalitnější roušky, a sice ochranné roušky jakosti FFP2 a FFP3. Žel se prokázala ta nevýhoda, že lidé musejí při nákupu takovýchto produktů zachovávat krajní obezřetnost, jelikož valná část těchto roušek vykazuje velmi podřadnou, ba dokonce zcela nevyhovující kvalitu – lidé tedy při koupi těchto produktů mají nutně objasňovat a ověřovat jejich kvalitu, jakož i jejich původ.

Druhá vlna koronavirové nákazy, která již započíná, otevřeně vypukne již za několik málo dní a bude se po celém světě šířit tak rychle a choulostivě, že dalece předčí skončenou první vlnu. Tato nyní se šířící 2. vlna bude znamenat podstatně více, než co vyjadřuje neškodné označení »2. vlna«, neboť se velmi rychle rozšíří po celém světě v plošný požár, jenž nyní zasáhne také celou Evropu a vyžádá si velmi mnoho obětí. Tato vlna znovu zle zasáhne také Itálii a Španělsko, jakož i všechny státy po celém světě, které dosud z celé věci do jisté míry šťastně vyvázly, resp. které neutrpěly závažnými důsledky. Jak jsem ti již řekl, nezůstane ušetřeno ani Švýcarsko, neboť i ve tvé vlasti žel existují oba faktory, které podporují neštěstí, totiž neschopnost a hloupost čelných státních představitelů a politiků, kteří by ze své gesce měli učinit a prosadit opatření proti koronavirové nákaze. Dotyční jsou ovšem v tomto směru naprosto neschopní a prezentují se na veřejnosti jako výtečné a veledůležité osobnosti, přičemž jsou i samolibí a přihlouplí, a to zpravidla beze smyslu a účelu. Mimoto existuje ještě skupina lidí, kteří jsou, jak vždy říkáš, hloupí jako pytel slámy a jejichž, jak stále říkáš, nemyslíci rozum, zaostalá inteligentnost a propastná nesoudnost vyzývají k pláči. To jsem musel, milý příteli, pro jednu povědět tímto způsobem, neboť tvůj způsob vyjadřování je vždy mnohem trefnější než můj, a proto si jej musím, i ve svém vysokém věku, teprve osvojit.

Nuže, toto 2. vzednutí nákazy tentokrát zasáhne i všechny státy v celé Evropě, a to i Švýcarsko. Počty infikovaných, jakož i zemřelých, budou úhrnně růst do výše na všech světadílech a ve všech státech mimo Evropu, avšak ani celá Evropa nezůstane ušetřena, jak jsem již pověděl. Také evropské státy, jakož i státy po celé zeměkouli – které byly dosud méně postiženy nákazou nebo které překonaly 1. vlnu a žijí ve falešné domněnce, že celou věc překonaly – budou nyní zasaženy 2. vlnou, a to zčásti obsáhleji, než tomu bylo při 1. průchodu nákazy. V době 20. října bude po celém světě dosaženo oficiálního počtu 40 milionů infikovaných nákazou koronaviru, do čehož nebude spadat velký počet statisticky nezjištěných případů; současně bude do zmíněné doby po celém světě oficiálně dosaženo – opět bez statistické odchylky – přes 1,2 milionu smrtelných obětí, avšak následně se tento počet v každém případě ještě vystupňuje. První konec koronavirové nákazy nebude totiž koncem posledním, jelikož se virus potáhne daleko do budoucnosti. Tak tomu bude proto, že státní představitelé ve všech zemích po celém světě nerozpoznají nutnost vyhlásit správná opatření, a tudíž tato opatření ani nebude možné prosadit v jednotlivých národech, aby byla nákaze učiněna skutečná přítrž. Další, celosvětový problém vzniká v tomto směru kvůli hlouposti nepoučitelné a neodpovědné části té které populace, která se přiklání ke škodlivým konspiračním teoriím, v důsledku čehož se nákaza koronaviru dále šíří (jelikož lidé přecházejí všechna preventivní a ochranná opatření). To však bude mnohým z těch, kteří odmítají ochranná opatření, způsobovat nevýhody a škody, a dokonce budou kvůli tomu umírat.

Dále je nutno zopakovat, že lidé, které postihla nákaza a kteří se z ní uzdravili, si nemohou vytvořit bezpečnou imunitu, neboť naše poznatky dokazují následující: Lidé, již se jednou infikovali a vyléčili, zůstávají po celou dobu svého života náchylní k infekci, a tudíž mohou být kdykoliv znovu infikováni a zasaženi nákazou. Takováto druhá nákaza může být nebezpečnější životu než první infekce, z níž se člověk následně vyléčil – takovéto nové infekce mohou tedy vést častěji ke smrti.

Na základě našich zjištění se i mezi odborníky, jakou jsou virologové a lékaři atd., pohybují nepoučitelné živly, které celé téma bagatelizují, nepostihují skutečnosti, a dokonce zastávají spiklenecké teorie.

Dále je faktem – jak jsem v dřívějších rozhovorech již vícekrát vysvětloval –, že po prodělané koronavirové infekci a po uzdravení se v celém organismu člověka ukládají působením viru impulzy, z nichž za nejrůznějších okolností vyvstávají jiné a s koronavirovou nákazou nepříbuzné choroby a neduhy, jež se mohou dlouhodobě projevovat chřadnutím organismu včetně smrtelných následků. (Pozemští virologové a lékaři tento fakt, že se choroba ukládá v organismu v podobě impulzů, přitom neznají.) Pozemské lékařství nebude umět této skutečnosti po velmi dlouhá staletí čelit, neboť celá nákaza se – vinou masového plození a masového počtu porodů v rámci dále vzrůstajícího přelidnění – potáhne vlivem dědičnosti velmi daleko do budoucnosti; tento proces započal již před měsíci a již jej nelze zamezit, resp. zastavit; navíc může ve svém běhu v budoucnosti způsobit novou nákazu a ta se pak může vyvinout v takřka likvidační pandemii. Zvrácenost pozemšťanů ve vztahu k nesmírné mase přelidnění, která pomalu ohrožuje veškerý život na Zemi, tedy povede nebo může vést k velmi zhoubnému konci.

Dále je nutno podotknout – smím-li v tomto ohledu něco vysvětlit na základě našich direktiv –, že celá pozemská lékařská věda by se neměla jednoduše soustředit jen na vytvoření určité očkovací látky, neboť by se měla současně zaměřit i na různé krevní skupiny. Krevní skupiny jsou totiž podstatné, neboť od samého počátku určují stupeň infekčního faktoru – na to by bylo třeba obzvláště soustředit pozornost. V tomto ohledu musím vysvětlit – a použiji k tomu pojmy z pozemské medicíny –, že erythrocyty, resp. červené krvinky, které na svém povrchu sestávají z různých struktur, jako jsou bílkoviny, resp. proteiny a lipidové vazby, musejí být ovlivněny patřičnými očkovacími látkami. Pojem »lipidy« představuje označení, jež lze chápat ve smyslu »shluk, nahromadění«; zmíněné lipidové vazby na erythrocytech pak většinou, resp. z největší části sestávají z přírodních, ve vodě nerozpustných látek. Lipidy lze na základě jejich nízké polarizace dobře rozpouštět v hydrofobních, resp. bezvodých rozpouštědlech. Lipidy vykazují charakter krevních skupin, přičemž každý člověk disponuje určitým druhem antigenů, které v těle jakožto cizorodé bílkovinné látky podněcují proti sobě samým tvorbu antitělisek, což tvoří určitou krevní skupinu. Nejvýznamnější systémy krevních skupin pozemšťanů jsou na prvním a nejpodstatnějším místě systém ABO, poté systém Rhesus a systém Kell – k tomuto tématu musím patrně něco vysvětlit pro lidi nevzdělané v medicíně.

Pod pojmem krevní skupiny je nutno v užším slova smyslu chápat všechny geneticky určené vlastnosti erythrocytů, resp. diskovitých, přibližně 8,4 mikrometru velkých buněk bez buněčného jádra, jež jsou uprostřed lehce prohloubené. Takovéto erythrocyty, resp. červené krvinky vykazují životnost zhruba 4 měsíce a dospělý člověk jimi disponuje v přibližném počtu 26 000 miliard.

V normálním případě nastává, že každá struktura, resp. organismus člověka vyvíjí na povrchu buněk antitělíska, která představují charakteristickou vlastnost krevní skupiny. Toto určení krevní skupiny v sobě nese obsáhlý praktický význam, který kupř. zabraňuje negativním reakcím v případě nezbytné krevní transfuze. Určení krevní skupiny má význam i při objasňování komplikací spojených s transfuzí, při prevenci u těhotných žen, jakož ale i při transplantaci orgánů, přičemž celé toto téma má na Zemi velký význam i v soudním lékařství.

Obdrží-li člověk krev z nekompatibilní krevní skupiny, tak to může vést k rozkladu erythrocytů, jelikož může být zničena jejich buněčná membrána s tím, že hemoglobin přejde do plazmy, čímž nastává likvidace krevních částí, což může za určitých okolností skončit smrtí člověka. Ne všechny krevní skupiny se tedy vzájemně snášejí, což způsobují jejich antitělíska, neboť ke každému antigenu krevní skupiny existuje také specifické antitělísko krevní skupiny, které dokáže dotyčný antigen rozpoznat a shluknout se s ním. Je tedy jasné, že v krvi každého člověka kolují antitělíska krevní skupiny, která potírají všechny antigeny, jež k člověku nepatří. To brání imunitnímu systému, jenž je tělu vlastní, v tom, aby potíral vlastní erythrocyty.

Je-li však provedena krevní transfuze s chybnou krví z jiné krevní skupiny, tak bude krevní systém bojovat proti cizím erytrocytům. Určování krevních skupin má tedy nesmírný praktický význam při krevních transfuzích a především také při transplantacích orgánů. Nakonec je nutno ještě podotknout, že krevní skupiny etnických populačních skupin se většinou vzájemně odlišují, a mimoto jsou rozloženy nerovnoměrně. Obecně se různé krevní skupiny z hlediska etnického původu samozřejmě zásadně liší, pokud jde o náchylnost k infekci, a to i ohledně náchylnosti ke koronaviru; nejméně náchylná ke koronaviru je pak krevní skupina nula, jelikož vykazuje oproti jiným krevním skupinám jistou lepší stabilitu imunity. To jsou fakta, jež bylo nutno vyložit.

Billy Děkuji. Tvá vysvětlení mají mnohem větší výpovědní hodnotu než informace, které dosud uveřejnili všichni naši pozemští virologové atd.

Ptaah Tak je tomu patrně proto, že nemají lepší vědomosti. Smím nyní tematizovat jednu věc a položit ti otázku, která se týká jedné informace z letopisů mého otce Sfath? Zajímá mě, proč jsi s mým otcem roku 1782 ohledně Anny Gö ...

Billy To prosím ne, o tom bych nechtěl mluvit.

Ptaah Promiň, nevěděl jsem, že jsi ...

Billy Také promiň, ale mnohé záležitosti atd. z dřívějších dob ...; je to právě tak, jelikož existují mnohé věci, no ano, vždyť mi jistě rozumíš.

Ptaah Ano, rozumím. Promiň, nevěděl jsem, že se tě tvá vzpomínka takto dotkne. To jsem nezamýšlel.

Billy Samozřejmě, to vím, ale patrně nebude podstatné vše otevřeně vykládat, ani justiční vraždu Anny.

Ptaah Ono je ...

Billy Už je to v pořádku, ale mnohé věci z mé minulosti ..., vždyť víš. Ale nechme tohle téma. Nenech se zdržovat.

Ptaah Omlouvám se, nevěděl jsem, že jsi ...

Billy Skutečně.

Ptaah Tak dobře. Nemusíme o tom dále hovořit.

Billy To bych byl rád.

Ptaah Promiň, Eduarde, poté ..., dobře. V letopisech se také píše o tom, že jste v minulých epochách s mým otcem několikrát navštívili zvěstovatele, hovořili jste s nimi a získali jste poznatky, jež mi nejsou známy. V letopisech svého otce jsem se dočetl, že musíš mít o faktech spojených s pozemskými náboženstvími a sektami obsáhlejší vědomosti, než je mi známo, jelikož jsi o tom se mnou dosud nikdy nehovořil. Zajímalo by mě, co jste spolu všechno prožili, co jste se dozvěděli a jakých poznatků, které neznám, jste nabyli.

Billy Možná, neboť nevím, kam až sahají tvé vědomosti. Na druhou stranu ses mě na to nikdy neptal.

Ptaah Sám jsi z úst zvěstovatelů slyšel, jaká byla pravda a jaké byly jejich příběhy, a to bych rád věděl a slyšel od tebe. Jejich nauky – které zněly všechny shodně, jak můj otec konstatoval – byly, jak známo, ostudně, zlovolně a neodpovědně zfalšované, z čehož vzešla světová náboženství; to sice sám velmi dobře vím, ale nejsou mi známy bližší souvislosti. O tom všem bych rád věděl více, neboť touto tematikou jsem se obzvláště nezaobíral; disponuji sice v tomto směru určitými vědomostmi, avšak nikoliv těmi, jež mě zajímají a jež mi můžeš vysvětlit pouze ty, jelikož jsi se zvěstovateli sám hovořil. Zvláště mě pak zajímají stěžejní faktory buddhismu, o němž můj otec napsal, že byl zfalšován, stejně jako bylo nehorázně zfalšováno i Učení zvěstovatelů, z čehož vzešlo křesťanství, islám a židovství.

Billy Správně, ale vedlo by příliš daleko, kdybych měl vysvětlovat, co mi řekli sami zvěstovatelé, a proto se poněkud podrobněji zaměřím pouze na buddhismus, který tě očividně nejvíce zajímá; mohu však něco málo uvést i k ostatním náboženstvím atd., ale to by mělo být vlastně všeobecně známo.

Ptaah Náboženství a sektářství, které provozuje pozemské lidstvo, představují mnohotvárnou infekční a zhoubnou pohromu.

Billy To říkáš přesně to, co týmiž slovy vyjádřil i Sfath, tedy »mnohotvárná infekční pohroma«. Když jsem se Sfath zeptal, co to znamená, vysvětlil mi, že tím vyjadřuje vše, co se v první řadě vztahuje na náboženskou indoktrinaci, a tedy i na bludnou víru v Boha. Uvedl, že víra v Boha je nejnebezpečnější a nejsmrtelnější jed, který nejhrošším způsobem znemožňuje a zcela likviduje veškerý mír, veškerou lidskost, lásku, soucit, počestnost a harmonii, jakož i mentální schopnosti lidí, a tedy i jejich rozum, zdravý úsudek a inteligentnost. Vysvětloval – a na to si velmi dobře vzpomínám –, že bludná víra v Boha narušuje v člověku svobodnou vůli a že člověk vlivem nábožensko-sektářské výchovy ve smyslu bludné víry již od malička dočista ztrácí schopnost chápat reálnou skutečnost a její pravdivost. Sfath pravil – a během svého života jsem při svých stycích s nesčíslnými lidmi zažil a zakusil, že tomu tak skutečně je –, že lidé vlivem patologických bludných představ do značné míry pozbývají schopnost postihovat a přijímat reálnou skutečnost a její pravdivost, pokud podléhají víře. Přitom nehraje roli, zda se tato víra zakládá na pobožných bludech, anebo na něčem světském, či jiném. Na základě svých celoživotních zážitků a zkušeností v tomto směru jsem si následně skutečně dokázal, že tomu je právě tak, jak uváděl Sfath, tedy i v následujícím ohledu: Člověk zpravidla svým věrským bludům propadá natolik beznadějně, že zcela blokuje svoji inteligentnost, načež již nemá šanci rozpoznat skutečnost a pravdu. Sfath vykládal, že z toho plyne také následující: Bludná víra v Boha – jakož i každá jiná víra – dusí v člověku rozum a zdravý úsudek a snižuje tak i jeho inteligentnost, a to natolik markantně, že kvůli své bludné víře vede války, vykonává a šíří teror, záštiplně vraždí a zabíjí jinověrce, mučí, znásilňuje, masakruje těhotné ženy, nemluvňata, děti a lidi vůbec a pálí, ničí a pustoší vše kolem. Na jednu stranu káže sice o dobrotivosti, lásce, míru a lidskosti, avšak na stranu druhou žvaní i o trestu, smrti, válce, pomstě a zkáze. Navíc však bohověrní¹ lidé paradoxně, resp. protimluvně, pociťují zbabělý strach z Božího trestu, který vězí hluboko v jejich nitru a o kterém od nepaměti (záměrně indoktrinačně a zcela neodpovědně) kážou bohověrní fanatici všeho ražení. To se zcela přičítá tvrzení, že Bůh pomáhá svým věřícím, že je miluje a ochraňuje a že trestá a hubí jejich nepřátele – proto se věřící v Boha cítí oprávněni trestat ve svých řadách své spolubližní za zločiny atd., jakož i za jinou víru a všemožné jiné věci, které jim nejsou příjemné a které se jim nehodí do krámu. Z toho důvodu byly k výkonu údajné spravedlnosti od nepaměti zřizovány zhoubné, mučivé a vražedné trestní soudy a armády, které praktikovaly zvrhlou mstu ve smyslu trestů smrti, válek a pustého teroru. Již v raných dobách byli z nenávisti, ziskuchtivosti a bludné víry v Boha vraždění lidé jinověrní, nepřátelští, odporující, nesympatičtí, cizí, nepohodlní a jinak myslící atd., a tak tomu zůstalo podnes. Ve jménu Božím byli a jsou dodnes nesčíslní lidé vykořisťováni, olupováni o svůj majetek, vyháněni, potírání či hubeni atd. Tato bludná víra v Boha převládá v drtivé většině přelidněného světa (kdy přelidnění ničí Zemi, všechny ekosystémy, přírodu, zvířectvo, rostlinstvo i klima), jakož i u panujících a vládnoucích činitelů a politiků všech států, kteří jsou kvůli svým politickým stranám zpravidla ustavičně nesvorní a kteří se hádají. Faktem je, že většina těchto držitelů moci a politických stran sestává z lidí věřících v Boha, přičemž latiníci v dřívějších dobách nazývali politické strany výrazem sekta, avšak toto označení se tehdy používalo ve významu »škola« či »nauka« atd.

Když se zabýváme sektami, narážíme na problém, jak tento obsáhlý fenomén chápat. Pojem »sekta« je v podstatě známý, neboť s ním mají lidé většinou spojené dosti zřetelné představy; »sekta« tedy představuje známý fenomén, jež by vlastně všichni pozemšťané měli znát, avšak přesto mu nerozumějí,

1 Bohověrný, tedy věřící v Boha; pozn. překl.

pokud jde o samý pojem, a proto musí být vysvětlen. Pro tento pojem sice neexistují všeobecné oficiální nebo vědecky uznávané definice, avšak přesto jej lze srozumitelně osvětlit, a to i tehdy, když všude možně nalézáme mnohá falešná výkladová tvrzení a pokusy o vysvětlení, stejně jako existuje i mnoho arcihloupých »odborníků« na sekty, kteří se nazývají teologové, resp. religionisté. Mimoto existují i tací, kteří se povýšenecky a velikášsky velebí jako »odborní pracovníci pro otázky sekt« a kteří své vlastní sektářské názory nesmírně přeceňují, jako by jimi měli spasit svět a pozemské lidstvo, a přitom ani nevnímají, že sami představují sektářské uskupení, které jednak tíhne k misionářské činnosti na poli antisektářství a jednak je v pravém slova smyslu tvrdě sektářsky aktivní.

Ukazuje se, že tito rádoby potíratelé sekt dokážou fenomén »sekta« – pokud mají usilovat o důslednou definici – pochopit jen stěží, anebo to nedokážou vůbec. Jelikož jsou svázáni patologickou bludnou vírou v potírání sekt, má jejich myšlení, konání a strach z možného Božího trestu naprosto touž podobu, jakou známe u teologů a sektářských věřících, kteří trpí tímž problémem. Proto i u nich nastává situace – jako u politiků a vládních činitelů –, že jsou mezi sebou nesvorní a že tvoří protismyslná ustanovení. Tato ustanovení se tedy zakládají na jejich strachu z Božího trestu – což všichni bludně věříci v Boha logicky popírají, avšak tento strach doutná hluboko v jejich nitru –, přičemž vymýšlejí a tvoří výhružná »vysvětlení« a »výhružné dobré rady«, demonstrace, »dobře míněné« vyhlášky, výnosy a eventuální zákony, aby následně, budou-li to považovat za nutné, sestavili elitní bezpečnostní sbory, které budou v jejich smyslu ochotné používat násilí a které budou se zhoubnou fyzickou silou postupovat proti sektářským věřícím i proti samotným populacím. Pokud by tito teologové, resp. religionisté, náboženští kazatelé, jakož i papež a »specialisté odborných pracovišť pro otázky sekt« měli vyrazit do pole, tak by se chovali stejně jako celý obecný pól, který právem či neprávem – hádavě, primitivně, násilně, anebo pokojně, rozumně a řádně – brojí nebo pořádá teror proti pitomým, dobrým, rozumným, zlým či chybným úředním nařízením vlády. Tatáž situace nastává tehdy, když vlády sestavují vojenské svazy, armády či teroristické jednotky, které výhružně, bojovně, válečně či teroristicky postupují proti vlastním populacím či proti jiným státům a národům, a to často pod zástěrkou toho, že vlastnímu obyvatelstvu či jiným zemím chtějí přinést pomoc, avšak ve skutečnosti tak konají proto, aby je ztrestaly a dostaly pod svoji kontrolu, aby přepadávaly jiné státy a aby je uvrhly pod knutu své údajné »ochranné moci«.

Dnes se za sekty považují (ve smyslu posudků i odsudků) náboženské, ale i filozofické, ateistické a světonázorové skupiny, směry a obce přívrženců atd. Pokud se podíváme blíže, tak v dnešní době znamená pojem sekta v první řadě náboženské společenství, které se odštěpilo od mateřského náboženství.

Jako sekta se dnes označuje především i každé mateřské náboženství, jehož zastánkyně a zastánci se označují za sektáře, tedy obecně jeho věřící, religionisté, teologové všeho druhu, jakož i kazatelé, znalci křesťanství, znalci Starého a Nového zákona a bible, znalci islámu a koránu, zástupci náboženství, pobožnůstkáři, náboženští vůdci, biskupové, duchovní, faráři, mniši, pastoři, páteři, rabíni, znalci tanachu a talmudu, klerici, kaplani, popové, duchovní pastýři, kněží, šamani, správci Boží, správci chrámů a mešit, imámové, správci synagog, flandáci, bohoslužebníci, pastýři duší, služebníci Páně, černokabátníci a jak se všichni nazývají.

Pokud lidé hovoří o tematice sekty, sekt a sektářů, resp. sektářek, což se děje stále častěji, tak stále vzniká následující závažný problém: Lidé těmito pojmy zpravidla netematizují a nechápou jednoduše jen záležitosti sekty, sekt a sektářů, resp. sektářek, ale hanlivý útok na člověka či na několik lidí. Tak je tomu proto, že se nad touto záležitostí stěží někdo zamyslí, a proto lidé, kteří používají takovéto pojmy, ani nevědí, co se za nimi a v nich vlastně skrývá.

Pokud já sám hovořím a hromuji proti sektařině, sektářství jako takovému, proti provozování sekt a sektářské důvěřivosti lidí, kteří bludně věří v Boha, tak nikdy a v žádném ohledu – a to chci a musím

zřetelně ozřejmit jako naprostý fakt – nenapadám věřícího člověka jako takového, jakož ani jeho individuální osobnost a charakter. Veskrze respektuji a přijímám individuální svéráz každého člověka, k čemuž počítám i celý jeho tělesný vzhled, způsob, jakým projevuje správné a korektní modely chování, jakož i jeho »nesektářské« vzorce myšlení, postoje, emoce, hodnoty a individualitu. Také výrazné charakterové vlastnosti každého jednotlivce, jeho temperament, životní zkušenosti a tělesné vlastnosti jsou pro mě tabu a nejsou pro mě nikdy předmětem bojovného výpadu a kritiky, neboť pro mě je každý člověk jako individuum naprosto nenapadnutelný. Co ovšem napadám a proti čemu brojím, to jsou falešné a nesprávné (a pro samého člověka, jeho spolubližní a okolní svět škodlivé a nebezpečné) způsoby chování, vyvěrající z myšlenek, pocitů a psychiky, k nimž se předně řadí sektářství jako takové, a tedy právě sektařina; sektářství, resp. bludnou víru v Boha, kterou lze srovnat s patologickou chorobou, vtlokají zpravidla již rodiče atd. do hlavy svým dětem, když je neodpovědně a od základu chybně vychovávají v tomto smyslu. Tyto věrské bludy, jež člověku brání ve vnímání, rozeznávání a prožívání reálné skutečnosti a její pravdivosti, by měl v sobě každý věřící potírat, aby krácel svým životem vědomě a s otevřenou myslí a aby svůj život prožíval a vyžíval jako reálnou skutečnost a pravdu.

To, co nyní vykládám a vysvětluji ohledně pojmu sekta, jsou v zásadě pravé skutečnosti: Z hlavního, resp. mateřského náboženství se tedy vydělila a osamostatnila malá či velká uskupení, která utvořila – a to se děje stále častěji – separátní náboženská společenství. Tato společenství se zakládají na vlastních nových věroukách, jež sama pozměnila z předloh věrouky hlavní a jež často misionářsky šíří stejným způsobem jako hlavní, resp. mateřské sekty, anebo ještě agresivněji, prolhaněji a nátlakověji. Jako sekty se však hlavně označují malé odštěpené skupiny a za sektáře a sektářky pak jejich věřící, popř. věřící hlavních, resp. mateřských náboženství. V zásadě se však jako sekty označují i jiné, malé a velké skupiny, což nanejvýš zlovolně a opovrženímhodně činí především takzvaní teologové, resp. údajní »učenci«, kteří se arogantně vypínají jako »religionisté«. Ve skutečnosti jsou tito činitelé opravdu tuplovaně hloupí, jelikož postrádají rozum a soudnost, a nejsou tedy schopni myslet reálně, skutečně a pravdivě – žijí totiž v bludné víře v Boha a v chorobně liché a zmatené nadutosti a domnívají se, že si mohou osobovat právo osočovat různé skupiny a v nich působící lidi jako sektáře, pokud tito zastávají jinou víru a jiné názory či pokud se vyslovují proti celému sektářství mateřských náboženství a z nich odvozených sekt atd. Pokud se různé skupiny brání vlivům a intrikám náboženského sektářství, jež plyne z mateřských náboženství a z nich odštěpených, separátních sekt, pak je to pro jisté »ubohé« teology, popř. religionisty, sektářsky smýšlející údajné »osvětové skupiny« a »osvětové organizace« dostatečný důvod k tomu, aby je osočovali z Božího rouhání a jako nevěřící, podvodníky, lháře a odpadlíky od víry atd.

Jak jsem již podotkl, používají se pojmy sekta, sekty, sektáři a sektářky v různých souvislostech a označují se jimi právě všechny náboženské organizace a skupiny atd.; zcela speciálně zde stojí v popředí »odborná pracoviště Infosekta« a takzvaní křesťanští pověřenci pro otázky sekt, kteří neosočují jako sekty jen nábožensky zvrácená společenství víry, ale hanobí a pomlouvají tímto způsobem i všechny malé a větší spolky a společenství, které jednoduše nechťejí mít s náboženstvím a sektářstvím nic společného, jako je tomu v případě našeho spolku FIGU, jež »odborné pracoviště infoSekta Curych« a jeden teolog z Curyšské vrchoviny hanlivě očerňují jako sektu.

Lidé v obecné mluvě leccos označují za sektu, sekty a leccaké jedince za sektáře a sektářky, třebaže mnozí z těchto osočovatelů všeho a všech jsou v zásadě sami věřícími té či oné sektářské odnože; chtěl bych pro jednu uvést některá tato společenství víry a uskupení atd., jejichž členové jsou opakovaně napadáni, což je v zásadě nesprávné a hanebné. V podstatě má každý člověk věřit tomu, čemu chce a lidé by jej za to neměli zatracovat, přistupovat k němu hnusně, proklínat jej, a ani jej vraždit, jako to činili od nepaměti a jako to praktikují i dnes. Tak je tomu zcela obzvláště v islámu, jehož šílení zastánci, kteří trpí věrskými bludy, a jiní takovíto pomatenci běsní po celém světě a vraždí jinověrce, vlastní členy rodiny, především

vlastní sestry, neteře, přítelkyně a matky atd., jak jsem mohl sám zažít. Tyto skutky neprovádějí jen zvrhlí islamisté, ale i skutečně prostí, avšak fanaticky věřící muslimové – otcové, matky, bratři, sestry, příbuzní a přátelé se chápají nožů, pistolí, pušek, lan, šál a jiných předmětů, aby jimi na základě své zpropadené, z bludné víry plynoucí, vůle vraždili nevinné lidi.

Jak jsem již zmínil, každý člověk má věřit tomu, čemu chce, i když je každá víra ve všech ohledech lichá a představuje holý nesmysl, a tedy i slabomyslnost, a i když odhaluje ztřeštěnou, zmatenou hloupost – právě to je však důvodem pro to, aby člověk nebyl kvůli své víře osočován, ohrožován, napadán či vražděn. Jasně osvětlena má být jen a pouze víra, chybné myšlení, chybné pocity a neporozumění skutečnosti a její pravdivosti, avšak samotný člověk nemá být napadán, jelikož ten musí být stále nedotknutelný, a to i tehdy, když ostatní napadají a kritizují jeho chybné myšlení, resp. jeho věrské bludy, a když jej musí za určitých okolností tvrdě vyplísnit. Samotný věrský blud lze zajisté napadnout tvrdými a jasnými slovy, avšak nikdy nelze napadnout člověka, který mu podléhá. Budiž poznovu řečeno následující: Každý člověk nechť věří tomu, čemu chce, a to v každém případě, neboť pouze on sám nese odpovědnost za svoji falešnou víru, za svoji sektařinu a sektářství. Jen tyto faktory mohou a smějí ostatní napadat a odsuzovat, jelikož každá víra je falešná a škodlivá a budí pohromy, nepokoj a zášť, jejichž vinou vznikají války a teror a lidé vraždí a zabíjejí. Vzápětí bych rád řekl a vysvětlil něco z toho, co jsem se naučil k tématu náboženství, sekty, Bůh, bohové, bohyně, víra, sektářství a uskupení víry atd. Nejprve bych chtěl však uvést, co lid ve své obecné mluvě vesměs označuje jako sektu; přitom je to tak, že jedni věřící často nenávisťně a vražedně postupují proti druhým věřícím jiných náboženství a sekt, jako tak od nepaměti činilo křesťanství v rámci svého misionářství, ale také islám a židovství atd., z čehož ovšem vyjímám původní hinduismus, o němž ještě něco vysvětlím, jakmile se k němu dostanu. Vinou křesťanství a jeho misionářství, které se ještě dnes provozuje po celém světě, byly zavražděny milióny lidí – a i dnes si toto křesťanské misionářství opakovaně žádá oběti »ve jménu Páně«, ať u přesvědčovaných nebo přesvědčujících. Totéž se dělo v islámu, jakož i ve všech ostatních náboženstvích, sektách a věrských společenstvích, přičemž v současnosti vraždí jinověrce i stejnověřce zcela obzvláště příslušníci zcela zvrhlého »islamismu« (*nikoli islamismu; pozn. překl.*), avšak vraždí se též na základě arcizločinných islámských zákonů, jako např. v Íránu, Saúdské Arábii a Egyptě atd. Tyto vražedné lživé a trestní zákony a všechny jimi způsobované vraždy, bičování, mučení, oslepování, mrzačení a tresty smrti atd. se ospravedlňují šariou, která představuje »soubor všech náboženských a (ne)právních norem a mechanismů k nalézání (pa)norem a (falešné a bludné) interpretační předpisy islámu«; tyto normy se lživě a pomlouvačně připisují Mohamedovi, jelikož je údajně vyučoval, avšak to představuje nestoudnou, hanebnou, zlou a lživou pomluvu z pera bezohledných, takřka zločinných pisálků.

Nyní bych ovšem rád uvedl jednotlivá náboženství, sekty a společenství víry atd., která mi přicházejí na mysl, přičemž chci zmínit i některé jejich vlastnosti, každopádně v míře, v jaké jsou mi známy.

1. **Hlavní náboženství, resp. mateřská náboženství** zastávají podvodně a lživě určité směry víry, které byly údajně diktovány a předkládány Bohem jako »Pravdivé Učení«.
2. **Sektářská společenství víry** se odštěpují ve smyslu náboženských sekt od hlavních, resp. mateřských náboženství, separatizují se a zpravidla vytvářejí a praktikují vlastní věrské a obřadní nauky; vykazují podstatné nové základní rysy v podobě nového pořádku, na jehož základě provádějí většinou ceremoniální, především liturgické úkony.
3. **Ateismus** představuje absenci víry v Boha či v bohy. Pojem ateismus zahrnuje široké významy, které vyjadřují jednak život bez víry v Boha a jednak patřičné způsoby života – do toho spadají i důrazné argumentace, v nichž se uvádějí patřičné pojmy jako antiteismus a neteismus. Používají se i úzké a silné

argumenty a významy, v nichž lidé odmítají, a to důrazně, veškerá tvrzení o Bohu, za určitých okolností i bojovně a s uplatněním protidůkazů.

4. **Deismus** je náboženské pojetí, které uznává pouze rozumové důvody, avšak nikoliv autoritu zjevení, jež by mohla sloužit k legitimizaci teologických výpovědí. Všechny deistické představy o Bohu vycházejí s osvícenství 17. a 18. století, podle nějž sice Bůh stvořil svět, avšak nevykonává na něj již žádný vliv.
5. **Teismus** je bludná víra, která se fixuje na nauku o osobním Bohu, jenž funguje jako Stvořitel a Hybatel světa; tato monoteistická víra obhájí existenci jen jediného Boha v tom smyslu, že stvořil vše a že se o vše stará a vše řídí, a tudíž se nic neděje bez jeho vůle.
6. **Křesťanství** je náboženství, které dnes čítá asi 2,3 miliardy věřících, přibližně 31 % světové populace; toto náboženství je samo o sobě navenek zcela prolhané, jelikož tvrdí, že je monoteistické, avšak určitým způsobem se opírá o polyteismus, o mnohobožství – křesťanství totiž nezná jen »Boha Otce«, nýbrž i »Božího Syna«, resp. »Syna Božího, jenž přijal lidskou podobu« a rovněž i »svatého Ducha«: Jedná se tedy o trojnou osobu, trojnost Boha Otce, Ježíše Krista a Ducha svatého. Věřící tuto protismyslnost jako takovou oslavně velebí, přičemž údajného »Syna Božího« zbožňují a uctívají dokonce ještě hlouběji než údajného »Boha Otce« a »Ducha svatého«. Celá křesťanská víra nepředstavuje monoteismus, ale jistou formu trojbožství, resp. trojnosti, a tedy formu polyteismu, což však křesťanští teologové, resp. religionisté a věřící nerozpoznávají a nechápou, jelikož jsou zcela neschopní o tom přemýšlet, a jsou tedy hloupí. Kvůli pusté hlouposti a myšlenkové a úvahové neschopnosti používat vlastní rozum a zdravý úsudek nedokážou křesťanští teologové a věřící rozpoznat reálnou skutečnost a její pravdivost v tom smyslu, že trojnost Boha, Syna a Ducha je naprosto nemožná, a to i tehdy, kdyby snad existovaly Boží zázraky. Celá tato trojnost, trojjednost, resp. Svatá Trojice – která v křesťanské teologii představuje smyšlenou jednotu Boží bytosti v podobě třech osob neboli tří hypostází, »Bůh Otec, syn Boží, Duch svatý«, a která lživě ztělesňuje tři substance v podobě nedělitelné jednoty – je natolik absurdní, nesmyslná, ztřeštěná, zmatená a naprosto slabomyslná, že by se i poslední opice v pralese mohla kvůli takovémuto fantazijnímu tvrzení potřhat smíchy. Teologové a lidé bludně věřící v Boha však zcela očividně neovládají kvůli své víře patřičnou mentální úroveň, jelikož jsou velmi silně narušení, a to i ve své intelektu a inteligentnosti, neboť jim právě nefunguje rozum a zdravý úsudek – pokud mají tito lidé rozeznat a pochopit reálnou skutečnost a její pravdivost, tak beznadějně selhávají, a navíc postrádají možnosti k tomu, aby někdy našli cestu k rozumu, zdravému úsudku, skutečnosti a pravdivé realitě. Tak tomu nepochybně je, a proto již není záhadou, proč věřící většina přelidněného pozemského lidstva podléhá bludné víře v Boha, proč od nepaměti churaví ve vědomí, proč budí nepokoje, ničí, šíří zášť, páchá násilí, vede vražedné války, vykonává teror, proč se posedle pře a proč vraždí, zabíjí a způsobuje, že bují všechno zlo. To vše v souvislosti s »Písmem svatým«, především s biblí, tedy křesťanským Starým a Novým zákonem, ale i s islámským koránem, židovskou »biblí« Tórou a zoroastrickou Avestou atd. – v těchto spisech se více či méně otevřeně nebo skrytě objevuje velký počet zhoubných skutků a osob, které volají po pomstě, trestu, vraždění a zabíjení; to dokládají tyto výňatky zde ze »svaté« bible, které jsem předtím vyhledal pro někoho, kdo o tom chtěl hovořit. Chtěl jsem mu ukázat, jací tito údajně »milostiví« a »dobří« bohové jsou, především onen »milý«, »milosrdný«, »dobrý«, »spravedlivý«, »mírumilovný« a »odpouštivý« Bůh křesťanský, který ve skutečnosti není ničím jiným než zhoubně vylíčenou fantazijní figurou, která nezná nic jiného než tresty, pomsty, smrt, zkázu a ničení atd. – proto jsem dotyčnému tazateli vyjmenoval následující výroky z bible, které jsem započal 5. knihou Mojžíšovou, kap. 32, veršem 35, kde se píše o »milých«, »dobrých« a »milosrdných« způsobech trojného, polyteistického křesťanského Boha, jenž volá po pomstě, vraždění, zabíjení, trestech a odvetách:

»Nemstěte se sami, milovaní, ale dejte místo hněvu Božímu – je přece psáno: »Má je pomsta, já zjednám odplatu, praví Hospodin.«

(Níže uvedené výňatky byly převzaty z českého ekumenického překladu; z drobné části upraveno dle německé předlohy; pozn. překl.)

1. kniha Mojžíšova, kap. 4, verš 15: Ale Hospodin řekl: »Nikoli, kdo by Kaina zabil, bude postižen sedmeronásobnou pomstou.«

1. kniha Mojžíšova, kap. 27, verš 42: Když byla Rebece oznámena slova jejího staršího syna Ezaua, dala si zavolat svého mladšího syna Jákoba a řekla mu: »Tvůj bratr Ezau pomýšlí na pomstu. Chce tě zabít.«

3. kniha Mojžíšova, kap. 26, verš 25: Uvedu na vás meč pomsty, aby pomstil porušování smlouvy. Shromáždíte-li se do svých měst, pošlu mezi vás mor a budete vydáni do rukou nepřítele.

4. kniha Mojžíšova, kap. 31, verš 2: Vykonáš za syny Izraele pomstu na Midjancích a pak budeš připojen ke svému lidu.

4. kniha Mojžíšova, kap. 31, verš 3: Mojžíš tedy promluvil k lidu: »Vyzbrojte své muže k boji, aby se vrhli na Midjána a vykonali na Midjánu Hospodinovu pomstu.«

5. kniha Mojžíšova, kap. 32, verš 35: Má je pomsta i odplata, přijde včas a jejich noha zakolísá, den jejich běd se blíží, řítí se na ně, co je jim uchystáno.

5. kniha Mojžíšova, kap. 32, verš 41: Nabrousím-li svůj blýskavý meč, chopí-li se moje ruka soudu, vykonám nad svými protivníky pomstu, odplatím těm, kdo mě nenávidí.

5. kniha Mojžíšova, kap. 32, verš 43: Pronárody, zaplesejte s jeho lidem, vždyť on pomstí krev svých služebníků, vykoná nad svými protivníky pomstu a svou zemi, svůj lid, zproští viny.

Kniha Jozue, kap. 10, verš 13: A slunce zmlklo a měsíc stál, dokud lid nevykonal pomstu nad svými nepřáteli. To je zapsáno, jak známo, v Knize Přímého. Slunce stálo v polovině nebes a nepospíchalo k západu po celý den.

Kniha Soudců, kap. 9, verš 24: Tak násilí spáchané na sedmdesáti Jerubaalových a jejich prolitá krev dopadly na Abímeleka, jejich bratra, který je povraždil, i na šekemské občany za to, že ho podporovali, když vraždil své bratry.

Kniha Soudců, kap. 15, verš 7: Tu jim Samson řekl: »Když takhle jednáte, neustanu, dokud nad vámi nevykonám pomstu.«

Kniha Soudců, kap. 16, verš 28: I volal Samson k Hospodinu a prosil: »Panovníku Hospodine, rozpomeň se na mne a dej mi prosím jen ještě tentokrát sílu, Bože, abych rázem mohl vykonat na Pelištejcích pomstu za svoje oči!«

1. kniha Samuelova, kap. 14, verš 24: Když se izraelští muži onoho dne zase sešli, Saul zaklínal lid slovy: »Buď proklet muž, který by do večera, dokud se nepomstím svým nepřátelům, pojedl nějaký pokrm.« Proto nikdo z lidu žádný pokrm neokusil.

1. kniha Samuelova, kap. 18, verš 25: Saul poručil: »Řekněte Davidovi toto: Král nemá zájem o věno, leč o sto pelištejských předkožek. Nechtě je vykonána pomsta nad královými nepřáteli.« Saul si myslel, že David padne Pelištejcům do rukou.

1. kniha Samuelova, kap. 20, verš 16: I uzavřel Jónatan s Davidovým domem smlouvu: »Ať Hospodin svolá pomstu na Davidovy nepřátele!«

2. kniha Samuelova, kap. 3, verš 27: Když se Abnér vrátil do Chebrónu, uchýlil se s ním Jóab dovnitř brány, jako by s ním chtěl důvěrně promluvit. Tam mu zasadil ránu pod žebra, a tak zemřel za krev jeho bratra Asáela.

2. kniha Samuelova, kap. 4, verš 8: Íš-bóšetovu hlavu donesli Davidovi do Chebrónu. Řekli králi: »Tu je hlava Íš-bóšeta, syna tvého nepřítele Saula, který ti ukládal o život. Hospodin dopřál králi, mému pánu, dnešního dne pomstu nad Saulem i nad jeho potomstvem.«

2. kniha Samuelova, kap. 22, verš 48: Bůh, jenž mě pověřil vykonáním pomsty, národy mi podřizuje.

2. kniha Královská, kap. 9, verš 7: Vybiješ dům svého pána Achaba. Tak pomstím prolitou krev svých služebníků proroků i krev všech Hospodinových služebníků, již prolila Jezábel.

Kniha Jób, kap. 24, verš 12: Ston umírajících zaznívá z města, proklání volají o pomoc. Avšak tyto nepatřičnosti Bůh nepůsobí.

Kniha žalmů, kap. 18, verš 48: Bůh, jenž mě pověřil vykonáním pomsty, národy mi podrobuje.

Kniha žalmů, kap. 58, verš 11: Radovat se bude spravedlivý, až uzří tu pomstu, omyje si nohy v krvi svévolníka.

Kniha žalmů, kap. 79, verš 10: Proč by měly pronárody říkat: »Kde je ten jejich Bůh?« Kéž by pronárody poznaly před naším zrakem pomstu za prolitou krev tvých služebníků.

Kniha žalmů, kap. 94, verš 1: Bože mstiteli, Hospodine, Bože mstiteli, zaskvěj se!

Kniha žalmů, kap. 149, verš 7: Aby nad pronárody konali pomstu, tresty na národech.

Kniha Přísloví, kap. 6, verš 34: Neboť žárlivost rozpálí muže, ten bude v den pomsty nelítostný.

Kniha Přísloví, kap. 31, verš 9: Ústa otevři, suď spravedlivě a pomsti utištěného a ubožáka.

Kniha Izajáš, kap. 34, verš 8: Je to den Hospodinovy pomsty, rok odplaty v soudní při Sijónu.

Kniha Izajáš, kap. 35, verš 4: Řekněte nerozhodným srdcím: »Bud'te rozhodní, nebojte se! Hle, váš Bůh přichází s pomstou, Bůh, který odplácí, vás přijde spasit.«

Kniha Izajáš, kap. 47, verš 3: Ať se odkryje tvá nahota, ať se ukáže tvá hanba. Vykonám pomstu, nikdo mi nezabrání.

Kniha Izajáš, kap. 59, verš 17: Oděl se spravedlností jako pancířem a na hlavě má prilbu spásy, oděl se rouchem pomsty, jako pláštěm zahalil se rozhorlením.

Kniha Izajáš, kap. 61, verš 2: ... vyhlásit léto Hospodinovy přízně, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlící ...

Kniha Izajáš, kap. 63, verš 4: Den pomsty měl jsem v srdci, nastalo milostivé léto pro mé vykoupené.

Kniha Jeremjáš, kap. 11, verš 20: Hospodine zástupů, soudce spravedlivý, ty zkoumáš ledví i srdce, kéž spatřím tvou pomstu nad nimi. Vždyť tobě jsem předložil svůj spor.

Kniha Jeremjáš, kap. 15, verš 15: Tys o tom věděl, Hospodine, pamatuj na mě a ujmi se mne. Vykonej za mne pomstu na těch, kdo mě pronásledují. Pro svou shovívavost mě odtud ještě neber. Věz, že pro tebe snáším potupu.

Kniha Jeremjáš, kap. 20, verš 10: Z mnoha stran pomluvy slyším. Kolkolem děs! »Udejte ho !« »Udáme ho!« Kdekdo z těch, s nimiž jsem pokojně žil, čeká, až se zhroutím. »Snad se dá nachytat, pak ho přemůžeme, zajmeme ho a pomstíme se mu.«

Kniha Jeremjáš, kap. 20, verš 12: Hospodine zástupů, který zkoumáš spravedlivého, ty vidíš do ledví i do srdce, kéž spatřím tvou pomstu nad nimi. Vždyť tobě jsem předložil svůj spor.

Kniha Jeremjáš, kap. 46, verš 10: Onen den bude dnem pomsty pro Panovníka, Hospodina zástupů, aby vykonal pomstu na svých protivnících. Meč bude požírat, nasytí se a vydatně se napije jejich krve. Bude to oběť pro Panovníka, Hospodina zástupů, v severní zemi, u řeky Eufratu.

Kniha Jeremjáš, kap. 50, verš 15: Spustte proti němu ze všech stran válečný pokřik! Už se vzdává, jeho pilíře padly, byly strženy jeho hradby. Toto je Hospodinova pomsta. Vykonejte nad ním pomstu! Učiňte mu to, co činil on.

Kniha Jeremjáš, kap. 50, verš 28: Slyš! Utečenci a ti, kdo vyvázli ze země babylónské, přicházejí zvěstovat na Sijón pomstu Hospodina, našeho Boha, pomstu za jeho chrám.

Kniha Jeremjáš, kap. 51, verš 6: Utečte z Babylónu, zachraňte se každý, ať pro jeho nepravost nezajdete, neboť toto je čas Hospodinovy pomsty, on mu odplatí za to, co spáchal.

Kniha Jeremjáš, kap. 51, verš 11: Naostřete šípy, chystejte štíty! Hospodin vzbudí ducha médkých králů, protože hodlá uvrhnout Babylón do zkázy. A Hospodinova pomsta bude pomstou za jeho chrám.

Kniha Jeremjáš, kap. 51, verš 36: Proto praví Hospodin toto: »Ujmu se tvé pře, vykonám za tebe pomstu, jeho moře vysuším, zasáhnu suchem jeho prameny.«

Kniha Jeremjáš, kap. 51, verš 56: Neboť přišel na něj, na Babylón, zhoubce, lapeni budou jeho bohatýři, jejich luky se polámou, neboť Bohem odplaty je Hospodin, vrchovatě jim odplatí.

Kniha Pláč, kap. 3, verš 60: Viděl jsi všechnu jejich pomstychtivost, všechny jejich záměry vůči mně.

Kniha Ezechiel, kap. 24, verš 8: Ať se zvedne rozhořčení, ať vzplane pomsta! Nechám tu krev na holé skále a nebude přikryta.

Kniha Ezechiel, kap. 25, verš 14: Pomstu nad Edómem vykonám skrze Izraele, svůj lid; oni s Edómem naloží podle mého hněvu a rozhořčení. I poznají moji pomstu, je výrok Panovníka Hospodina.

Kniha Ezechiel, kap. 25. verš 15: Toto praví Panovník Hospodin: Pelištejci se mstili, krutě a bezostyšně se mstili a z odvěkého nepřátelství šířili zkázu.

Kniha Ezechiel, kap. 25. verš 17: A vykonám na nich velkou pomstu, v rozhořčení je potrestám. I poznají, že já jsem Hospodin, až na nich vykonám svou pomstu.

Kniha Micheáš, kap 5. verš 14: V hněvu a rozhořčení vykonám pomstu na pronárodch, které mě neposlouchají.

Lukáš, kap. 21, verš 22: ... poněvadž jsou to dny odplaty, v nichž se má naplnit vše, co je psáno.

Skutky apoštolů, kap. 28, verš 4: Jakmile domorodci uviděli, že mu visí na ruce had, říkali si mezi sebou: »Ten člověk je určitě vrah. I když se zachránil z moře, bohyně odplaty nedovolila, aby zůstal na živu.«

List Římanům, kap. 12, verš 19: Nechtějte sami odplácet, milování, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: »Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.«

2. list Korintským, kap. 7, verš 11: Pohledte, k čemu vás vedl tento zármutek podle Boží vůle: jakou ve vás vzbudil opravdovost, jakou ochotu k omluvě, jaké znepokojení, jakou bázeň, jakou touhu, jakou horlivost, jakou snahu potrestat viníka! Tím vším jste prokázali, že jste se v té věci zachovali správně.

2. list Tesalonickým, kap. 1, verš 8: ... aby v plameni ohně vykonal trest na těch, kteří neznají Boha, a na těch, kteří odpírají poslušnost evangeliu našeho Pána Ježíše.

List Židům, kap. 10, verš 30: Vždyť víme, kdo řekl: »Já budu trestat, má je odplata.« A jinde: »Pán bude soudit svůj lid.«

1. list Petrův, kap. 2, verš 14: ... ať už místodržícím jako těm, které on posílá trestat zločince a odměňovat ty, kteří jednájí dobře.

Takový je tedy křesťanský Bůh, jež si vymysleli již předci Hebrejců před zhruba 4500 lety; všechny texty ve všech náboženských knihách – ať už jde o tóru, bibli, korán atd. –, které všechny kolují mezi věřícími jako »svaté«, však nikdy nevyučovali, nepřinesli ani nenapsali zvěstovatelé a proroci, neboť je sepsali až staletí po jejich smrti různí pisálci. Ti všichni vycházeli z odedávna tradovaných legend, pohádek, příběhů a nauk, které byly v běhu všech staletí i tisíciletí stále znovu a znovu falšovány, nově interpretovány a protkávány nevidanými falešnostmi, až byly nakonec stylizovány do podoby holých náboženských, resp. lživých věrských tirád. Z nich vzešly »svaté« knihy, jež obsahovaly lživé přívaly slov a jež se rozšířily jako »Písma svatá« mezi lidmi na Zemi, kteří se na nich stali slepě závislími svojí vírou, a od těch dob drtivá většina katastrofálně přelidněných pozemšťanů takřka pitoměla vírou a z lidí se stávali bezmyšlenkovití roboti, kteří věřili podvodům, lžím a vybájeným klamům. Tento ohromný zástup věřících v Boha je bez zábran a bez ohledů cepován všemi zhoubnými a násilnými vzory, které se chybně a jako škodlivá droga vyučují v »Písmech svatých«, jež lidem předkládají a předávají v mnoha podobách zášť, nepokoj, žárlivost, podvody, lži, pomluvy, vraždění, mučení, bezpráví, zabíjení, tresty smrti, násilí, znásilňování, zvrácenosti, zneužívání dětí, ničení, pustošení, válku a teror. K tomu tedy ponoukají »svaté knihy«, které údajně přinesli a vyučovali pozemšťany zvěstovatelé, proroci či domnělí »vyslanci Boží«, »Boží syn« či jiní, slabomyslně smyšlení, »zvláštní pověřenci Boží«. V hlavách věřících v Boha, a tedy i v křesťanských věřících, straší tedy zcela ztřeštěné, zmatené a slabomyslné bludné nauky, jež nemají sobě rovné a jež byly od nepaměti líčeny a kázány na základě patologické hlouposti. Křesťanství je lživě

líčeno jako monoteistické náboženství, resp. jako náboženství jednoho Boha, a křesťanský Bůh je prezentován jednak jako dobrotivý, milosrdný a láskyplný a jednak jako zlovolný, pomstychtivý a štvoucí do války atd. – avšak o těchto skutečnostech věřící nepřemýšlejí, jelikož i oni ve skrytu svého nejhlubšího charakteru baží po pomstě, nenávisti, zlovůli, válce, násilí, nepokojích, teroru a odplatě, jakmile se jim něco znelíbí. Již jen jedno nevhodné a zraňující slůvko je svádí k rozepřím, hádkám, vraždění a zabíjení. Také bohatství bližního je vede k závisti, zášti, krádežím, podvodům a vraždění, zatímco jiná barva pleti a jiná víra lidí je ponouká k rasové a věrské nenávisti – a činí si z člověka nepřítel už jen proto, že jinak smýšlí.

Údajný monoteismus ve smyslu Nejsvětější Trojice, resp. trojnosti není ve skutečnosti a pravdě nic jiného než lež a podvod, neboť tento Bůh je trojný, a tedy polyteistický, zatímco výsostné hodnoty dobrotivosti, lásky a milosrdenství jsou nesmyslně připisovány právě jemu, tedy tomuto vybájenému, fantazijnímu Božskému monstru, třebaže mé výňatky dokazují, že projevuje opak těchto hodnot. To je skutečný fakt, který nemůže být skutečnější, avšak křesťanští teologové a věřící jej nedokážou rozpoznat, ani postihnout, a tedy ani pochopit, jelikož se jim v tomto ohledu nedostává nezbytné inteligentnosti. Tak je tomu proto, že se nedokážou soustředit na své kognitivní možnosti ve vztahu k rozumu a zdravému úsudku, a tedy je nedokážou oslovit, a ani je využívat. Z toho plyne, že fakta, která právě nejsou schopni sousledně, resp. logicky uvážit a promýšlet, jednoduše nerozvázně a nesmírně hloupě přijímají jako daná a pravdivá. Taková věrská fakta si pak tak dlouho vtloukají do svého vědomí, až se jim beznadějně zažerou do paměti, načež v sobě nekontrolovaně vytvářejí falešnou skutečnost, a tedy takříkajíc bludné iluze, jimž jsou zcela bez východiska, šance, naděje a výhledu na záchranu vydání napospas a v nichž se ztrácejí. Přitom se ještě považují za bystré a chytré a domnívají se, jak jsou inteligentní, vědoucí a vzdělaní, avšak jejich inteligentnost (kterou mylně označují chybným pojmem intelligence, jež představuje pouze intelektuální paměť) je pouze průměrná, stejně jako je tomu u všech ostatních, normálních lidí. Tyto věci mi ležely v žaludku a musel jsem je konečně vyslovit. Na tomto místě je však nutno pokračovat v některých vysvětleních o sektách:

7. **Islám**, resp. **Islām** je zpodstatnělé sloveso, resp. ze slovesa odvozené substantivum neboli podstatné jméno, které bylo utvořeno – pokud si ještě správně vzpomínám – z arabského slovesa »aslama«, jež znamená »odevzdat se« nebo »oddat se«; tím je vlastně míněno »odevzdat se Alláhovi«, což lze chápat i jako odevzdanost, oddanost a podřízenost.

V islámu, který vyznává asi 23 % světové populace, pěstují lidé vyznání víry jménem »šaháda«, které upřímně a přesvědčivě pronášejí, čímž mají dosvědčovat svůj pocit příslušnosti k islámu. Toto vyznání se vyslovuje tímto způsobem: »(Vyznávám, že) Není božstva kromě Alláha a Muhammad je jeho prorok«, v arabštině »(Ašhadu) Lá iláha illálláhi wa Muhammadun rasúlláhi«.

Na rozdíl od křesťanského polyteistického náboženství, které vyznává trojnost, resp. trojbožství, představuje islám skutečné monoteistické náboženství, které v raném 7. století po Immanuelovi (po Kr.) založil v Arábii zvěstovatel Mohamed. Islám je po křesťanství druhým největším světovým náboženstvím a čítá přes 1,8 miliardy věřících.

»Svatou knihou« islámu je »korán«, o němž se povídá, že obsahuje zjevení, která Mohamed během 22 let (od roku 610 do roku 632 po Immanuelovi /po Kr./) přijímal od Boha, resp. Alláha. Tyto výpovědi však byly – jak je od nepaměti běžné – ve smyslu »tradic« a opakovaných nových interpretací sepsány až desetiletí, ba více než jedno století a později po Mohamedově smrti, přičemž k nim byly nakonec připsány mnohačetné dodatky (které Mohamed neřekl, ani vadvně neučil), jež byly koncipovány ve 114 kapitolách, resp. súrách. Podobně tomu bylo i v případě bible a jiných »Svatých Písem«.

8. **Židovství** je náboženství, jehož »Svaté Písmo« se nazývá »Tóra« (ukazatel), jež sestává z 5 »knih Mojžíšových« a jež vlastně tvoří v křesťanství »Starý zákon«, který židé nazývají »Tanach«. Pojem Tóra označuje také svitek Tóry, jenž je, pokud vím, ručně a bez punktace psaný na pergamenu a obsahuje hebrejský text 5 knih Mojžíšových. Žel jsem nezískal velký vhled do židovského náboženství, ale vím, že při židovských bohoslužbách lidé recitují ze svitku Tóry jakýmsi melodickým, popř. trylkovým a zpěvným způsobem.

Tóra představuje první část Tanachu, která se označuje také jako »hebrejská bible«, jež sestává z 5 knih a jež se v židovství nazývá též »chamiša chumšej Tora«, tedy »pět pětin Tóry«. Vedle toho existuje Talmud, který představuje pokus porozumět různým textům židovské bible, nově je vyložit a interpretovat a přizpůsobit je těm kterým staletím a tisíciletím, v nichž tyto spisy vznikaly. Existují přitom dva různé Talmudy – což je pro celé židovství takřka typické –, a sice Jeruzalémský talmud (též zvaný Palestinský) a Babylónský talmud, které se liší svými závěry, resp. jazykovými útvary, avšak výstavbu mají tutéž.

(Výňatek z české wikipedie k datu 7.11.20, liší se od německé verze: **Tanach** (hebrejsky תנ"ך) je akronym, kterým se v židovství označují posvátné spisy, které jsou součástí Bible (resp. Starého zákona). Jelikož jsou (na rozdíl od Nového zákona) psány hebrejsky, označují se někdy také jako hebrejská bible. Akronym Tanach vznikl z počátečních písmen názvů jednotlivých sbírek těchto spisů (t-n-k): 1. Tóra (תורה; Zákon, Učení), označovaná podle počtu knih, které obsahuje, někdy jako Chumaš (חומש; »Pětice«); v křesťanství jsou tyto spisy označovány jako Pentateuch (pětikniží); 2. Nevi'im (נביאים; Proroci), 3. Ktuvim (כתובים; Spisy). Tanach bývá někdy označován také jako Mikra (מקרא; »čtení«). Někdy se celek tanachu označuje prostě jako Tóra.

(Výňatek z české wikipedie k datu 7.11.20, liší se od německé verze: **Kantilační značky**, resp. **akcent** plní v hebrejštině trojí funkci: označuje přízvukovou slabiku slova, zároveň má však také melodickou a interpunkční funkci. Akcent také může ovlivňovat kvalitu vokálů ve slově či význam slova. Akcenty plní v hebrejštině hned trojí funkci najednou: (1) melodická funkce – akcenty určují melodii při liturgickém přednesu textu; (2) přízvuková funkce – až na několik výjimek vyznačují akcenty slabiku s hlavním či vedlejším přízvukem. Přízvuk většinou leží na poslední slabice slova (ultima) – pak se přízvuk nazývá milra (מלרע, »zdola«), méně často na předposlední slabice (penultima) – mil'el (מלעיל, »shora«). V moderní hebrejštině se oproti klasické hebrejštině vyskytují také slova, která mají přízvuk i na jiných slabikách. (3) interpunkční funkce – akcenty spojují a rozdělují větu do logických celků (sousloví, části vět apod.). Odtud se pak akcenty dělí na konjunktivní (spojovací) a distinktivní (rozlučovací). Systém přízvuků v próze se liší od systému v poezii, nicméně oba systémy mají společné to, že každý verš je rozdělen na polovinu, každá polovina pak může být rozdělena na další poloviny atd.

9. **Hinduismus**, resp. **Sanatana dharma** (Pozn. z wikipedie: V sanskrtu सनातन धर्म, sanātana dharma, tedy věčný zákon) je směr uctívání přírody, který vyznávají hinduisté, již čítají o něco více než jednu miliardu přívrženců. Tento směr víry je po křesťanství a islámu na celém světě třetím největším a zahrnuje asi 16 % světové populace. Hinduismus ztělesňuje velmi různorodý komplex, jenž pochází z Asie a Indie a který de facto odpovídá nezměrnému uctívání přírody; před všemi ostatními bohy a bohyněmi uctívají však hinduisté tato tři hlavní božstva:

Brahmá: Bůh Stvořitel, jež hinduisté uctívají jako první bytost světa.

Višnu: Druhý ze tří hlavních bohů, který je pokládán za ochránce lidí, je veleben též jako zachovatel světa (nese též jména Nárájana nebo Hari) a jako bůh spravedlnosti, poctivosti a míru.

Šiva: (*Wikipedie: v sanskrtu (शिव, Śiva [शिव], »přislibovatel štěstí«.*) Šiva je jedním z hlavních bohů hinduismu. V šivaismu jej věřící pokládají za nejdůležitější manifestaci Nejvyššího ... Ženskou silou Šivy je Šakti, která se mimo jiné objevuje jako jeho manželka Párvatí.

Hinduismus pochází tedy původně z Asie a Indie a počal se vyvíjet přibližně již před 30 000 lety; dnes se vědecky označuje jako henoteismus a v němčině též jako »Summodeismus«, jímž se rozumí zvláštní uctívání božstva, které bylo na krátkou dobu vyvoleno ze světa určitých etnických bohů.

Samotný hinduismus v zásadě nezná závaznou »svatou knihu«, jakož ani kostely, synagogy, kaple či mešity atd., a ani všeobecná dogmata atd. Vykazuje však prakticky nescíslnou plejádu bohů a bohyně, kterých jsou takřka milióny. Také z původního hinduismu se však odštěpily různé odnože, resp. sekty, u nichž je vše odlišné, a ty pak mají i chrámy a vykonávají rozličné věrské rituály.

Třetí největší světové náboženství – tak musím hinduismus pro všeobecné pochopení nazvat – je pro pozemské vědce patrně náboženstvím nejzáhadnějším, neboť v něm neexistuje žádná událost, při níž by bylo založeno, žádný zakladatel, resp. původce jako Abrahám, Kristus, Mohamed nebo Zarathuštra atd. Hinduismus se totiž vykryštalizoval z toho, že lidé před více než 30 000 lety pozorovali přírodu, zvířata a rostliny, a uchoval se s různými obměnami až po dnešní dobu. Toto uctívání přírody se pak v běhu času rozšířilo až do země dvou řek, resp. do Mezopotámie, kde se jako takové zachovalo po dlouhou dobu, avšak později se pod cizími vlivy vyvinulo ve formu náboženskou a věrskou.

V Přední Asii byla asi před 11 800 lety velmi úrodná kulturní krajina, avšak i dnes tam pozitivně působí oba velké říční systémy Eufratu a Tigrisu. Již tehdy tvořily oblasti Malé Asie (Anatolie), Levanty, resp. zemí východního Středomoří, zemí Východu, resp. Orientu a údolí Indu – které sahá až do oblasti Balúčistánu v severním Pákistánu a do oblasti severozápadní Indie – obří úrodnou oblast. Balúčistán je pákistánská provincie s hlavním městem Kvéta; vždyť tam se roku 1967 narodila i moje dcera Gilgameša. Oblast Kvéty tvoří východní část regionu Balúčistán, přičemž západní část náleží k Persii, resp. Íránu, kde jsem přecházel státní hranice mezi Záhedánem v Persii a Nok Kundi v Pákistánu. Balúčistán je největší provincie Pákistánu a vykazuje, jak vím, plochu o rozloze 347 190 km².

Celé tyto oblasti se před dlouhou dobou v běhu tisíciletí vyvinuly do podoby důležitých center kulturního rozvoje starověkého Orientu, avšak skutečný původ celého náboženství (tedy odpověď na otázku kde a jak se vše zrodilo v Indii) není dnes znám žádným náboženským badatelům, jakož ani archeologům a paleontologům.

Jisté je, že někdy před přibližně 30 000 lety kvetla v oblasti Asie, a tedy i v Indii a údolí Indu – a tudíž i v oblasti dnešní Indie a Pákistánu – civilizace, která uctívala a respektovala celou přírodu, zvířectvo, rostlinstvo, a tedy i všechny ekosystémy. Tento směr nebyl směrem věrským ani náboženským, a ani dnes vlastně nemůže být – při pozorném náhledu – označován za náboženství; je to spíše uctívání přírody, při němž lidé pozorují a chápou jednotlivé přírodní jevy, jakou jsou zvířata, nižší zvířena, rostliny a všichni živočichové vůbec, jako samostatné bytosti a nahlížejí na ně uctívavě jako na božstva, resp. na bohy a bohyně, jimž propůjčují určitá jména. Tento směr v zásadě předcházela dnešnímu hinduismu. Tento způsob chování hinduistů, při němž adorují, resp. uctívají přírodu, zračí, že si velmi vážili přírody, zvířat, rostlin, všech ekosystémů, Země a Vesmíru, resp. Univerza. Tento přístup se objevuje v prahinduismu, v němž lidé uctívali vše živé, jako rostliny, zvířata a nižší zvířenu všech rodů a druhů,

tedy všechny živočichy, kteří se samostatně pohybovali po zemi, v lesích, na luzích, nivách, loukách, polích, v bažinách, mořích, sladkovodních tocích, na horách, v jeskyních atd. (Pozn. Billyho: Dnes se pozemšťané domnívají a odhadují, že pestrost všech pozemských forem života čítá 1,5 miliónu rodů a druhů, avšak Plejare Sfath již ve 40. letech 20. století hovořil o rozmanitosti čítající více než 2,34 miliónu rodů a druhů.)

Ptaah Promiň, že tě přerušuji ve tvých zajímavých výkladech, ale rád bych do tvé řeči vstoupil, jelikož jsi hovořil o době před 11 800 lety, avšak zamlčuješ, že jsi byl tehdy s mým otcem v někdejší Mezopotámii. Na toto téma jsem chtěl zaměřit řeč již na počátku našeho rozhovoru, neboť jsem o něm četl v letopisech svého otce krátkou poznámku, jež se týkala toho, že jste vy dva strávili v této tehdejší době a oblasti 8 měsíců a že jste tam žili s ostatními lidmi.

K tématu hinduismus lze na wikipedii nalézt následující:

(česká se verze k datu 7. 11. 20, liší se od německé; poslední oddíl textu »Bez misionářského zápalu« přeložen dle originálu; pozn. překl.)

Bůh a bohové

Označení hinduismu za polyteismus není přesné a je opět další zavádějící doktrínou vytvořenou portugalskými křesťanskými misionáři z řádu jezuitů, podobně jako systém kast. (A také samotné slovo kasta je portugalského původu.)

L. Ondračka parafrázuje Mahábháratu (1.56.33): »Na co religionista narazí v Indii, může nalézt i jinde, co však v Indii není, těžko někde objeví.« Toto náboženství je totiž rozšířené po celém subkontinentu a navíc se vyznačuje velikou tolerantností. Vedle sebe zde existují filosofické školy, které se různým způsobem snaží božství »promyslet«, poté mystici, kteří o něm nechtějí přemýšlet, ale chtějí ho dosáhnout, a samozřejmě i prostí lidé, kteří to řeší spíše vlastním názorem. Většina lidí uctívá stejného Boha/bohy jako jejich rodiče.

Už v nejstarších písemných pramenech nacházíme pochybnosti o bozích (pravděpodobně způsobené jejich velkým počtem). To nasvědčuje tomu, že za vnější různorodostí se skrývá jednota. V Rgvédu se nachází velice známý verš: »Různě nazývají věštci, co jest jedno« (RV 1.164.46; př. O. Friš). Obdobný názor je možné nalézt v Upanišadách i Bhagavadgítě.

Védská božstva

»Védské náboženství« je popisováno ve Védách. Většina védských dévů (bohů) je spojena s různými přírodními silami (např. Váju – vítr, Agni – oheň atd.). Přední místo pantheonu náleží Indrovi, který je atmosférickým bohem (tzn. vládne hlavně počasí) a bohem válečníků. Dalším významným dévou je Varuna, strážce vesmírného řádu (rta).

Aditi je androgynní bohyní, od níž pochází celý vesmír a vše živé. Je také matkou dévů, mezi něž patří veškerá božstva védského pantheonu i většina hlavních bohů jako Višnu, Šiva, atd. Diti a Danu jsou matky asurů, kteří jsou sice mocní téměř jako dévové, ale většinou se pokoušejí ovládnout svět, ale dévové je přemohou nebo přelstí, někdy s pomocí Višnu či Šivy. Otcem dévů i asurů je mudrc Kašjapa.

Mezi dévy patří i posvátná řeka Ganga a Sarasvatí (tato řeka již dnes neexistuje a vedou se debaty, jestli vůbec existovala, nedávno bylo ovšem objeveno vyschlé řečiště, které by jí mohlo patřit). Ganga je zobrazována i v personifikované podobě a má stále veliký počet uctíváčů (na rozdíl od většiny ostatních védských dévů).

Různé védské hymny označují různé dévy za nejvyšší, protože jsou představiteli svrchovaného brahma.

Klasický hinduismus

Hlavními bohy (dá-li se to tak říci) je trojice Brahma, Višnu a Šiva (dohromady označovaní jako Trimúrta). Brahmani zase považují za hlavního a jediného boha Šivu. Obě skupiny ale nejsou většinou nepřátelské a chodí do stejných chrámů.

Tito bohové mají i své ženské protějšky (šakti). Sarasvatí je Brahmova dcera a podle jedné verze i manželka. Je uctívána jako bohyně literatury a umění. Lakšmí, bohyně štěstí, je manželkou Višnu. Manželkou Šivy je Párvatí, které má mnoho rozličných podob. Jednou z jejích nejznámějších forem je bohyně Kálí (na západě je chápána jako jakési »d'ábelské božstvo«, ale to neodpovídá pravdě – je spíše symbolem pomíjivosti a nového zrození).

Světci, kteří milují

Mezi bohy hinduismu je třeba počítat i různé světce či mudrce. Z hlediska hinduismu je totiž pro člověka možné narodit se jako déva a naopak. Konkrétní interpretace stavu světce záleží na duchovním směru. Světci jsou považováni za inkarnace brahma, určitého dévy nebo lidi, kteří dosáhli vysvobození (mókša). Existují školy, které gurua (duchovního učitele) považují za vyššího a důležitějšího než jsou běžní dévové. Oblíbený je např. verš z Guru gíty (součást Uttara Khandy Skanda Purány) – gurur Brahma, gurur Višnu, gururdévo Mahéšvara gurur eva parabrahma tasmai šrí gurave namah – »Guru je Brahma, Guru je Višnu, Guru je Mahéšvara (Šiva). Guru je Parabrahma. Tomuto guruovi se klaním«.

V mnoha puránských příbězích je postavení dévů, hlavně Indry, domněle ohroženo nějakým světcem, který přísnou askézí, oddaností či různými duchovními technikami získal příliš velikou moc a je ho třeba zastavit. Indra v takových případech často posílá apsary, nebeské kurtizány, aby daného světce rozptýlily. Jindy dévům hrozí nebezpečí od asurů a v takových případech dévům často pomáhají Višnu nebo Šiva. Např. Višnu se zrodil jako Narasinha, aby zabil asuru Hiranjakašipua, který oddaností Brahmovi získal velikou moc a stal se téměř nesmrtelným.

Mezi nejznámější indické světce patří Vjása (podle tradice napsal Mahábháratu a provedl konečnou redakci Véd), Šankaráčárja (významný filosof, patrně 788–820), Kannappa (významný uctíváč Šivy), Míra Bái (oblíbená uctíváčka Kršny, 1498–1547), atd. Existuje mnoho dalších legendárních i historicky doložených světců a dodnes není v Indii málo těch, kteří jsou za světce považováni.

Bez misionářského zápalu

Odhaduje se, že toto záhadné, možná nejstarší světové náboženství má dnes 900 miliónů zastánců. Misionářský zápal hinduisté nikdy nevyvíjeli, a proto většina z nich žije, stejně jako kdykoliv předtím, v Indii. Většinový podíl v populaci představují hinduisté v Nepálu a na Bali. Větší minority tvoří, mimo jiné, na Šrí Lance, v Bangladéši a ve Velké Británii. V Německu žije podle odhadů více než 90 000 hinduistů. Většinu z nich ztělesňují přistěhovalci z jižní Asie. Mystičnost a filozofie tohoto náboženství ovšem přitahuje i Němce – možná i proto, že je hinduismus tak zásadně odlišný.

Přívrženci hinduismu – který je v cizině jednoduše vnímán jako polyteistické náboženství a kategorizován do jednotlivých společností – se nazývají hinduisté; skladba tohoto hyperonyma však zrcadlí spíše evropskou kolonialistickou perspektivu, než aby odpovídala historickému vývoji, resp. vývojovým konturám různých náboženských směrů Indie. Na rozdíl od jiných náboženství neexistuje v hinduismu žádný zakladatel; náboženské systémy Indie se spíše vyvíjely samy v časovém horizontu asi 3500 let.

Billy Ano, ale o tom jsem vlastně nechtěl hovořit, jelikož poté budou zase protivníci ...

Ptaah Na to bys neměl brát ohled, to by ani nebyl tvůj styl. Mimoto ...

Billy O. k., pak to musí být, ale vlastně si to skutečně nepřeji.

Ptaah Bylo by to důležité, neboť to, co vím na základě otcových poznámek, jsou zatím jen náznaky, ale ještě nikoliv skutečné odborné záznamy. Proto mě obzvláště zajímá, co se tehdy odehrávalo, jelikož o tom nevím nic podrobného – ty o tom přece stále mlčíš a vyprávíš něco až tehdy, když se tě ostatní tážou nebo když se jedná o danosti, jež se tě přímo netýkají či které nemáš zapovězeno vyprávět.

Billy Nemám v povaze vyprávět záležitosti ze svého života, které si chci vlastně nechat pro sebe nebo o nichž chci hovořit jen v úzkém kruhu svých důvěrníků, když se mi to jeví patřičné. A tímto kruhem je pro mě jen naše základní skupina.

Ptaah To pro mě není tajemství, avšak domnívám se, že bys měl v té či oné věci uvést určitá fakta, neboť bys tak mohl osvětlit leccjaké skutečnosti, které by byly pro pozemské lidstvo podstatné – mohl bys tak rovněž otupit ostří falešných domněnek a tvrzení, jež jsou nepravdivá, ba dokonce lživá a podvodná. To se týká např. právě původu hinduismu, který se lidé pokoušejí vysvětlit divokými, hloupými a spekulativními hypotézami a o němž se v pozemských spisech tvrdí nesmysly, jež neodpovídají pravdě, stejně jako je tomu v případě buddhismu, o němž bys měl také některé věci osvětlit.

Billy Dobrá, беру si tvá slova k srdci, a tak bych chtěl nyní výjimečně pohovořit o tom, co se tehdy odehrálo v Mezopotámii; o hinduismu nebudu již nic dalšího uvádět, ale vyhledám a najdu na wikipedii ještě nějaká vysvětlení, která pak k tomuto tématu připojím na místě, na kterém jsi předtím přerušil mé výklady.

Dříve než budu vyprávět něco o tom, co bys chtěl slyšet a vědět, rád bych osvětlil ještě následující: Tvrdí se, že od dávných dob probíhala kulturní setkání a že si kultury předávaly své zkušenosti, avšak to se ve skutečnosti nikdy nekonalo. Avšak nejprve uvedu toto: Ve starých, resp. raných dobách – tím míním období před 4000 až asi 6000 lety – vznikla žel skutečná náboženství, jež se zpravidla vztahovala na mnohobožství; lidé nábožensky uctívali velmi početná božstva, resp. různé bohy a bohyně, jakož i přírodní duchy a lidi, které vzývali jako bohy, což se idiotsky různě děje i dnes. Většina náboženství starověku (starověk sahá, na základě mých prožitků a zkušeností, asi 6000 let do minulosti) byla polyteistická, a víra lidí se vztahovala na božské světy, které často vycházely z tisíciletí tradovaných postav, jež původně žily jako skutečné osoby. Tyto tradice byly však v běhu času stále častěji příkrášlovány údajnými událostmi a lidé k nim vymýšleli fantazijní okolnosti, takže k nim stále dodávali něco nového a vytvářeli z nich bájně pověsti – tímto způsobem byly různé osoby povýšeny na svaté, a tak to celé nakonec zcela ztratilo vazbu na skutečnost. Takové příběhy byly zapisovány znakovým písmem, na kamenných tabulkách, v kamenných obrazcích, sochách a spisech atd., atd., které dnes vědci berou za bernou minci a které již nezpochybňují – nezdá se pak uchylují k »vědecky podloženým« tvrzením, jež neodpovídají reálné skutečnosti a pravdě, jako je tomu např. v případě údajných, nikdy nevyřčených výpovědí a nauk Immanuela (Ježíše) a Mohameda, které se jim lživě, podvodně a pomluvně připisují. Všeomní historici, pobožnístkáři, filozofové a jiní takzvaní »učenci« a »vědci« berou za bernou minci i ryze dějinná fakta, která byla písemně zaznamenána např. v kronikách atd., aniž by si ověřovali jejich reálnou pravdivost. Dotyční tedy nezohledňují fakt, že to byli jen lidé, kteří vytvořili všechna, po dnešní dobu zchovalá, stará a prastará znaková písmena, písemná díla, sochy a popisy atd., jež jsou vytesány do kamene či zaznamenány na zvířecích kůžích, stromových kůrách či na papyru atd. a které se v některých případech datují hluboko před období antiky. Všechna tato díla pocházejí od pozemšťanů, kteří je vytvářeli na základě svého vlastního chápání, hodnocení a interpretace, a tudíž ty které záležitosti a fakty zaznamenali a vytvořili tak, jak si je sami, ze svého osobního pohledu, vykládali a upravovali, jak je chápali anebo jak si je mylně domýšleli. Tento přístup se zachoval až po dnešní dobu, a tudíž je tomu tak i dnes a zůstane to tak i po celou budoucnost, jak lze dnes každý den doložit na příkladu všech odborných knih, novinových článků, televizních a rádiových vysílání a všude možně jinde, neboť bezesbytku ve všem je nevyhnutelně obsažena a rozeznatelná osobní povaha dotyčného pozemského autora, která vychází jen a pouze z něj osobně.

Tím jsem vyjádřil věci, které jsou podle mého názoru nezbytné k pochopení všech mých vývodů, a tudíž vlastně není nutno vysvětlovat více. Avšak nyní se zavěnuji tomu, co bys rád věděl:

Buddhismus, resp. dnešní nauka buddhismu vyplynula z pranauky Siddhárthy Gautamy, kterou šířil jako »nauku«, resp. »dharmu«; jeho pranauka byla však jiná, než jak ji líčí dnešní buddhismus. Tato pranauka stojí v naprostém protikladu k hinduismu, islámu, křesťanství i židovství atd. a nepředstavuje ani teistické náboženství či teistickou sektu – nezaměřuje se tedy v žádném ohledu na centrální uctívání všemohoucího Boha. Musím-li se nyní zavěnovat tématu buddhismu, tak jej budu muset vylíčit delšími a častěji se opakujícími výklady a vysvětleními, neboť celá tato tematika je dosti obšírná – abych vše vyložil přesněji, budu se tedy muset odchylovat od tématu. Nyní však poslyš, co je ohledně této věci nutno podotknout a rozebrat:

Původně tato pranauka nebyla ani vírou, ani náboženstvím, ani filozofií, a už vůbec nikoliv sektou, neboť ve skutečnosti byla cenným návodem, jenž mnoha lidem vytyčoval spolehlivé cesty k tomu, aby našli sami sebe, aby se ve všech myslitelných ohledech sami kontrolovali a aby ze sebe učinili pravé, samostatné lidské bytosti, které si budou samy pomáhat a které se dokážou samy osvobodit ze zlých životních situací a postavit se samy na vlastní nohy. Tato pranauka ukazovala ochotným lidem, kteří se jí řídili, spolehlivé cesty k tomu, aby našli mír ve svém nitru i ve vnějším světě a aby se na základě svých vlastních intenzivních snah osvobodili ze vsí bídy světa a stali se pravými lidmi. Svým tehdejším učením se tudíž Siddhártha Gautama snažil podporovat rozvoj lidského vědomí a umožňovat mu dozrávat, aby se lidé mohli vystavět, aby budovali a využívali své pravé schopnosti a aby si dokázali sami pomoci. (O to se dnes snaží i »Učení ducha«, resp. »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života«, které Plejara Cladena Aikarina ve věku 11 let označila jako »Tichou revoluci pravdy«.) Na tom se zakládala nauka Siddhárthy Gautamy, jejíž obyvatelstvo nazývalo »Buddha« a jehož životní příběh, učení a působení atd. již za jeho života zcela zfalšovali jeho odpůrci, přemoudřelci, falešní vykladači a zakladatelé sekt; po jeho smrti bylo vše dále falšováno, a proto z jeho pranauky vzešly též odštěpené odnože, jež lze označit jako buddhistické sekty – příslušníci těchto sekt od základu změnili a zfalšovali základní pranauku Siddhárthy Gautamy, vinou čehož v sobě dokonce vytvořili zášť proti spolubližním a jinověrcům, načež pronásledovali své bližní, vyháněli je z jejich sídel, vraždili, zabíjeli, masakrovali, ničili a vedli války. Nejlepší důkaz tohoto tvrzení lze najít v dnešní Barmě (Myanmaru), kde tamní radikální, protimuslimská buddhistická sekta kolem mnicha Ashina Wirathu tyranizuje velkou část islámského národa a vyhání ji pomocí vojáků ze země, při čemž je zcela na denním pořádku vraždění a zabíjení. V tomto ohledu je dále třeba zmínit – kromě jiných zvrhlých buddhistických uskupení – i lamaismus v Tibetu, jakož i formu buddhismu, jež je rozšířena především v mongolských a mandžusko-tunguzských kulturních okruzích, jakož i v Bhútánu a indických svazových teritoriích Sikkim a Ladák.

Pokud se pozorně podíváme už jen na buddhistické sektářství lamaismu v Tibetu, tak rozpoznáme zlovlné způsoby jednání, jež známe z Barmy, neboť co si tam lamové a pančchenlamové dovolovali, z toho by Siddhárthovi Gautamovi vstávaly hrůzou vlasy na hlavě a otočil by se ze samého hnusu, studu a bolesti v hrobě (*Pozn. z wikipedie: Pančchenlama je titul z významné reinkarnační linie řádu Gelug v tibetském buddhismu. Pančchenlama je považován za druhého nejvyššího tulku /lamu/ školy Gelugpa a tradičně za emanaci »Buddhy Amitábhy, nezměrného světla«.*) Kdybych chtěl popsat zrůdné činy již jen lamaismu v Tibetu, musel bych o tom napsat několik knih; mohu však doporučit jednu knihu, která ukazuje něco o tom, kam dospěly buddhistické sekty, jež praktikují zcela falešné nauky buddhismu, které již nevykazují vůbec žádný vztah k pranauce Siddhárthy Gautamy. Pokud chce někdo získat skutečně jasný vhled do někdejšího i dnešního buddhistického sektářství – provozovaného především lamaismem, pančchenlamou a prolhaným dalajlámou Tändzinem Gjamccho, kterého obzvláště velebí ženy, třebaže jimi

hluboce pohrdá a nenávidí je (proč asi???) –, mohu doporučit knihu »Der Schatten des Dalai Lama« (»Dalajlámovy stíny«) od Victora a Victorie Trimondiových, nakladatelství PATMOS, Düsseldorf.

Skutečný život a působení Siddhárthy Gautamy se vskutku poněkud odlišovaly od toho, co je dnes známo na základě zcela falešných, vylhaných a pomlouvačných »dochovaných zdrojů«. V Siddhárthově životě hrála velkou úlohu meditace, díky níž stále nabýval míru a harmonie, avšak mnohé věci proběhly jinak, než se údajně dochovalo – vysvětloval a vyprávěl totiž velmi mnoho věcí naprosto jinak, než jak líčí zfalšované »dochované prameny«, jež vznikaly před jeho smrtí anebo po ní dále do budoucnosti. Naprosto totéž se zběhlo i v případě Immanuela (Krista) a Mohameda, neboť jejich nauky a působení atd. byly v průběhu času (již za jejich života, obzvláště však dlouho po jejich smrti) absolutně zfalšovány a byly jim vkládány do úst a připisovány lživé a vymyšlené výpovědi, z čehož byly vytvořeny »svaté knihy« – tyto knihy jsou plné pustých lží a pomluv, a to tak velkých, že je při nejlepší snaze nelze překonat. Když byl Siddhártha Gautama tázán na určité, údajně »pravé«, dochované prameny, které o něm kolovaly ve 20. století, a když mu byly předčítány, tak vysvětlil, že se většina z nich nezakládá na pravdě – např. nesouhlasilo, že mu byl od narození prorokován jeho život, jeho moudrost a mimořádnost a že jeho rodina zaujímala královskou pozici. Tvrdil, že nepocházel z královské rodiny, nýbrž pouze z malé šlechtické rodiny, a že jeho otec byl malým regentem oblasti Šákja. Uváděl, že jeho rodinu tvořila jeho žena a nižší šlechtična Jasódhara, jeho syn Ráhul a dále i 4 dcery, jež se jmenovaly Hasita, Abhaya, Jnana a Gaurima – všechny své dcery Siddhártha miloval a respektoval, ačkoliv dívky a ženy byly v jeho době považovány za méněcenné a zacházelo se s nimi vlastně jen jako se špatným a bezcenným zbožím. Siddhártha říkal, že je tento přístup nevídaně ohavný a že odporuje všem podrobným článkům víry hinduismu, který byl všude praktikován – tvrdil, že této kritiky se nemůže vzdát, jelikož obě lidská pohlaví pokládá za rovnocenná, avšak žen si váží ještě o něco více, neboť přinášejí a zachovávají život, který by se bez nich nemohl zrodit a existovat.

Inu, faktem je toto: 4 dcery Siddhárthy Gautamy nebyly a dodnes nejsou uváděny v žádných dochovaných zdrojích – Siddhártha to opodstatnil tak, že pisálci, kteří sepisovali jeho život a »tradiční«, tuto skutečnost patrně zamlčeli, jelikož v jeho době se lidé dívali na mladé dívky a ženy s pohrdáním a nevážili si jich, přičemž byly často odvlékány do »vešavása« (*pozn.: do nevěstinců*), kde byly drženy a dříve či později zavražděny. Jako tomu bylo v Nepálu a Indii v tehdejší době, tak je tomu i dnes, jak jsem tam mohl během dlouhé doby sám zažít.

Siddhártha často během dnů a týdnů opouštěl svoji rodinu a putoval během 28 let opakovaně jako asketa a učitel krajinou, vyučoval lidi, přibližoval jim svoji meditační metodu a učil je nalézt a chápat smysl života – dále lidem vysvětloval, že jim nepomůže Bůh, jelikož žádný neexistuje, a že si tudíž musejí pomoci sami a sami se musejí osvobodit od všech nemocí, neduhů, ran osudu, špatností a pohrom. Nebyl tedy tak dlouho na cestách jako asketa a neopustil svoji rodinu, jak se chybně »dochovalo« – podle toho, co vysvětloval, nevyužíval ani nauky jiných mudrců a zkušených lidí, jelikož uplatňoval jen své vlastní poznatky, zkušenosti a osobní prožitky, což vyjádřil jasně a jednoznačně. Mimoto jasně a zřetelně podotkl, že praktikuje jen svoji vlastní meditaci, že jde ve všech ohledech svojí vlastní cestou a že sám hledá a hodnotí pravdivost všech věcí, z čehož těží podrobné poznatky a obsáhlé, všestranné porozumění. Siddhártha sám našel a rozpoznal souvislosti všech nezbytných životních záležitostí a sám ze sebe učinil vědoucího a moudrého člověka. Tak se niterně osvobodil od žádostivosti a od potřeby být větším nežli spolubližní. Proto mu nebylo po chuti a uvádělo jej do rozpaků, když mu lidé z různých vrstev společnosti stále prokazovali velkou úctu a přichylnost a když byl nazýván velmi osvíceným člověkem. Siddhártha rozpačitě vysvětloval, že se proti tomu velmi často musel ohrazovat, avšak jeho stanovisko nepadlo na úrodnou půdu a své pověsti »Buddhy« se již nedokázal zbavit, z čehož měl trapný pocit, a tak by byl rád, kdyby se mohl od této pověsti oprostít. Tvrdil také, že se musel stále bránit tomu, aby bylo vytvořeno velké společenství, které by šířilo základy jeho nauky, neboť nic takového prý nezamýšlí. Je sice prý stále obklopen nečetnými věrnými spřízněnci obého pohlaví, kteří se starají o mnohé zastánce jeho nauky

z širokého okruhu, avšak nechce v tomto ohledu činit nic dalšího – chce celou věc zachovat jako otevřené učební společenství, neboť jinak by z ní vzniklo hnutí věřících (*pozn.: věroučná organizace nebo náboženství*), což by neodpovídalo jeho záměru. (*Pozn.: Přesto tomu však nešlo zabránit, jako v případě Immanuela a Mohameda.*)

Siddhártha tedy nezaložil žádné věroučné společenství, jak se lživě tvrdí a traduje, neboť otevřeně hovořil s jednotlivými lidmi či malými skupinami, aniž by vedl věroučnou organizaci, a tudíž pro sebe tímto způsobem získával lidi z různých vrstev společnosti – z toho se vyvinulo něco jako škola výukové tradice, která se pro mnohé stala »Učením života«, jako se tomu stalo i v případě FIGU a »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života«. Celá Siddhárthova činnost však přitáhla již za jeho života mnoho závistníků, nepřátel a zlých odpůrců, kteří jej osočovali jako lháře a podvodníka, falšovali jeho nauku, proklínali jej a připisovali mu konspirační teorie, aby znemožnili jeho učení. Příznivci a přemoudřelci oproti tomu zbožšťovali již za jeho života (a tím spíše po jeho smrti) celé jeho působení a jeho osobu nebo falzifikačně nově interpretovali (na základě svého vlastního uvážení a pochopení) jeho pranauku, jak dokazují poslední příklady, resp. lživé a zfalšované interpretace, které jsou dnes ohledně Siddhárthy navzdory všem pravdivým faktům rozšířeny po celém světě a které jsou lživě a pomlouvačně podsouvány všem buddhistům jako pravá Buddhova pranauka, resp. dharma.

V průběhu času byla nauka Siddhárthy Gautamy (*pozn. Buddha*) zcela změněna a dnes již neodpovídá původní pranauce, neboť ta byla velmi silně promíšena s jinými, a navíc náboženskými a sektářskými, falešnými naukami, zvyklostmi a obřady atd., a to především s těmi náboženstvími, která sídlila a většinou dodnes sídlí v Číně, Tibetu a Japonsku.

Co se týče nauky Siddhárthy Gautamy, tak o ní musím ještě zmínit, že představuje způsob života, v němž platí různé zásady – jedna taková zásada např. jasně vykládá, že mezi všemi lidmi má vládnout nenásilí, resp. ahinsá. Tento princip nenásilí převládal původně i v hinduismu a džinismu a do svého učení jej začlenil i Siddhártha. Vysvětlil, že tak učinil proto, že viděl, jak panující činitelé zhoubně a násilně trápí lidi, všechny živé bytosti a národ a jak jsou lidé za všemožných okolností zabíjeni, což se přičí pravidlům hinduismu a džinismu. (To učinil Siddhártha naprosto správně a princip nenásilí zastává a vyučuje ze zásady i naše FIGU v »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života«.) To se dělo i ve vztahu k mnoha jiným živočichům, které lidé zabíjeli beze smyslu a jen pro své pobavení atd. Tyto okolnosti podnítily Siddhárthu k tomu, aby ve své nauce uváděl etické, mezi dobrem a zlem rozlišující, způsoby jednání a chování, kterými se lidé musejí nevyhnutelně řídit, aby byli lidmi pravými. Jak si ještě dobře vzpomínám, tak Siddhártha výslovně zdůraznil, že do tohoto důležitého pravidla, jež si lidé musejí všimnout a jež musí také naplňovat, spadá i zcela obzvláštní pozornost a bdělost ve vztahu ke všem hodnotovým postojům – tu mají prý lidé praktikovat proto, aby dostatečně vnímali svoji odpovědnost a byli bezúhonní a vytrvalí, pokud jde o nezbytný respekt. Tvrdil dále, že jen tímto způsobem mohou lidé zaručit spravedlnost, transparentnost a vzájemnou kooperativní spolupráci a že tak mohou především i nést spoluodpovědnost za všeobecné skupinové, veřejné a sociální žádosti a potřeby atd. To vše je prý z celkového hlediska nevyhnutelně podstatné, neboť jen tak lze zachovat fungování všech ekosystémů, planety, přírody a všech živých, zvířecích i rostlinných, tvorů všech rodů a druhů. Jen etické jednání umožňuje fungování celku všech živých bytostí, avšak to vyžaduje soucit, pozornost, dbalost, dobrou morální disciplínu, ochotu, účast, ohled, důvěru, vážnost a respekt vůči lidem i celé existenci.

Učení o nenásilí, resp. učení ahinsá, které Siddhártha Gautama vykládal a vyučoval ve své pranauce (a které vyučujeme i my ve FIGU v »Učení pravdy, Učení Tvořivé energie, Učení života«), se zaměřuje na to, aby žádným formám života nebylo způsobováno utrpení a aby nebyly vystavovány nátlaku, bolesti a žádnému násilí vůbec, tedy ani lidé, ani zvířata, nižší zvířena či jiné živé bytosti. Násilí v podobě utrpení, nátlaku a

bolesti nemá být pácháno na lidech ani ve smyslu mučení, bití a usmrcování za trest, a nemá být pácháno ani v přírodním světě zvířectva a rostlinstva, jako např. při lovu, rybolovu, odchyty vyšších i nižších zvířat a ptáků atd. – a nemají se v tomto smyslu ani vybíjet, likvidovat a hubit zvířecí a rostlinné formy života. Tuto nauku o nenásilí, zprvu dosud nepsanou, dodržovali ve svých způsobech chování hinduisté, načež se rozšířila až do Mezopotámie, kde byla vyučována a kde se jí lidé řídili, dokud nenastal obrat, po němž byl celý tento princip stále častěji opomíjen a nakonec upadl v zapomnění. Také u buddhistů je v dnešní době tento příslib nenásilí, resp. příslib ahinsá, už jen teorií – a tak tomu bylo již dlouho před Novým Věkem, jenž započal roku 1844 –, neboť mnozí z dnešních buddhistů po celém světě mohou dodržovat pravidlo o nezraňování lidí, zvířat, nižší zvířeny a všech ostatních živých tvorů všech rodů a druhů pouze dobrovolně, již nikoliv povinně. Toto prastaré pravidlo je tedy dnes porušováno a lidé se jím již neřídí, stejně jako se neřídí ani tím, že nemají konat bezpráví, »pěstovat« nenávist a žárlivost, vést války, vykonávat teror a násilí, rozvíjet špatné myšlenky vůči ostatním lidem, osočovat druhé, očerňovat je lhaním, pomlouváním či vytvářením konspirací a hovořit o nich zle.

Pranauka Siddhárthy Gautamy se výrazně odlišuje nejen od současného buddhismu, ale i od velkých věrských náboženství, jako jsou křesťanství, islám, hinduismus a židovství, ale i od všech ostatních, malých a větších pobožných sekt po celém světě. I dnešní buddhismus, který je do jisté míry ještě částí Siddhárthovy pranauky a jenž nepředstavuje ani náboženské, ani sektářské učení, lze ještě zčásti akceptovat, neboť tak jako tak neztělesňuje bludnou nábožnou nauku, ani nauku světonázorovou a filozofickou, a ani žádnou podobnou věrskou, a hrubě pošetilou, učební konstrukci. Z toho důvodu je pranauka, z níž vzešel buddhismus, ve svém skutečném původu – jak ji stvořil a vyučoval Siddhártha – veskrze pravá a nepředstavuje věc víry, resp. věrouku, nýbrž »učení správného způsobu života«, »učení sebepoznání«, »učení zkušenosti« a »učení sebevývoje«, jehož cílem je, aby lidé rozvíjeli svoji mentalitu, využívali rozum a zdravý úsudek a zvládali svůj život v každém ohledu správně.

(Pozn.: Siddhártha Gautama se narodil roku 563 před Jmmanuelem /Kristem/ v Nepálu v Lumbiní jako hind; jeho rodná matka se jmenovala Mája /pozn.: v Tibetu se nazývá také Gyutrulma, dále ale i jako Májadévi a Mahámája/ a jeho rodný otec byl regentem jménem Šuddhódana Gautama. Samotný Siddhártha se oženil s Jasódharou a zplodil s ní syna, jež pojmenovali Ráhu. Siddhártha Gautama zemřel ve věku 80 let, v roce 483 před Jmmanuelem /Kristem/ v indické Kušinagaře.)

Siddhártha sám podotkl – když mu bylo 63 let –, že již jako 14letý chlapec rozpoznal na základě svých pozorování nesmírnou bídu, mimo mnoho jiného i to, že četní lidé ve všech širokých oblastech trpěli různými nemocemi, osamělostí a těžkými ranami osudu, že žili a hladověli v nejtrpčí chudobě, což všichni snášeli jen s velkými obtížemi. Dále uváděl, že pozoroval, jak zdraví, dobře živení a majetní boháči navzdory vší lidskosti a navzdory výše jmenovaným faktorům vykořisťovali prostý lid, drželi mnoho lidí v nevolnickém postavení, týrali je a byli zcela lhostejní vůči všem událostem, zdravotním zlořádům, problémům s nákazami, hladu a všeobecně nedůstojným podmínkám pro život. Boháči a ostatní majetní lidé byli prý velmi zhýčkaní a byli postižení nespokojeností, záští, závistí, lačností, jakož i neřestmi, závislostmi a touhou po radovánkách, a mnozí prý byli zcela bezohlední a bezskrupulózní vůči obecnému lidu, sami si dopřávali a činili jen to nejlepší a svým spolublížním přinášeli a šířili mezi nimi jen naprosté neštěstí.

To vše, co Siddhártha v tomto ohledu vyprávěl, tak skutečně bylo a zůstalo tomu tak ještě po dlouhý čas, než se situace o něco málo zlepšila, avšak to nastalo jen proto, že části populace se řídily jeho naukou; svoji nauku vypracoval Siddhártha během 7 let a ve věku 21 let ji začal šířit, poté co se z vlastní síly vzchopil, používal svůj rozum a zdravý úsudek a velmi mnoho se naučil. Jeho nauka, kterou nově vytvořil, vedla následně, dle jeho slov, k tomu, že se mnoha lidem, kteří byli jeho přívrženci, zlepšily životní poměry,

zatímco ostatní, kteří se jeho učení nevěnovali, začasť stále více upadali, pustli a vedli žalostnou existenci ve slumech.

Siddhártha vysvětloval, že se naučil sám se poučovat a kontrolovat, a to tak, že se hluboce pohružoval do meditačních myšlenek, díky čemuž našel cestu k sobě samému; a jelikož jej jeho zastánci nazývali »Buddha«, tak pojmenoval následně svoji nauku jako »buddhistickou cestu«. Tímto způsobem a na základě svých meditací dokázal, dle svých slov, nalézt sebe samého a svoji cestu, osvobodit se od všeho utrpení a také vypracovat a vytvořit svoji nauku – tuto nauku pak dokázal rozpracovat tak, aby byl schopen i ostatním lidem ukázat obdobnou cestu k lepšímu životu, aby lidé poznali sami sebe a svoje vlastní síly a schopnosti a aby našli cestu ze svého utrpení a dokázali opět vést normální život. Takto každopádně sám hovořil, avšak rovněž podle toho i žil a vedl skromný život – byl rovněž upřímně odevzdán svým bližním, těšil je, ke všem přistupoval stejně a činil jim dobro, aniž by je posuzoval nebo jimi opovrhoval na základě jejich náboženství, jejich víry, vzhledu, společenského postavení, morality či způsobů chování atd. a aniž by s nimi zacházel jinak než se všemi ostatními.

Siddhártha Gautama se svým působením a chováním dováděl k dalšímu poznání mnoha věcí, a proto jej obyvatelstvo – podle staré víry a starých slov – nazývalo »Buddha«, resp. »Osvícený«, jak jsem již zmínil.

Siddhártha Gautama také vyprávěl, že lidi podrobně poučoval o mnoha věcech, předával jim své poznatky a zkušenosti bez nároku na honorář a přibližoval jim svoji nauku, aby se na osobní, individuální úrovni dále vzdělávali a aby si dokázali pomoci, osvobodit se od svého utrpení a vést život, který by stál za to žít. Od svých zastánců ovšem vděčně přijímal vše (na dobrovolné úrovni, aniž by cokoliv požadoval), co potřeboval pro své živobytí, třebaže to nepotřeboval, neboť měl ze svého domova vždy dostatek prostředků k životu.

Tyto události se odehrávaly asi před 2500 lety a vyvinul se z nich »buddhismus«, jelikož populace Siddhárthu nazývala, jak jsem již uvedl, přízviskem »Buddha« – k tomu on sám ze své vůle nijak nepřispěl, ale neúspěšně se tomu bránil, jak jsem vysvětlil. Na základě toho, co Siddhártha podotkl a vyložil ohledně údajně »nefalšovaných« zdrojů, které se dochovaly až do nové doby 20. století, představují všechna dnes známá, údajná fakta o jeho nauce a životě pouze lži, podvody a pomluvy. Největší část všech údajných »dochovaných pramenů« tvoří ve skutečnosti nevídané nepravdy, které jsou, podle vyjádření samotného Siddhárthy, »neodpustitelně ostudné«. Také Jmmanuel (Kristus) a Mohamed se vyjadřovali podobně ke všemu, co lidé vytvořili z jejich Nauky na základě lží, falzifikací, podvodů, zlovolnosti, chybného pochopení a fanatismu atd. a co vedlo k bludnému Božímu náboženství. Siddhártha Gautama byl zcela otřesen, když se dozvěděl o tom, co se do budoucnosti 19. století vyvine na základě jeho pranauky, avšak rozhodl se – poté co se dozvěděl pravdu i den svého zesnutí –, že se bude během posledních 17 let svého života o to více a vehementněji zasazovat o své učení, aby mohl eventuálně ještě předejít nevýhodným vývojem. A jako tomu bývá u lidí této Země, tak to bylo i u Siddhárthy: Nechtěl nadcházející události akceptovat a trval na svém mínění, že pokud bude svoji nauku šířit ještě více a energičtěji, tak dokáže ještě něco, ba dokonce vše změnit k dobrému a pozitivnímu. Poté co se dozvěděl fakta o budoucnosti, tak ovšem přesto otevřeně podotkl, že se ve svém životě sám dozvěděl a že ví, že byly již za jeho života uvedeny do oběhu zfalšované verze jeho nauky a že vyvstala věrská uskupení, která jeho pravé učení šíří a vyučují ve zcela chybné, změněné, ba přímo zhoubné podobě. Proto prý dokáže pochopit, že budou v budoucnosti takzvané »pravé« dochované zdroje nejhorším způsobem vztahovány na něj a jeho nauku a že budou patrně falešnější než všechny nejhorší bludné představy.

Buddhismus, který se nejprve rozšířil v Asii, údolí Indu a Mezopotámii a následně i do ostatních zemí, si získával široké okruhy zastánců po celém světě, a to až do dnešního dne – proto je i v nynější současnosti pokládán za čtvrté největší náboženství, ačkoliv náboženstvím není. Jak jsem již vyložil, neměl buddhismus

původně nic společného s náboženstvím ani sektami, a tudíž je naprosto chybné a scestné, když se dnes označuje za náboženství, třebaže má již jen málo společného s pranaukou Siddhárthy Gautamy. Buddhismus, stejně jako ani prahinduismus, není věcí víry, a tedy ani náboženstvím či sektou, nýbrž »učením správného způsobu života«. To se však již před dlouhou dobou změnilo, za což mohou přemoudřelci v oblasti náboženských věd.

Jak jsem již uvedl a jak znovu opakuji, jelikož to musí být řečeno naprosto jasně: Jak je žel pro pozemšťany typické, vytvořily se i v buddhismu činnosti přemoudřelých živilů odštěpené skupiny, a tedy sekty, které zastávají navzájem odlišné názory a mínění, a tudíž i rozdílné pohledy na nauku atd.

Pravá nauka, kterou vyučoval Siddhártha Gautama, nebyla – jak jsem již vysvětlil – teistickým náboženstvím, na rozdíl od velkých organizací, jež vyznávají Boha nebo bludnou víru v bohy, tedy na rozdíl od hinduismu, islámu, křesťanství a židovství, a tudíž se Siddhárthova nauka nikterak nezaměřuje na centralizované uctívání všemohoucího Boha. Již jen v tom se v současnosti Siddhárthova pranauka, z níž vzešel buddhismus, významně odlišuje od velkých věrských náboženství křesťanství, islámu, hinduismu a judaismu, jakož i od všech ostatních, malých i větších náboženství a bohověrných sekt po celém světě. Zfalšované Buddhovo učení, které i dnes koluje mezi lidmi a které Siddhártha v této falešně dochované verzi nevyučoval, nepředstavuje ovšem náboženskou, ani sektářskou nauku, a ani nauku filozofickou či jinou podobnou učební konstrukci založenou na víře. Pravá pranauka nebyla ve svém skutečném původu – jak ji vytvořil a vyučoval Siddhártha – věcí věroučnou, nýbrž (a to je nutno opakovaně jasně uvádět a zdůrazňovat) »naukou správného způsobu života«, »naukou vlastní zkušenosti« a »naukou sebenalézání«, jejímž cílem bylo to, aby lidé osobně rozvíjeli své kognitivní schopnosti, aby díky tomu využívali svůj rozum a zdravý úsudek, aby poznávali sami sebe a aby zvládali správně svůj život každým způsobem, jenž je v souladu s životem jako takovým.

Vše, co si lidé myslí a činí, vytváří dobré, či špatné účinky. Lidé musejí jednoduše dospět k osvícení, aby i v tomto ohledu dosáhli správného pochopení, aby díky němu v podstatných směrech žili v reálné skutečnosti a její pravdivosti, aby za všech podmínek činili správná rozhodnutí, volili správná slova, vedli správnou mluvu, podávali správné odpovědi, nelhali a nezraňovali ostatní chybnými slovy. Lidé mají mít vždy na paměti, aby jednali správně, aby byli upřímní, čestní a důstojní, aby nekradli, nepodváděli, nepomlouvali, nezabíjeli, aby si všemi správnými způsoby vydělávali na své živobytí, aby neškodili jiným živým tvorům, ale činili jim dobro, a aby – jak jsem již podotkl – správným způsobem usilovali o své osvícení a aby zaměřovali nezbytnou pozornost a správnou dbalost na své myšlenky a pocity – to vše znamená řádně sbírat mnoho nutných hodnot, jež si má člověk neustále zpřítomňovat pomocí meditace.

Esenci pranauky Siddhárthy Gautamy lze shrnout tak, že se jedná o hlubokou myšlenkovou práci ve vztahu ke dbalé a pozorné meditaci, kterou člověk dosahuje vlastností niterního míru, jakož i harmonie, poctivosti, respektu před životem, lásky, spravedlnosti, lidství a moudrosti.

Co však Siddhártha ve své meditační metodě nezohlednil a co od těch dob nebylo vyučováno ani v žádných buddhistických meditačních naukách ani v ostatních, cizích naukách, pokud jde o určité další hodnoty, to je matka všech meditací, jež tvoří hlavní faktor všeho studia, tedy skutečný základní faktor meditace.

Základní faktor meditace, trvalý stav denní meditace, každodenní meditace bdělého vědomí

Na rozdíl od samé meditace a různých meditačních metod předchází celé meditační praxi denní, vědomý a nevědomý – nikoli podvědomý – trvalý stav meditace; ten tedy předchází všem ostatním meditacím, avšak

není znám v žádných odedávných pozemských meditačních naukách, a tudíž nebyl ani nikdy vyučován a šířen.

Trvalý stav denní meditace představuje každodenní meditaci bdělého vědomí, kterou člověk praktikuje v průběhu celé denní doby ve svém bdělém vědomí, a to jak vleže, vsedě, vestoje a při chůzi, tak i při pohybu a každé své činnosti – tuto meditaci člověk praktikuje vědomě i nevědomě, přičemž »nevědomý způsob« probíhá na rovině, jež předchází vědomí a jež nemá nic společného s podvědomím, neboť na nevědomé rovině člověk přijímá, upravuje, zpracovává, rozvádí, mění a reprodukuje informace. K dosažení trvalého stavu denní meditace v bdělém vědomí je v zásadě prvním a nejpodstatnějším meditačním krokem nastolení trvalé meditace na úrovni dbalosti a pozornosti. Této meditace si musí člověk více než jen obzvláště všimnout, neboť se jedná o nejpodstatnější meditaci vůbec. Při ní totiž člověk vědomě a kontrolovaně pečuje o své stále se odvíjející myšlenky a z nich plynoucí pocity, jimiž se soustředěně zabývá úplně vším, co si v daném momentu myslí, co vytváří za pocity, co činí, říká, provádí, praktikuje a co vykonává svými způsoby chování atd.

V rámci trvalého stavu denní meditace bdělého vědomí člověk úplně vše, vědomě i nevědomě, důkladně kontroluje (za předpokladu, že tuto meditaci provozuje záměrně a uvědoměle), díky čemuž vše, co koná, činí, hovoří a praktikuje, provádí zcela správně, anebo přinejmenším do značné míry správně a bezchybně.

Pokud člověk v průběhu dne nebo po výkonu své každodenní práce potřebuje trvalý stav denní meditace bdělého vědomí přerušit, aby dospěl do klidového stavu, resp. klidové meditace, tak musí zastavit své myšlenky, načež může prodlévat v odpočinkové meditaci.

To vše, co jsem právě vypověděl, by ale mělo postačovat, neboť mám ještě jiné věci, které bych měl tematizovat.

Ptaah Děkuji, tvé informace jsou velmi podnětné a měly by pro dnešek také postačovat. Chceš-li tedy ještě hovořit o něčem jiném, tak ...

Billy O. k., děkuji. Pak bych ještě rád něco podotkl k nákaze koronaviru, v jejíž souvislosti jsem přece už ve 40. a 50. letech 20. století psal předpovědi, které jsem rozesílal po celém světě do novin, vládním a různým organizacím, při čemž mě masivně podporovali farář Zimmermann, profesor Gustav Jung a oba moji učitelé Graf a Lehmann.

Ptaah Ano, o tom jsem včera v zápiscích svého otce opět četl něco nového, některé krátké poznámky hovořily o dvoře Hinterschmidrüti, existenci základní skupiny a o tom, že se na delší dobu opět »umění« počet jejích členů, a že navíc přijde očista. Tyto souvislosti jsou mi sice do určité míry jasné, avšak zmíněné zápisky se vztahovaly též na hypotéky, výstavbu dvora, »peněžní hospodaření«, bezdlužnost a »věčnou nákazu«. Dosud nevím, co to vše znamená, neboť jsem pouze přelétl očima dvě nebo tři krátké poznámky, jež odkazovaly na delší popisy v letopisech, které by měly obsahovat dlouhé a podrobné záznamy – tyto záznamy jsem však zatím nemohl vyhledat, a tudíž nevím, o co se skutečně jedná.

Billy Možná jde o to, že jsem společně se Sfath spatřil všechny ty budoucí události, a tedy jsem věděl, co přijde, načež jsem mohl jednat na základě těchto vědomostí?

Ptaah Co by mohla znamenat »bezdlužnost« a »věčná nákaza«?

Billy Zápisky, které jsi našel a četl, by se možná mohly týkat našeho Střediska a všech okolností, jež byly spojeny s koupí Hinterschmidrüti, jeho výstavbou, správou, a tedy i s finančními záležitostmi; s tím byly spojeny právě i hypotéky, a tedy peníze, které jsme si museli vypůjčit od banky, abychom si mohli zakoupit

dvůr. Ty zápisky mohou souviset i s tím – jelikož jsem přece věděl, že přijde nákaza koronaviru a některé jiné věci –, že jsem musel všechno uspořádat, dříve než se »umění« počet členů, než se zastaví práce a než nákaza všechno zablokuje. Kdyby mělo totiž FIGU nějaké dluhy, a navíc i hypotéky, tak bychom je pak nebyli schopni splnit, jelikož by nám chyběly nezbytné příjmy.

Ony zmínky o »peněžním hospodaření« a »bezdlužnosti« by tedy mohly souviset s tím, že jsme museli splatit hypotéky a zcela oddlužit Hinterschmidrůti, resp. Středisko a celý spolek FIGU se všemi náležitostmi, abychom dokázali finančně přestát celosvětovou krizi spojenou s nákazou. To vše jsme tedy museli nějak zvládnout, dříve než se zredukoval počet členů základní skupiny, než se práce mimo Středisko stala choulostivou a než se snížily naše příjmy. My jsme však byly schopni splnit vůči bankám své hypoteční závazky a nikdy jsme si u žádných firem a podobně nenadělali dluhy, jelikož jsme faktury vždy platili přímo při dodávce zboží nebo předem, anebo nejpozději 2 až 3 dny po jejich obdržení – proto zůstalo FIGU bez dluhů. Do toho nepočítám 2 hypotéky, avšak ty jsme dokázali také splatit, a tudíž ani v tomto, ani v jiných ohledech nemáme žádné platební závazky, ani jiné finanční těžkosti, povinnosti či problémy atd.

Ptaah Tvé konání a působení vyneslo dobré plody, to musím konstatovat. Kdybych musel vykonávat takovouto práci, tak bych selhal.

Billy To by nebylo divu, neboť přece neznáte peníze, a tudíž bys s takovými financemi neuměl nakládat a musel by ses nejprve vše naučit, jako jsem se to musel naučit já – začal jsem s tím ostatně už jako malý, asi pětiletý chlapec, jelikož my děti jsme si tehdy během světové války musely samy vydělávat kapesné; naši rodiče totiž nebyli bohatí a byli rádi, když jim vydělané peníze dostačovaly k tomu, aby zaplatili vše nezbytné a nedělali si dluhy. Proto jsme my děti sbíraly v odpadních příkopech sklo, které jsme prodávaly ve sklenářství Bülach za 0,5 rappu za kilo, a také jsme prodávaly obchodníkům nasbírané staré kovy. Podle roční doby jsme hledaly také divoké květiny, vázaly z nich kytice a prodávaly je do domácností, a rovněž jsme prodávaly i lesní ostružiny a jahody. Sbíraly jsme také v lese jedlové šišky, jež jsme prodávaly panu Liebovi do restaurace Waage – ten jen pak uskladňoval a sušil ve sklepě, načež s nimi při chladném počasí vytápěl svůj hostinec.

K pojmu »věčnitá nákaza« mohu pak podotknout následující: Sfath, tvůj otec, zastával názor, že by tato nákaza, tedy právě koronavirová nákaza, měla být takto označována, jelikož prý v podobě pandemie obsáhne celou Zemi a vyžádá si milióny mrtvých, jimž se budou, dle pozemského pohřebního zvyku, pokládat na hrob nesčíslné »smuteční věnce«. Toto je tedy pozemský, křesťanský obyčej, jelikož věnec symbolizuje věčný život, nekonečnost a naději. Sfath přitom zohlednil i buddhismus, neboť v něm má věnec podobu kola, které představuje v buddhistické víře znamení a symbol zapojení člověka do věčného koloběhu života, smrti a znovuzrození. Sfath mi také pověděl, že celou tuto interpretaci věnce a kola (ve smyslu zapojení člověka do věčného koloběhu života, smrti a znovuzrození) lze symbolicky chápat nejen jako »věnec«, ale i jako »korunu«. Na základě toho se domnívám, že koronavirovou nákazu lze v německé řeči otevřeně nazývat jako »koronavirovou nákazu«, namísto latinského označení »corona«

Ptaah To by bylo určitě možné, avšak stále to bývá tak – jak opakovaně zjišťuji –, že se místo německého jazyka používají jazyky latinské a starořecké, vinou čehož obecný lid nemůže chápat, co kupř. znamenají určité nemoci nebo léky. V tomto směru převládá v různých pozemských vědách zaslepená povýšenost, která zaprvé není nutná a zadruhé mate běžný lid. A matoucí je i skutečná hloupost čelných státních představitelů, kteří ve vztahu k zuřící koronavirové pandemii nevědí, co mají dělat a co by měli v populaci nařídit a prosadit, aby nákaze učinili přítrž. Jejich řeči a plané požadavky v tom smyslu, že se musí populace chopit své vlastní odpovědnosti a jednat na jejím základě, jsou tuplovaně hloupé jako snop, a to natolik, že je skutečně nutné hovořit o směšnosti – státní představitelé, již vznášejí vůči svým národům takovéto požadavky, však také dokazují, že nejsou hodni svých úřadů, a navíc nejsou schopni sáhnout ke správným a nezbytným opatřením.

Billy Tak tomu bude. Pokud tito činitelé oslovují občany své populace a vybízejí je k tomu, aby vnímali, nesli a uskutečňovali svoji osobní odpovědnost, pak je to u velké části toho kterého národa bezúčelné, neboť lidé vedou zcela pomýlený život a jsou slepí vůči reálné skutečnosti a její pravdivosti. Lidé zastávají bludnou víru v Boha, avšak právě tak bludně věří i ztřeštěným, klamným konspiračním teoriím, jimž ve své bezedné hlouposti důvěřují a horlivě je následují, vinou čehož pošlapávají skutečnost a pravdu. Proto na svých demonstracích páchají extremistický teror a jednají stejně jako zvrácení neonacističtí extrémisté, které následují; právě tak se ovšem opičí i po nehorázně hloupých demonstrantech hnutí »Fridays for Future« a jednají stejně jako oni – příslušníci tohoto hnutí působí teror a dočista blázní ohledně věcí, o nichž nemají ani tušení, přičemž nevědí, že právě oni sami budou v budoucnu podporovat ničení klimatu, jelikož budou plodit a rodit bezpočet nových pozemšťanů, a tedy dále razantně zvyšovat přelidnění. Pozemšťané mají totiž potřeby, kvůli nimž se dopouštějí manipulací, jimiž i nadále ničí přírodu, zvířecí a rostlinnou říši, všechny ekosystémy i klima; svými intrikami tedy produkují nekonečné množství všeničivých skleníkových plynů, které ženou klima ke kolapsu. A tak budou hloupí pozemšťané jednat tak dlouho, dokud si za určitých okolností nepřivedí vlastní smrt.

Teď bych se znovu rád zavěnoval tématu konspiračních teorií: Ty mezi pozemšťany opakovaně kolují již od nepaměti a některé se zachovaly po staletí a tisíciletí, především konspirační teorie náboženské a sektářské, podle nichž lidé zastávají šílenou víru, že pánem jejich života a osudu atd. je Bůh, a nikoliv oni sami. Z této víry vyplynula také bludná obranná opatření armád a vojsk a šílené vyzbrojování, přičemž veškeré zbrojení a vyzbrojování představuje zločin na lidstvu, míru, harmonii, lidskosti, počestnosti a na každém jednotlivci. Vojska a armády vzešly – jako vše válečné – z principu strachu a pomsty, jež obsahuje božná nauka »oko za oko« a »zub za zub«; tento princip způsobil, že všude kolem, v jedné i druhé zemi, nevládne nic jiného než válečné zaslepení, nepokoje, šířivý strach, výhrůžky a válečné štvání, přičemž v tomto ohledu nesou hlavní vinu USA, jež baží po světové moci a dopouštějí se zlovolných válečných zločinů.

Když uvádím a ozřejmuji všechny tyto záležitosti, pak při tom nejsem podstatný já, neboť podstatné je to, co musí být na základě pravdy vyřčeno, aby se lidé učili znát, co se ve světě skutečně odehrává. K tomu patří také informace, že pozemšťané kvůli své bezohlednosti kompletně drancují planetu, takže bude jednoho dne dutá, prázdná, mrtvá, zcela zruinovaná a dočista prostá života. A duté a prázdné je také čím dál více myšlení pozemšťanů, pokud jde o jejich životní odpovědnost a postoje – lidé se tedy stávají čím dál zbabělejšími a zříkávají se své existence a svého života, když selžou a když jsou příliš zbabělí na to, aby zvládali svůj život a všechny s ním spojené výšiny a pády: A tak se jednoduše sami usmrcují, anebo si za závratné peněžní obnosy kupují svoji vraždu a nechají se zavraždit s pomocí vražedných organizací a jejich jedu atd., jelikož jsou zbabělí žít, ztratili soudnost a jsou zcela neodpovědní ve vztahu ke svému životu.

Mocná většina přelidněných pozemšťanů zcela zapomněla na fakt, že jasné myšlení a pravdivé myšlenky ohlašují reálnou skutečnost, zatímco myšlenky věrské představují ireálnost a skutečnost nepravou. Drtivá většina přelidněného lidstva – předně pak ztřeštěnci z hnutí »Fridays for Future« – je natolik hloupá, že nevnímá a nechápe, že ničení klimatu a celé pustošení všech ekosystémů (jakož i likvidace a hubení přírody, zvířectva a rostlinstva) vyplývá jen a pouze z ničemností, jež páchají přelidněné zástupy; z toho důvodu je nutné nadměrné počty lidstva mocně a drasticky zredukovat na základě celosvětového zastavení a kontroly porodnosti.

Pokud jsem při svých výkladech ve vztahu k lidem, kteří bludně věří v Boha, ostře útočný a pokud hovořím o hloupých, pitomých a arciomezených pozemšťanech atd., pak je tomu v každém jednotlivém

případě nutno rozumět naprosto jasně a zřetelně v tomto smyslu: Nenapadám člověka v jeho povaze, v jeho cti a důstojnosti, v jeho osobě a lidství, a ani nikterak v jeho svobodě, svobodné vůli zastávat libovolnou víru, a ani v jeho osobnosti a člověčenství. Napadám jen a pouze vlastnosti, které jsou na základě logického poznání chybné, nehodnotné a škodlivé vědomí, a napadám také myšlenkové, pocitové, věrské, skutkové a behaviorální² faktory, které poznamenávají rozum a zdravý úsudek a které jsou patologicky, naprosto protismyslné, iracionální a rozporné – nic více a nic méně.

Vše, co uvádím k tématům »lidé bludně věřící v Boha«, »bludně věřící« a »věřící« atd. nebo co zmiňuji ve vztahu k jiným momentům, faktorům, věcem a záležitostem atd., nemá, nemůže a nesmí být nikdy chápáno chybně a vztahováno na člověka jako takového, ani přímo na nějakou osobu či osobnost jako takovou atd. To v zásadě opodstatňuji následovně: Takovýto útok na člověka, na jeho osobu a osobnost naprosto NENÍ mým záměrem a ani to není můj styl. Pokud tedy pojmenovávám určité faktory – ať už řeč formuluji jakýmkoliv způsobem –, pak v každém případě, a tedy skutečně V KAŽDÉM JEDNOTLIVÉM PŘÍPADĚ, tematizuji a míním jen a pouze určité aspekty, základní prvky, resp. hlediska určitých skutečně základních a nemilých faktorů, a jen na ty útočím.

Pokud hovořím o bludné víře v Boha a napadám ji jako idiotskou, slabomyslnou, nerozvážnou a podobně, pak se lidem může jevit (anebo to chtějí pochopit chybně), že napadám člověka v jeho lidství, v jeho osobě či osobnosti, avšak tento náhled není správný – buď se jedná o nepochopení, neporozumění z důvodu chybějící inteligentnosti, anebo veskrze o zlé a neospravedlněné osočování atd.

Nakonec musím podotknout, že nenapadám v lidství, ve cti, důstojnosti, osobě či osobnosti žádného starého, pravého proroka, učitele ani zvěstovatele, jako např. Immanuela, Buddhu, Abraháma, Konfucia či Mohameda atd., jakož ani žádného zakladatele náboženství a sekt. Pokud ve vztahu k náboženským a sektářským zakladatelům útočně pozvedám svůj hlas, pak jím nemírím proti jejich lidství, osobě ani osobnosti, ale výhradně jen proti jejich falešnému jednání, konání, chybnému vyučování či šíření víry.

Skuteční proroci, učitelé a zvěstovatelé, jako Immanuel (lživě nazýván Ježíšem), Buddha, Abrahám a Mohamed – jejichž pravé nauky byly žel zlovorně a pomlouvačně zfalšovány a přetvořeny v kultická náboženství –, jsou pro mě nedotknutelní a nenapadnutelní, a ani jsem je nenapadal, neboť jim náleží všechna čest a důstojnost. Jejich pravé nauky byly žel zneužity, zfalšovány a zkomoleny natolik, že jsou od nepaměti zneužívány za účelem nepokojů, zášti, pomsty, odplaty, mučení, vraždění, válčení a teroru atd. Reálně vzato se jejich skutečné, pravé a správné nauky, které přinášeli a vyučovali, zaměřovaly na čest, důstojnost a nedotknutelnost všech Tvořivých zákonitostí, jež nelze uvést do souladu s imaginárním Bohem Stvořitelem.

Ptaah Celou tuto výpověď bys měl uvést na internetu jako úvod k novému fóru, v němž se budou nyní zveřejňovat zprávy z rozhovorů.

Billy To je vlastně dobrý nápad, který bychom skutečně měli zrealizovat, neboť pak bude od samého počátku jasné, jak je nutno všemu rozumět. Ale musím ještě poněkud rozvést to, o čem jsem hovořil předtím: Náboženství si nevymyslela jen imaginárního Boha, ale i zlého ďábla a belzebuba, a navíc i peklo, v němž se mají smažit a soužit lidé nevěřící v Boha či jinověrci – ty potom již za jejich života zahrnují lidé věřící v Boha nenávisť, osočují je, hanobí je a věší jim na krk smrt a ďábla. Lidé věřící v Boha vykazují také »láskyplnou« vlastnost, že se ve všech ohledech mstí nevěřícím, jakmile jim na nich něco nevyhovuje. Jestliže se pak nevěřící, kteří byli pomstychtivě napadeni, brání, tak to věřící vnímají jako zlou odvetu a ihned sahají k odvetným opatřením, podle věrského principu odplata za odplatu. Bludná víra v Boha se ve smyslu této konspirační teorie hluboce zažrala do, obecně kázaného, mstivého náboženského bludu

2 Behaviorální, tedy týkající se chování; pozn. překl.

»oko za oko«, a to natolik, že tento blud doutná v hlubokém charakteru každého věřícího, aby při vhodné příležitosti prudce a zlobně propukal a zvrhával se v nepřátelství, nepokoj, zášť, vraždění, zabíjení, válčení a teror. Tyto okolnosti se neodehrávají jen v soukromé sféře lidí bludně bohověrných, neboť věrská slabomyslnost doutná i v celé politice, především ovšem ve vojenství, které se ve všech zemích po celém světě zaměřuje pouze na vražedná, ničivá a zcela zvrácená obranná opatření v podobě válečného zbrojení, přičemž dotyční činitelé ve válce často psovsky vzývají klamného, smyšleného Boha a žebróní v jeho jménu o vítězství.

Podle mého názoru představují náboženství a náboženské sekty skutečně ty nejzlobnější, nejhorší, nejmocnější a ve své zákeřnosti nejprohnanější ze všech slabomyslných konspiračních teorií, které v lidech vzbuzují největší závislost a nejvíce ohlupují pozemské lidstvo, a které navíc ztělesňují nejrozsáhlejší, nejnebezpečnější, nejpitomější, nejzlejší a nejvíce neblahé konspirační lži, které kdy byly v celém Vesmíru v bludné víře smyšleny. Tento ztřeštěný a patologicky slabomyslný konspirační nonsens všemožných náboženství a sekt, který zakaluje lidem vědomí a podporuje jejich blbost, udržuje celé, katastrofálně přelidněné, lidstvo planety Země i nadále ve zvrácené, otrocké vazbě na bludnou vírou v Boha, jež všechno ovládá a jež dusí veškerý rozum a veškerou soudnost. Vinou této bludné víry v Boha se celé, nábožensko-sektářsky věřící lidstvo této Země od nepaměti řídí pitomým principem »oko za oko« a »zub za zub«, jež si hluboce vštípilo do charakteru a na jehož základě se má prý oplácet bezpráví. Toto odedávné, bludné bohověrné přikázání náboženství a sekt – které je dále vykládáno principem »nechceš-li být mým bratrem či mojí sestrou, tak tě praštím po hlavě« – ovšem neodpovídá právu, pořádku ani lidskosti. A jelikož tomu tak je, tak lidé ani nenařizují a nevyslovují přiměřené tresty, pokuty a penále, které by byly hodné člověka a měly by být vykonány, ale jen zlovolnou pomstu a odvetu.

Bludný bohověrný princip »oko za oko« a »zub za zub« praktikovaly sekty a náboženství již v pradávných dobách, čímž vykonávaly pomstu a odplatu, a tak tomu zůstalo u bludně věřících v Boha až po dnešní den a zůstane tomu tak i do budoucna. Tak tomu je, aniž by si to lidé bohověrní kdy jasně uvědomili, neboť celý tento princip se skrývá v jejich nejhlubším charakteru a neproniká do jejich vědomí, a proto nedokážou své podpovrchové vlohy k pomstě a odvetě vnímat ani chápat. Z této skutečnosti plyne, že lidé věřící v Boha začínají být ze svých nejhlubších charakterových vlastností ihned násilní, jakmile jsou konfrontováni s něčím, co se přičí jejich mysli, vůli, mínění či názoru atd., a to proto, že v nich vzplanou impulzy pomsty a odvety, které doutnají v jejich nejhlubším charakteru, a nekontrolovaně vyšlehnou navenek. Pokud se stimuly pomsty a odvety, které pasivně doutnají v nejhlubším charakteru člověka, neprodleně vznítí pod vlivem nedobrych myšlenek, pocitů a psychických hnutí, tak se tyto negativní a zlé obsahy nejhlubšího charakteru ve vteřině vženou do nekontrolovaného chaosu, jenž v sobě sjednocuje zášť, pomstu, odvetu, a tedy násilnost. Celý tento obsah pak ihned vzplane a zlobně propuká navenek, což lidé projevují slovy, pohyby a patřičně násilnými skutky, jež přinášejí neštěstí, jako jsou nepokoje, války, teror, nesvoboda, vykořisťování, kriminalita a zločinnost atd.

Těmto okolnostem propadla velká část všech pozemšťanů, kteří jsou kvůli své bludné víře v Boha postiženi ve svém nejhlubším charakteru vším zlem, aniž by to však sami vnímali či věděli, neboť lidé »bystří« – ať už filozofové, mudrcové, profesori, psychologové, znalci lidí, psychiatři či jiní znalci – nebyli odjakživa schopni tato fakta odůvodnit, objasnit a odhalit. Z toho důvodu nebylo lidem na Zemi dodnes ozřejmeno, co bludná víra v Boha v každém věřícím způsobuje, co se jejím vlivem odehrává v jeho nejhlubším charakteru a jaké zlé důsledky z toho plynou – všechny tyto důsledky způsobují ve vědomí každého bohověrného člověka v první řadě zatemnění, avšak nakonec i všechno zlo, nepokoj, násilnosti, válku, vraždu, zabíjení, ničení a destrukci. Každá bludná, nábožensko-sektářská, víra v Boha vhná lidi v každém ohledu do těch nejhorších, nejzlejších, nejnelidštějších a nejvražednějších způsobů a katastrof, a lidé její vinou již od nepaměti tím nejzlobnější a nejzvrácenějším způsobem páchali pohromu za pohromou a zastínili svou krvelačností, válečným štváctvím, vražedností a záštiplností i všechny nejzlobnější činy – avšak

v budoucnu se tyto okolnosti mohou ještě zhoršit. Inu, mnoho řečí, málo rozumu, a tak se tě chci už jen krátce zeptat, co si o tom myslíš?

Ptaah V této věci nemohu být jiného názoru než ty, musím ovšem poznamenat, že jsem dosud nepřišel na myšlenku zahrnout náboženství a náboženské sekty do sféry konspiračních teorií, avšak nyní, poté co jsi celou věc jasně přednesl, rozeznávám s otřesnou zřetelností, že tvé vysvětlení vystihuje pravou a nezvratnou skutečnost, faktičnost a pravdu. Fakt, že náboženství a jejich sekty poznáváš jako nejzhrubnější a nejzvrhlejší konspirační teorie, které byly kdy vymyšleny, mi jasně odhaluje nové poznatky a skutečnosti – tvé konstatování s úděsnou jasností ozřejmuje, že toto zákeřné rozkládání rozumu a zdravého úsudku pozemšťanů, které způsobují náboženství a sekty, prakticky nemůže být ukončeno, nýbrž bude pokračovat nekonečně dále. Nábožensko-sektářská víra působí ve vědomí každého bludně věřícího člověka jako droga a poté jako nákaza, která v něm (kvůli jeho věrskému zaslepení) způsobuje otupělost vůči reálné skutečnosti a pravdě, kterou pak již není schopen rozeznávat. Na základě této otupělosti pak člověk již nepřipouští žádné rozumné a soudné myšlenky, jelikož odmítá veškerá reálná fakta, dříve než vůbec mohou proniknout do jeho vědomého vědomí.

Billy Účinek této otupělosti a z ní plynoucí neschopnosti, kvůli níž člověk již není schopen pěstovat žádné rozumné a soudné myšlenky, se pak nazývá právě hloupost.

Ptaah Ano.

Billy Pak mám něco jiného: Pokud si správně vzpomínám, tak na planetě Erra nemáte žádné politické strany, které pitomě existují na Zemi. Mohl bys mi vysvětlit, jak zvládáte organizaci celého svého světového společenství?

Ptaah To je ti přece známo.

Billy To sice ano, ale byl bych rád, kdybys o tom něco vysvětlil, abych to mohl pak vyvolat a sepsat, načež si celou věc budou moci přečíst i zájemci.

Ptaah Přirozeně, chápu. A když jsem již u toho, tak bych chtěl zmínit, co bylo na našem grémiu právě o této věci diskutováno a k jakému jsme dospěli návrhu, jež mám předložit tobě i všem členům základní skupiny FIGU.

Billy Aha, to je zajímavé. Ale copak to má být?

Ptaah Vše potřebné uvedu později, neboť nyní bych rád nejprve odpověděl na tvoji předchozí otázku, a tato odpověď tedy nebude určena tobě, jelikož máš o našem komunálním uspořádání přehled. Zmíním tedy následující a rád bych to vyjádřil bodovaně a s bližším zdůvodněním:

1. My, Plejaren, nemáme od nastolení míru před více než 50 000 lety v žádných svých národech – ani na planetě Erra, ani na ostatních svých světech – již žádné politické strany, které existovaly v minulosti.

Politické strany všeho druhu jsme tehdy kompletně vypověděli ze všech svých plejarische ustanovení sloužících k vedení státu, jelikož způsobovaly neustálé nesrovnalosti, jak uvádějí naše státní kroniky. Partaje fungovaly vždy tak, že jejich představitelé probírali, projednávali, určovali, pravomocně vyhlášovali či realizovali žádosti a ustanovení ohledně různých komunálních záležitostí, zákonů, nařízení, vyhlášek či jiných nutností, avšak tato rozhodnutí z důvodu nesrovnalostí neodpovídala vůli lidu. Tyto situace nastávaly vlivem nejrůznějších nesprávností a záměrně způsobovaných falešností ve volebních předlohách, které vznikaly ve smyslu obelhávání a podvádění populací, neboť populace nebyly vzdělávány na základě pravdy, ale byly klamány falešnými sliby a výklady.

V politických stranách – jejichž členové se řídí osobními nápady, představami, přáními či žádostivostmi atd. stranických šéfů, resp. předsedů – se jejich členové řídí neuváženě, hloupě a prostoduše tím, co jim lživě, lživě a klamně našeptává stranické vedení. Tato situace nastává jednak proto, že členové stran nejsou schopni sami myslet kvůli nedostatku rozumných a soudných myšlenek, a jednak kvůli populacím, jež jsou svolávány k volbám a jež jsou klamány přáními stranických šéfů, které ochotně následují. Pokud se tak může stát a pokud to straničtí předsedové neznemožní, tak se navíc žádosti, návrhy a ustanovení atd. přehnaně a neúčelně rozebírají kvůli rozdílným názorům, míněním a nesmyslným sporům, což vede k emocionálním různicím, rozepřím, a tím i k chybným rozhodnutím. Tak je tomu proto, že se národům zpravidla předkládají hlasovací návrhy, jež jsou zformulovány nepřesně nebo zákeřně, načež hlasující odevzdávají své hlasy pro věc, které vlastně nerozumějí – to znamená, že vědomě lživě zformulované volební předlohy klamou voliče a podněcují je k volbě v záležitostech, které se přičí jejich pochopení. Tato zákeřnost se na základě našich poznatků často děje i na Zemi, jako je tomu v současnosti ohledně lživě a podvodně sestavené »rámcové smlouvy«, která má Švýcarsko a švýcarské obyvatelstvo zákeřně vehnat do otrocké diktatury EU.

2. Z našich poznatků, vědomostí a zkušeností plyne, že od doby před více než 50 000 lety, co jsme odstranili celý stranický systém, nevznikaly již rozepře, politické různice ani hádky, a rovněž ani nespokojenost, názorové potyčky, narušování míru, a dále ani jiné nesrovnalosti na místní, oblastní či zemské komunální úrovni, a ani žádná chybná rozhodnutí. Od těch dob na planetách nevzcházela žádná politická nebezpečí a nekonaly se demonstrace, povstání, války ani terorismus atd., a to ani náznakem, avšak v dřívějších dobách tomu bylo často jinak a všeobecný neklid byl trvalým pravidlem, jak dokládají naše kroniky.
3. Naše exaktní a jasné poznatky a naše konání – v tom směru, že jsme zastavili všechny politické strany, které v dřívějších dobách před více než 50 000 lety ještě existovaly – dokazují od doby zákonného odstranění politických stran, že v dřívějších dobách, kdy strany ještě existovaly, se dělo následující:
 - a) Politické strany způsobovaly neomezeně a nevyhnutelně názorové neshody, hádky, rozepře, násilnosti, nespokojenost, jakož i komunálně politické a soukromé rozbroje – na tomto základě lze jasně konstatovat, že politické strany vedou k lichému a zmatečnému stranicko-imperialistickému zákonodárství a jemu odpovídajícím nařízením, zákazům a předpisům; na jejich podkladě potom lidé vytvářejí neustále nové a zcela zbytečné, jakož i morálně špatné zakázky, rozkazy, nařízení, direktivy, povely, dekrety, příkazy, pokyny, výnosy, nová práva, nepráva, chybná pojetí svobody, nároky, bezpráví, šetření, požadavky, povinnosti, žádosti, schválení, povolení a privilegia, jakož ale také injunkce³, oprávnění, vyžadavky, opatření, závazky, plné moci, dovolení, zákazy a mnohé, další nesrovnalosti, jež vedou k imperativizmu⁴. Politický stranický systém také negativně, kategoricky imperativně určuje morální a mravní zákony svým zásadně, resp. principiálně neetickým jednáním, v jehož důsledku degraduje slušnost a moralitu na cosi nicotného, což je z lidského hlediska ostudné – to nastává kupř. tehdy, když se kurevnictví provozované klienty prostitutek prohlásí za otevřenou, legálně povolenou živnost a když se následně zdaní výdělky z těchto služeb, aby se tímto ostudným způsobem zvýšily příjmy státní kasy.
 - b) Stranická uskupení, politická i nepolitická, vedou zákonitě k rozporům, a to kromě mnoha jiných věcí i ohledně etnické příslušnosti, resp. původu člověka – jeho vzhled, barva kůže a očí, jeho jazyk, tělo, moralita, vzdělání či životní zvyklosti atd. vzbuzují pak nepřátelství a zášť. Lidé ve svém intuitivním sebevnímání projevují nenávisť vůči cizím etnikům, resp. vůči konkrétně vymezené

3 Injunkce, tedy soudní příkaz, kterým soud podle volného uvážení přikazuje žalované straně zdržet se kroků porušujících smlouvu; pozn. překl.

4 Při imperativizmu platí jedna právní norma jako rozkaz navzdory normám jiným; jde tedy o povel něco činit, nebo nečinit; pozn. překl.

sociální skupině, které přiřazují určitou identitu ve smyslu národní skupiny, podle toho, jak se vnímá jako určité svébytné společenství. Z toho pramení buď náboženská a věřská zášť, anebo politický rasismus či antirasismus, jenž se v podobě nenávistného aktivizmu šíří jak v dotyčných politických stranách, tak i v podobně smýšlejících rodinných a soukromých kruzích, ale rovněž i v určitých populačních uskupeních, bezpečnostních skupinách a armádách – tento aktivizmus se zákonitě rozšiřuje jako zhoubná nákaza, z níž následně plynou nenávistné řeči, násilné způsoby chování, osočování a konání, které se projevuje dokonce i vražděním, válčením a terorem.

- c) U nás, Plejaren, neexistuje tedy již více než 50 000 let žádný stranický systém, neboť celý náš volební proces, při němž rozhoduje populace, je vystaven na planetárním či oblastním komunálním systému, resp. na komunálním elektronickém přenosu, který funguje na celé planetě a při němž hrají výsostnou úlohu národy jako suverén; národy tedy určují státní povinnosti a veřejné úkoly a nechávají je uskutečňovat, resp. realizovat, vykonávat a provádět – komunální správní činitelé mají pak vůči národním společenstvím povinnost uvádět volební usnesení do praxe pomocí vhodných pomocných sil atd.

V zásadě musím zopakovat toto definující vysvětlení: Celý náš volební systém stojí na tom, že jsou všechna vznikající volební fakta – jimž je nutno se věnovat a jež vycházejí jednak z národů a jednak ze státních grémíí – ve všech ohledech důkladně, podrobně a srozumitelně diskutována, projednávána, vysvětlivě definována a rozhodována spolu s obyvatelstvy, což probíhá, v podobě otázek a odpovědí, po celé planetě na základě dálkové komunikace. Všechna vznikající fakta určená k volbám jsou pomocí dálkového přenosu ohlášena populacím té které oblasti nebo celé plejarische oblasti 30 dní před volebním termínem. Poté se mohou populace na základě své svobodné vůle v danou dobu účastnit volebního procesu, který ve smyslu podrobné osvěty probíhá po celý den – toho dne jsou tedy v podrobném procesu otázek a odpovědí otevřeně diskutována a vyjasňována všechna vznikající volební témata, o nichž je nakonec rozhodnuto volbou.

- d) Finálně ještě musím vysvětlit, že naše grémium, které znáš, a všechny osoby, jež se shromažďují ve velkém pyramidovém sále, jak naši velkou shromažďovací prostorou nazýváš, rozhodují při svých poradních shromážděních o tom, jaká fakta mají být předložena populaci k volbě. Jak víš, je v pyramidovém sále přítomno asi 1,5 miliónu osob, jež pocházejí ze všech vrstev populace a jež plní tento úkol na základě své svobodné vůle – tyto osoby tedy nerozhodují, ale představují dobrovolné poslance z populace, kteří se k tomuto úkolu sami zavázali a kteří se při každém poradním sezení obměňují. Osoby, které se samy ustanovily za poslance se navíc během sezení dobrovolně střídají, a tudíž může v jediné záležitosti radit a vyjadřovat svůj názor vícero osob. Když je na konci porad vše podrobně a nepochybně projednáno a objasněno (což si může za určitých okolností vyžádat několik dní), tak následuje závěrečný akt, při němž je zpravidla učiněno jednomyslné usnesení o volebních předlohách, které jsou pak řečeným způsobem předloženy populacím k volbě.

To je, Eduarde, to nejpodstatnější, co mohou říci.

Billy To, co jsi vysvětlil, by mělo vlastně postačovat, velice děkuji. Pak mám tuto otázku: Vaše grémium přece funguje tak, že všechna nezbytná a vznikající témata ohledně vedení atd. předkládá, vysvětluje a stanovuje národům ve smyslu poradenství, což je u nás na Zemi úlohou vládních představitelů. Ti toho však zpravidla nejsou schopní, jelikož nejsou způsobilí vládnout, a proto musí využívat služeb takzvaných »poradců«, jako jsou právníci, lobbisté, takzvaní vládní poradci, popř. »externí odborníci pro speciální zakázky« atd. – kvůli tomu tedy nehorázně plýtvají finančními prostředky, které pak musí, chtě nechtě, vyklopit ministr financí. Jeho spolupracovníci totiž neumí hospodařit s financemi, a tudíž je rozhazují a kupí ohromné státní dluhy, neboť to přece nejsou jejich osobní peníze a dluhy.

Vládní poradci, resp. údajní »externí odborníci« pro speciální zakázky atd. poskytují své rady hloupým vládním představitelům a vládním neschopníkům atd. za drahé sumy a doporučují jim, jak mají rozhodovat a co mají činit ve vztahu k vládním a státním obchodům, resp. obchodům vznikajícím při vedení národa atd. – a k tomu je nutno podotknout, že to stojí daňové poplatníky každým rokem milióny. Už jen v Německu museli za tyto služby v posledním roce vysolit přes 1,2 miliardy euro. V minulém roce, 4. února 2019, byl na serveru »volksstimme.de« zveřejněn následující článek:

Ministerstvo financí – 1,2 miliardy euro za vládní poradce

Spolková vláda utratila od roku 2006 minimálně 1,2 miliardy euro za více než 6000 smluv s externími poradci.

Výdaje ministerstev za externí poradce jsou vyčísleny ve statistice, která ovšem vykazuje velké mezery.

Berlin (DPA): Spolková vláda utratila od roku 2006 minimálně 1,2 miliardy euro za více než 6000 smluv s externími poradci. To je výsledek šetření ministerstva financí ve vztahu k úřadu spolkového kancléře a 14 spolkovým ministerstvům – šetření bylo provedeno na žádost poslance strany Linke, Matthiase Höhna, a jeho výsledek má Německá tisková agentura k dispozici. Nejvyšší výdaje za externí expertizy ohlásilo samo ministerstvo financí ve výši 258 miliónů a ministerstvo vnitra ve výši 208 miliónů euro. Nejnižší ve statistice stojí úřad spolkového kancléře s 4 milióny a ministerstvo zdravotnictví s 6,1 miliónu euro.

Státní tajemnice parlamentu, Bettina Hagedornová, však ve své reakci na tuto otázku upozorňuje na fakt, že uvedená čísla nejsou kompletní a vzájemně porovnatelná. Hlavním důvodem je prý fakt, že dotyčná akta musejí být, dle platných správních předpisů, ukládána jen na 5 let. Z toho důvodu prý pro léta předcházející roku 2014 neexistují »zčásti žádné (anebo jen neúplné) podklady k předmětu šetření«. Mimoto prý mají jednotlivé rezorty odlišné definice toho, co je »poradenská a podpůrná služba«.

Rozsah smluv s poradci nejasný

Z těchto důvodů je skutečný rozsah uplatnění externích poradců ze strany spolkové vlády dále nejasný. Opozice kritizuje, že ohledně poradenských služeb neexistuje spolehlivá statistika. Miliardová suma, kterou nyní uvedlo ministerstvo financí, je podle politika Höhna ze strany Linke jen »špičkou ledovce«, viz jeho výrok: »Spolková vláda se všemi prostředky a triky brání tomu, aby otevřeně sdělila skutečné náklady spojené s poradenskými a podpůrnými službami.«

V letech od roku 2014, pro něž existují kompletní akta, výdaje za externí vládní poradce každopádně výrazně narůstaly. Na základě soupisu ministerstva financí činily tyto výdaje roku 2014 ještě 63 miliónů euro, roku 2015 již ale 105 miliónů, roku 2016 vystoupala pak suma na 243 miliónů a roku 2017 na 248 miliónů. Pro rok 2018 dosud nenahlásila částky všechna ministerstva.

Zapojování podnikových poradců a jiných externích odborníků ze strany spolkové vlády je velmi kontroverzní. Kritici se domnívají, že nákup odborných znalostí je příliš drahý a že není bezpodmínečně nutný, jestliže na ministerstvech pracuje více než 20 000 pracovníků. Nadto se kritici obávají, že poradci vykonávají na práci vlády příliš velký vliv.

Ustanovení vyšetřovacího výboru

Využití služeb poradců na ministerstvu obrany bude v nejbližší době prověřováno vyšetřovacím výborem Spolkového sněmu. Komise ministerstva obrany učinila minulý týden tomu odpovídající usnesení. Příčinou jsou výčitky, že ministerstvo chybně zadává zakázky, a že dokonce provozuje nepotizmus.

Ve statistice ministerstva financí však ministerstvo obrany s výdaji 34 miliónů euro (za poradenské a podpůrné služby) včetně podřízených úřadů figuruje relativně na spodní příčce. Začátkem prosince

vyčíslilo ministerstvo v jiné své odpovědi na dotaz parlamentu sumu za průběžné i jednotlivé smlouvy ještě v hodnotě 207 miliónů.

Na serveru »ZDFheute« bylo v sekci politika, 31. 1. 2020 v 18.32 hod., k tomuto tématu zveřejněno následující:

Expertizy externích vládních poradců stojí stovky miliónů euro. Externí experti pro speciální zakázky, anebo drahé plýtvání penězi? Názory na téma vládních poradců se široce rozcházejí. Nová čísla ohledně nákladů rozpoutávají debaty.

Zdroj: DPA

Další zpráva:

Spolková vláda vydala v minulém roce více než půl miliardy euro za služby externích poradců. Na základě údajů ministerstva financí, jež si vyžádala strana Linke, investovaly úřad spolkového kancléře a 14 spolkových ministerstev dohromady minimálně 548,5 miliónu euro za posudky externích odborníků. 5 rezortů přitom nahlásilo výdaje pouze za půlrok. K těmto rezortům náleží ministerstvo obrany, avšak se svými výdaji 154,9 miliónu euro za externí experty zaujímá první místo ve statistice. Poté následuje ministerstvo vnitra se 152,4 miliónu euro za celý rok 2019 a ministerstvo dopravy se 110,6 miliónu.

Výtky v poradenské aféře – mobilní data Ursuly von der Leyenové: jedna, dvě a jsou pryč

zpráva od Kristiny Hofmannové

Úřad spolkového kancléře (537 000 euro jen za druhý půlrok), ministerstvo školství (717 000 euro) a ministerstvo spravedlnosti (2,4 miliónu euro) nakoupily podle nynějších údajů nejméně dodatečných expertiz. Státní tajemnice ministerstva financí, Bettina Hagedornová, nicméně upozorňuje, že externí poradenské a podpůrné služby nejsou na jednotlivých ministerstvech jednotně definovány. Proto »nelze vzájemně srovnávat údaje jednotlivých rezortů«, jak obsahuje její odpověď, kterou má Německá tisková agentura k dispozici. Krom toho je prý nutné na čísla nahlížet jako na předběžná.

Zřetelný nárůst výdajů od roku 2014

Zapojování podnikových poradců a jiných externích odborníků ze strany spolkové vlády je velmi kontroverzní. Kritici se domnívají, že nákup odborných znalostí je příliš drahý a že není bezpodmínečně nutný, jestliže na ministerstvech pracuje více než 20 000 pracovníků. Nadto se kritici obávají, že poradci vykonávají na práci vlády příliš velký vliv. Příznivci si oproti tomu slibují ve zcela odlišných polích působnosti přidanou hodnotu, která vzniká pohledem zvenčí, anebo zapojují odborníky pro speciální zakázky, díky nimž nepotřebují trvalé zaměstnance.

Ministerstva nahlásila, že výdaje za služby poradců byly v dřívějších letech výrazně nižší než nyní, v roce 2019. V únoru minulého roku vyplynulo z podobného šetření ministerstva financí, že mezi lety 2014 a 2017 nastal zřetelný nárůst výdajů. Roku 2014 činily vládní výdaje za poradenské služby ještě 63 miliónů euro, roku 2015 již ale 105 miliónů, roku 2016 vystoupala suma na 243 miliónů a roku 2017 na 248 miliónů. Pro rok 2018 neexistovala v tehdejší době ještě žádná kompletní čísla.

Politik strany Linke, Matthias Höhn, ostře kritizuje výši výdajů. Podotkl, že »člověk může jen nevěřičně kroutit hlavou«.

Spolková vláda prý zaměstnává na ministerstvech tisíce kompetentních úřednic a úředníků, jejichž hlavním úkolem je vyřizovat pro vládu obsažnou práci. Vše ostatní odvozuje vláda od soukromých firem a to je, podle Höhna, nepřijatelné.

Poradenská aféra na ministerstvu obrany zastihuje jiné diskuze

Matthias Höhn, strana LINKE

Odbornice ministerstva obrany ze strany FDP, Marie Agnes Stracková Zimmermannová sice proti externím poradcům v zásadě nic nenamítá, avšak dodává následující: »Pokud to ovšem probíhá nekontrolovaně tak, že to vedení ministerstva kryje, a pokud se vypisují neoficiální tendry v rozporu se zákonem, pak to nelze tolerovat.«

Stracková Zimmermannová tím naráží na vyšetřovací výbor Spolkového sněmu, jenž v současnosti prověřuje na ministerstvu obrany poradenskou aféru ohledně využívání služeb poradců. Ministerstvu se vyčítá, že nekorektně zadávalo zakázky, a že dokonce provozuje nepotizmus. V polovině února se bude výbor dotazovat Ursuly von der Leyenové (dřívější ministryně obrany a současné šéfky Evropské komise).

Ministr dopravy, Andreas Scheuer (CSU), byl kritizován kvůli využívání poradců ve věci mytného pro osobní automobily a nyní opět vydává vysoké sumy na zřízení centrální dálniční správy Spolkové republiky.

»Nevzpomínám si« je pravděpodobně nejčastější věta, kterou bývalá státní tajemnice Suderová říká na vyšetřovacím výboru na prošetření poradenské aféry. Tomu říkám výstup na úrovni.

Digitalizace jako ospravedlnění externích expertiz

zveřejněno 30. 1. 2020

Všechny tři instituce, které na čelném místě figurují ve statistice poradenských služeb – totiž ministerstva obrany, vnitra a dopravy – v pátek obhajovaly nákup externích expertiz. Ministerstvo obrany poukazuje na to, že 109 miliónů euro připadlo pouze poskytovateli informačních technologií BWI, který spravuje 1200 pozemků Bundeswehru. Ministerstvo již dříve vysvětlovalo, že rozsah prací při digitalizaci přesahuje vlastní personální kapacity Bundeswehru, a to »jak kvantitativně, tak kvalitativně«.

Mluvčí ministerstva vnitra uvedl, že externí poradci jsou využíváni na konkrétní projekty a že plní také širší úkoly pro celou spolkovou vládu. Ministerstvo dopravy zdůraznilo, že některé úkoly lze stěží zvládat do daných termínů bez pomoci externích odborníků. Jako příklad uvedlo výstavbu dálniční správy.

Zdroj: Michael Fischer, DPA

Na tyto služby musejí tedy daňoví poplatníci z populace každým rokem vydávat miliónové obnosy, jelikož vůdčí vládnoucí činitelé jsou naprostí břídilové, nuly a omezení a nerozumějí pranic úkolům, jež by museli jako vůdčí činitelé státu vykonávat. Tak je tomu i ve Švýcarsku, s výjimkou ministra financí, který umí samostatně dělat svoji práci a skutečně jí i rozumí, a to správně. Avšak packalové a nuly ve vládě (k nimž patří i dotyční jedinci ve Stavovské a Národní radě, kteří se motají v různých politických stranách) ze své slepé hlouposti a pitomé slabomyslnosti torpédují a ničí jeho dobrou práci, např. tím, že jeho miliónové úspory ve státním rozpočtu opět nesmyslně a pitomě promrhávají. Právě na vládní poradce vyplácejí a rozprašují nehorázné miliónové obnosy, abych uvedl jen jeden příklad z mnoha jiných vládních pitomostí – tito poradci vymýšlejí »odborné rady« a navrhují i všelijaké jiné nesmyslnosti, a vládní neschopníci je pak berou za své a pitomě je realizují. Tyto slabomyslné návrhy dotyční nezpůsobí držitelé vládní moci skutečně kvitují a provádějí, a to ke škodě všech daňových poplatníků a těch, kteří v oblasti státní finanční správy dělali dobrou práci – to je např. švýcarský ministr financí, který musí proti své vůli opět přijít o své velmi dobré úspory ve státním rozpočtu a který musí kvůli bezmezné hlouposti jiných politiků a idiotů vyklopit peníze na jejich slabomyslné výdaje; poté jej za to jiní idioti, jako jsou pisálci veřejných orgánů, nespravedlivě osočují a tvrdě peskují.

Nekompetentní a chvástaví vládní činitelé nepůsobí jen v Německu a ve všech ostatních zemích světa, ale i ve Švýcarsku; i zde, v mojí vlasti, se konají ostudnosti, které nejsou hodny národního vedení a které nejsou v souladu s hodnotami, jež by od základu musely být švýcarské – zcela především je nutno zmínit zemězrádné chování těch (a toto chování lze dokonce označit za vlastizradu), kteří chtějí naši vlast zaprodat diktatuře EU, v níž byl vlivem Lisabonské smlouvy zaveden trest smrti; ten by pak za určitých okolností mohl být vykonáván i na těch, kteří chtějí naši vlast zaprodat této despotické unii.

EU tedy otevírá zadní vrátka trestu smrti, což jsem konstatoval již dříve, když jsme o této věci roku 2009 hovořili takto:

Zákeřná ústava EU umožňuje vojákům a bezpečnostním orgánům vykonávat trest smrti a usmrcovat, a připouští také popravu při »povstáních«, »vzpourách«, demonstracích a nepokojích ...

Billy Meier: Já osobně se domnívám, že všichni mocichtivci v diktatuře EU velmi dobře vědí, že se části populací ze států, které k ní náležejí, nenechají donekonečna vodit za nos a že se dříve či později začnou proti ní bránit. Myslím si, že mají mocenší činitelé diktatury EU závrtný a zbabělý strach z toho, že by jim při povstáních a nepokojích mohlo jít o krk, jak jsi 5. dubna nastínil, byť v jiné souvislosti. A vrcholem celé této věci, že diktatura EU opět zavedla trest smrti, je fakt, že parlamentní banda diktátorské EU – která hlasuje o zákonech a vyhláškách – zpravidla ani neví, co vrchní diktátoři EU vlastně předkládají k hlasování. O tom jsem na internetu našel následující:

Publikoval Honigmann, 11. 4. 2009 v sekci politika:

Mnozí nevědí, že se schválením Lisabonské smlouvy může být za jistých okolností vykonáván trest smrti – především to nevědí poslanci v parlamentech unijních států (ti přece nemají čas číst zákony, o nichž hlasují, jelikož se spoléhají na souhrny vládních expertů).

Profesor Schachtschneider upozorňuje na to, že v rámci Lisabonské smlouvy může být mimo jiné i zaveden trest smrti, což by měl vědět každý občan EU. Tato informace sice nestojí výslovně ve smluvním textu, ale je schovaná v poznámce pod čarou, která uvádí: »kromě případů války, povstání nebo vzpoury« – pak je tedy trest smrti možný.

Schachtschneider poukazuje na to, že tento fakt je skandální, neboť pisatelé tuto možnost začlenili do dvojité poznámky pod čarou a člověk si text musí bedlivě pročíst a být odborníkem, aby si jej dokázal správně vyložit.

Nuže, dále bych rád zmínil následující: Ani většina vládních činitelů Švýcarska není právě zdatná v efektivním vedení státu a národa, neboť i oni žijí v bludu – jakož i většina níže postavených politických představitelů –, že musejí ustavičně vytvářet nové vyhlášky, zákony, ustanovení, pravidla či zákazy atd. Na denním pořádku jsou klamné nápady a podobně, a jejich tvůrci – kteří se velice chvástají a vedou nesmyslné řeči – se chtějí osobně zvěčnit kdejakou pitomostí, která omezuje svobodu, neboť tito ubozí potřeštěnci nejsou jinak schopni vyřešit si své komplexy méněcennosti. I tyto postavy patří mezi politiky, kteří si na náklady daňových poplatníků najímají rádce či vládní poradce, takzvané »externí odborníky pro speciální zakázky« atd., a tak je tomu i ve Švýcarsku – na výplaty těmto »externím poradcům« se lidem kradou peníze formou daní, a v zákonitém důsledku z nich pak musí ministerstvo financí vynakládat obrovské finanční prostředky, což masivně zatěžuje spolkovou pokladnu. Aby se pak pokladna opět naplnila, tak se politici zadlužují a řídí se nevyhnutelným pravidlem, že celou finanční zátěž přesunou na bedra daňových poplatníků, kteří budou platit jako mourovatí.

Samozřejmě že v politice existují i rozumní politici, kteří tvoří názorové proudy proti této pitomosti, avšak kvůli stálým politickým tlakům se nedaří nezpůsobilé vládnoucí vyhodit z úřadů a nahradit je kompetentními osobami schopnými vlády, a ani se nedaří pitomé vládní poradenství zakázat a odstranit.

Z toho důvodu ani ve švýcarském spolku neklesají náklady na externí poradce pro vládnoucí, kteří nejsou schopni zastávat svůj úřad. Z toho vzešlo, že i Švýcarsko promrhává daňové prostředky, neboť za externí vládní poradce, resp. za takovéto »služby« od soukromých poskytovatelů zaplatilo v posledním roce – kvůli nesmyslné správě – 769 miliónů švýcarských franků; a daňoví poplatníci se mohou kvůli této hlouposti neschopných vládních činitelů potřhat smíchy.

Potom bych měl ještě další otázku: Vypátral jsi a víš teď, jak se jmenoval onen JHWH, který byl přidělen Immanuelovi?

Ptaah Ano, to je mi známo. Byl to Helionon, jehož jméno znamená »ten, který září stejně jako slunce«.

Billy Děkuji, potom mám následující dotaz: Jak je to vlastně u vás na planetě Erra a na všech ostatních planetách, mají vůbec plejarische lidé v soukromém vlastnictví smrtící zbraně? A jak je to s vojsky, armádami a bezpečnostními složkami atd., mají smrtící zbraně? Na Zemi to vypadá tak, a to především v USA, že lidé posedlí zbraněmi smějí zcela legálně vlastnit smrtící »kanóny« všeho druhu, a smějí dokonce půjčovat malým dětem mezi 4–6 lety vlastní funkční malorážky a vychovávat je k jejich použití proti lidem a za účelem zabití. Dotyční zastávají bludný a vražedný názor, že mohou jednoduše odprásknout člověka, pokud se cítí ohroženi nebo tak, a to zcela nezávisle na tom, zda by byli skutečně v ohrožení života, nebo nikoli. Existují i jiné státy, v nichž mohou soukromí lidé vlastnit smrtící zbraně, a tím nemyslím nože, meče, luky, šípy, kuše, oštěpy, kopí a podobně, ale skutečné krátké, malé a dlouhé zbraně, resp. »kanóny«, do nichž se zastrkují patrony – z nich se pak vypalují střely, když se zmáčkne spoušť a když úderník narazí do dna patrony a vyvolá explozi, po níž střela vyletí z hlavně a vysokou rychlostí sviští vzduchem a zarazí se do cíle.

Ptaah V této tematice se docela vyznáš, jelikož jsi kvůli svým různým zaměstnáním musel nosit střelné zbraně a zacházet s nimi – mohl bys mi o nich něco vysvětlit? Mám na mysli kupř. to, jak rychle létají střely atd., to by mě zajímalo; mohl bys mi o tom eventuálně něco vyložit?

Billy Některé věci znám, ale příliš toho není. Pokud ti to bude stačit, mohl bych ti něco říci např. o rychlosti výstřelu u střelných zbraní ...

Ptaah Ano, to mě zajímá.

Billy Dobrá, pak bych začal tím, co ještě vím, ale toho skutečně už není tolik. Je to už dlouho, patrně více než 30 let, co jsem ještě páčil z pistole a co jsem se zabíral různými zbraněmi, rychlostí jejich výstřelu a samotným střílením.

Ptaah Jsi neobyčejně dobrý střelec, a to jak s dlouhými zbraněmi, tak především i s pistolemi a revolvery, jak mi vyprávěla moje dcera Semjase. To bylo ovšem nezbytné, neboť jsi byl v různých svých zaměstnáních v různých zemích, i ve Švýcarsku, na tyto schopnosti odkázán – ve Švýcarsku jsi také musel vlastnit takzvaný »zbrojní průkaz«, který jsi mi roku 1987 ukazoval, jelikož jsem chtěl jeden vidět.

Billy Ano, na to si vzpomínám, ten průkaz jsi pak ofotil, jelikož jste jej chtěli archivovat, pokud si dobře pamatuji. To, co ti vyprávěla Semjase o tom střílení, nebylo ale tak skvělé, byla to jednoduše věc cviku, a navíc je to už hodně dávno. Mám sice ještě ..., ale to přece není podstatné a není to ani to, bys chtěl vědět. Inu, pak bych rád začal s rychlostí výstřelu u vzduchovek, neboť ty mají ...

Ptaah Vzduchovek? – Ten výraz neznám, co je tím třeba chápat?

Billy Vzduchovky jsou malorážní pušky, resp. pušky, které využívají stlačený vzduch nebo plyn. Ryzí vzduchovky vykazují malý moment stlačeného vzduchu, díky němuž – tedy právě kvůli tlaku vzduchu – může být vystřelena malá kulka. Jiné, podobné vzduchovky mohou být použity obdobně, jen mají malé plynové patrony. Nejmenší střely vykazují kalibr 4,5 milimetru a dosahují rychlosti přibližně 175 metrů

za vteřinu, zatímco větší vzduchovky s kalibrem cca 5,5 milimetru dosahují rychlosti, pokud si správně vybavuji, asi 243 metrů na vteřinu.

Kromě vzduchovek mohu uvést malorážní pušky, jež se nazývají také malorážky a jež mají patrony s okrajovým zápalem, což znamená, že na dně patrony se nalézá střelný prach, na nějž narazí kohoutek nebo úderník, který jej vznítí a dovede k explozi – poté je střela vymrštěna z nábojnice a vyletí z hlavně do prostoru na zaměřený cíl.

Ptaah Zajímavé, o tom bych se rád později dozvěděl a naučil více.

Billy To můžeš, samozřejmě, ale ohledně rychlosti projektilu mohu zmínit ještě něco více, když jsme již u tohoto tématu: Větší zbraně mají přirozeně i větší ráže patron, a tudíž při explozi projektilové výbušniny vznikají i mohutnější výstřely. Vysvětlení celé této tematiky by nás ovšem nyní zavedlo příliš daleko, a tudíž se této věci zavěnuji už jen krátce, přičemž bych rád podotkl a vysvětlil ještě několik věcí. Bližší informace ti pak mohu poskytnout při jiné příležitosti. Nyní tedy uvedu následující: Víš přece, co je pistole, revolver a puška, a k nim ti mohu vysvětlit, že tyto zbraně mají samozřejmě různé ráže patron, jejichž projektily vykazují rozdílné rychlosti – tyto rychlosti uvedu, jak je to běžné, v metrech za vteřinu, což se značí zkratkou m/s. Nyní bych tedy rád uvedl údaje k některým zbraním, které ti mohu později ukázat na fotografiích z internetu:

9 Parabellum = pistole 340 m/s
45 ACP = automatický kolt, pistole 240 m/s
308 Winchester = puška 870 m/s
223 Remington = puška 950 m/s

Nejrychlejší projektil, který znám, je patrona 17 Remington s rychlostí asi 1250 m/s.

Ptaah To pro dnešek stačí, děkuji.

Billy Tak dobře, pro mě by bylo ale zajímavé vědět, co víte o soukromém ozbrojování pozemšťanů, neboť už tvůj otec Sfath se snažil zjistit, kolik zbraní drží pozemšťané v soukromém vlastnictví. O to bych se nyní zajímal a rád bych se tě dotázal, zdali znáš tato data?

Ptaah Nikoliv, ale mohu si je vyvolat, pokud tě to skutečně zajímá.

Billy Ano, zajímá mě to; bylo by také zajímavé vědět, v jakém poměru je počet zbraní k jednotlivým obyvatelům, přinejmenším v USA, kde je zbraňový arzenál v soukromých rukách skutečně nadměrně velký; myslím hlavně na USA, kde velká část populace podléhá katastrofálním bludům ohledně držení zbraní, které zločinně podporují zbrojařská lobby a které slabomyslně a neodpovědně podporuje i ztřeštěný a chorobně hloupý prezidentský klaun USA, tedy neomalenec a hulvát Trump, aby při nových prezidentských volbách dostal na svou stranu zastánce zbraní. Také by mě zajímalo, jaká data lze vypočítat pro Švýcarsko.

Ptaah O takových datech ti mohu referovat, jelikož jsou obsažena v našich měsíčních záznamech, a tudíž si je mohu zobrazit pro měsíc srpen. A to, co podotýkáš ohledně Trumpa a zbrojařských lobby, je skutečně správné.

Billy O. k., rád počkám, děkuji.

Ptaah Trochu to potrvá ... Ano, podívej se ...

Billy Ptaah, ty jsi dobrý, to je mi k ničemu, jelikož tento text nedokážu rozluštit, je to pro mě španělská vesnice.

Ptaah Samozřejmě, jak jen mohu ... Nuže dobrá: Pokud, jak tady vidím, uvedu tento počet zbraní do poměru k počtu jednotlivých obyvatel, tak z toho plyne, že ve Spojených státech amerických je

v soukromém držení mnohem více zbraní, než je obyvatel v zemi. Můj přístroj tady ukazuje, že na jednu osobu připadá v USA 2,7 zbraně, a zde je rovněž uvedeno, že celková populace ve všech státech USA činila na konci srpna 334,46 miliónu obyvatel, což je o více než 6 miliónů vyšší počet, než jaký vyplynul z amerického sčítání lidu na konci roku 2019. Tento vyšší počet způsobují ilegální přistěhovalci z jiných států po celém světě, kteří v USA nejsou registrováni a žijí tam ilegálně. Co se týče soukromého držení zbraní ve Spojených státech amerických, tak tato situace se stává stále extrémnější, pokud jde o to, že jsou střelné zbraně vydávány kriminálním a zločinným živlům, a pokud jde o to, že ustrašení muži a ženy jsou bez rozmyslu ochotni ihned zabít druhé lidi, jestliže se, i bez důvodu, cítí ohroženi.

Billy To právě představuje ony »perfektní«, bídné pořádky USA, které Spojené státy praktikují svým celosvětovým válečným terorem v mnoha cizích zemích, v nichž se vypínají jako světová policie a do nichž vtrhávají, aby je uvedly do své moci. Ale nyní by ses mohl, prosím, ještě podívat, jak to vypadá ve Švýcarsku ohledně soukromého držení zbraní.

Ptaah Tady vidím, že švýcarská populace vykazuje od konce srpna přibližně 8,6 miliónu obyvatel, z nichž podle našich záznamů o něco méně než 1/3, resp. cca 2,86 miliónu drží v soukromém vlastnictví nejrůznější střelné zbraně. Je ovšem nutno vysvětlit, že ve Švýcarsku vládne ohledně držení a používání zbraní navzdory svobodným zákonům přísný pořádek a zneužívání zbraní je vzácné – to je v protikladu ke Spojeným státům, kde vládne nesmírná kriminalita a kde je, jak vždy říkáš, na denním pořádku mnoho vražd způsobených střelnými zbraněmi.

Billy Moje vlast je právě skutečně zemí svobody a demokracie, což nelze říci o žádném jiném státě na Zemi – to ovšem nedokážou pochopit všichni ti idioti a idiotky (především ti oslové a oslice ve Spolkovém sněmu, Národní a Stavovské radě, jakož i v politických stranách a skupinách mladých politiků), kteří chtějí vlastizrádně zaprodat Švýcarsko diktatuře EU.

Inu, ohledně soukromého držení zbraní ve Švýcarsku můžeš vidět zde na internetu různé věci, které budu zčásti citovat. Podívej se sem, to se vůbec nedá srovnat s USA, kde neodpovědně vykonávají moc zbrojařská lobby a kde je povoleno, aby zbraně používaly a byly vyučovány ve střelbě i děti a nezletilí. Tuto situaci naprosto neodpovědně podporují i rodiče, kteří svým dětem kupují zbraně a učí je s nimi zacházet, aby za určitých okolností zabily člověka. Něco takového se nemůže ve Švýcarsku uchytit, třebaže máme velmi liberální zbraňový zákon, neboť u nás vládne v tomto ohledu pořádek a Švýčari obého pohlaví vnímají svoji odpovědnost a žijí na jejím základě.

Pokud se podíváme na švýcarské zbraňové zákony, tak můžeme konstatovat, že patří k nejliberálnějším na světě: Vlastnit a nabývat zbraně a munici je v zásadě povoleno všem bezúhonným občanům a občankám, pokud zákon neobsahuje zvláštní ustanovení, jež nabývání zbraní zakazují. Střelnou zbraň si mohou ve Švýcarsku pořídit jen osoby, které mohou předložit osvědčení o bezúhonnosti a čistý výpis z trestního rejstříku.

Ale nyní zpět k tomu, co bys rád věděl: Chtěl bych zmínit i malé zbraně, abys věděl, že také existují a jak je nutno jim rozumět. Jedná se o malé palné zbraně, jako jsou revolvery a pistole, jež mohou otevřeně nebo skrytě nosit a používat jednotlivci.

Ptaah Vše, co vysvětluješ, je velmi zajímavé; celé toto téma je jistě velmi obsáhlé.

Billy To skutečně je; lze se o něm dočíst i na internetu, jak můžeš vidět např. zde v této zprávě, kterou jsem vyhledal – zajímá tě to?

Ptaah Ano.

Billy Dobrá, tak si ji můžeš sám přečíst. Chtěl bych k tomu ale ještě říci, že švýcarské obyvatelstvo hlasuje o změnách ve zbraňovém zákoně. V naší zemi bylo dosud na základě statistik uváděno asi 2,3 miliónu

malých zbraní v soukromém vlastnictví, avšak údaje, které jste konstatovali vy, vypovídají o vyšší počtu. Tady na internetu si můžeš něco přečíst o tom hlasování:

Od 15. srpna začala platit nová zbraňová vyhláška.

Ke koupi útočné pušky ráže 90 nebo 57 se zásobníkem s více než 10 náboji je nyní nutné speciální povolení.

Po neúspěšném hlasování proti zbraňovému zákonu ze dne 19. května uvedl Spolek 15. srpna v platnost nový zákon, jenž byl přizpůsoben zbraňové směrnici EU. Od tohoto data platí nová zbraňová vyhláška, která reguluje nabývání a držení poloautomatických zbraní, jež s okamžitou platností patří v zásadě k zakázaným zbraním. Útočné pušky ráže 90 a 57 se zásobníkem s více než deseti náboji a poloautomatické pistole se zásobníkem s více než 20 náboji si mohou lidé nově pořídit pouze se speciálním povolením. Kdo vlastní takové zbraně, které dosud nejsou nahlášený v kantonálním zbraňovém registru, má tři roky na to, aby je nahlásil.

Fedpol na své webové stránce zveřejnil formulář speciálního povolení, jakož i formulář, v němž se dokládá pravidelná střelba. Navíc se na této stránce odpovídá na různé otázky ohledně zbraňové vyhlášky. V příštím členském magazínu »Schiessen Schweiz« bude zbraňová vyhláška detailně představena.

Zbraňovou vyhlášku analyzoval Joel Haefeli, právník a mistrovský střelec, a věnoval se jejím dopadům na střelkyně a střelce. Svoji analýzu dal laskavě k dispozici. Lze si ji zde stáhnout.

Ptaah Děkuji, pak si nyní přečtu, co jsi zde vyhledal, avšak tady hned vidím, že tyto internetové údaje nejsou správné, a že tudíž neodpovídají našim zjištěním:

(...) co do absolutního počtu zbraní vynikají USA – a zdá se, že se situace stále zhoršuje: Jen v časovém rozmezí od roku 2006 do roku 2017 si Američané pořídili a importovali přinejmenším 122 miliónů zbraní.

Datový zdroj:

Sada dat k tomuto článku pochází z »průzkumu lehkých zbraní« ženevského »Graduálního institutu mezinárodních a rozvojových studií«. Mezinárodní tým odborníků sestavuje každoročně zprávu o tomto tématu.

Autoři vycházejí z toho, že asi z jedné miliardy celosvětově existujících lehkých zbraní je 850 miliónů (tedy 85 %) v soukromém vlastnictví. Zbýlé zbraně vlastní vojska (asi 13 %) a úřady, které se zabývají trestním stíháním (2 %).

Pokud uvedeme tato čísla do poměru k počtu obyvatel, dospějeme k tomuto výsledku: Ve Spojených státech je více soukromých zbraní než obyvatel. Na druhém místě figuruje Jemen, kde každý druhý občan vlastní lehkou zbraň (vládne tam ovšem i válka).

*USA: 120,5 zbraně na 100 obyvatel
Jemen: 52,8 zbraně na 100 obyvatel
Černá Hora: 39,1 zbraně na 100 obyvatel
Srbsko: 39,1 zbraně na 100 obyvatel
Kanada: 34,7 zbraně na 100 obyvatel*

Švýcarsko se nalézá poněkud níže: S 27,6 zbraně na 100 obyvatel obsazujeme 16. příčku.

Ve výše uvedeném žebříčku jsou registrovány pouze země, které mají více než 150 000 obyvatel. Data všech hodnocených regionů lze spatřit na mapě. Mezi deseti zeměmi, které jsou nejvíce ozbrojené, se nalézají i pět evropských států.

Globální militarizační index:

10. místo: Ázerbájdžán

9. místo: Řecko

8. místo: Jordánsko

7. místo: Jižní Korea

6. místo: Kypr

5. místo: Rusko

4. místo: Sýrie

Švýcarsko je v globálním hodnocení na 34. pozici

Na celém světě se asi 850 miliónů lehkých zbraní nalézají v držení soukromých osob.

Nejvíce vojensky vyzbrojené země

USA: 393,3 miliónu zbraní

Indie: 71,1 miliónu zbraní

Čína: 49,7 miliónu zbraní

Pákistán: 43,9 miliónu zbraní

Rusko: 17,6 miliónu zbraní

Brazílie: 17,55 miliónu zbraní

Mexiko: 16,8 miliónu zbraní

Tato data nejsou v souladu se skutečnými fakty, která jsme konstatovali, neboť všechny zde uváděné hodnoty jsou poněkud nižší, než udávají naše velmi přesná zjištění a záznamy a než dokládá správný a pravdivý stav věcí.

Billy Tak tomu patrně bude, neboť jak znám naše pozemšťany, tak všude a při každé příležitosti přikrášlují fakta, podvádějí, falšují a lžou. To se podle mě týká i toho, že bezskrupulózní rodiče instrumentalizují své děti tak, že z nich činí vrahy, neboť nedospělým dětem kupují zbraně a učí je střílet s pokynem, aby při vhodné příležitosti pálily na člověka a sprovodily jej ze světa.

Ptaah Ano, to je mi známo; a co se v tomto ohledu provozuje a co je povoleno v Americe, to představuje nejen jednání kriminální, ale přímo zločinecké, neboť jsou již malé děti a mladiství skutečně vychováváni k vraždění. A kriminální zákony a vláda USA toto zločinecké počínání nejen neodpovědně tolerují, ale přímo i podporují. Tato skutečnost je zavrženíhodná a plyne z pohrdání lidským životem, stejně jako celé chování samých rodičů, mnoha dospělých, bezpečnostních složek a veškerého vojska. Počestní Američané obého pohlaví, kteří jsou v menšině, proti tomu nemohou nic podniknout a zmoci, neboť v USA jsou zhoubné, veskrze zvrácené a lidským životem pohrdající způsoby chování mnohem zpuštější než v ostatních takzvaně civilizovaných zemích.

Co lidé v USA ze strachu, zbabělosti a pohrdání lidským životem provozují pod pláštěm sebeobran (nejen ve vztahu k dětem, ale i obecně), to cílí pouze na násilné, bezohledné a neodpovědně zločinecké zabíjení a vraždění spolubližných. Motivem takovýchto činů je často i pomsta a odplata, avšak vrazi pak argumentují tím, že vraždili z nutnosti a v sebeobraně, načež jsou zproštěni viny – a to skutečně dokládá zpuštělost takových pozemšťanů; a zpuštělé jsou i všechny zákony, na jejichž základě se praktikuje státní bezpráví v tom smyslu, že se nařizují tresty smrti, a tedy státní vraždy. Státních vražd se dopouštějí i všichni popravčí, kteří vykonávají rozsudky smrti, a masově vraždí i vojáci všech armád, když provádějí válečné

či povstalecké skutky, jež nikterak nesouvisejí se sebeobranou, sebeochranou či ochranou státu atd. V rámci státem nařízených válek a teroristických skutků se lidé vskutku dopouštějí zločinně přikázaných, nelidských, legalizovaných, nemilosrdných, násilných a nelítostně barbarských vražd, zatímco provinilí státní činitelé, již udílejí tyto rozkazy a již posílají celé armády na smrt, dřepí sami v bezpečí a nejsou za své zločiny voláni k odpovědnosti.

Všichni vojáci a činitelé bezpečnostních sborů, kteří od státu přijímají rozkazy zastřelit či usmrtit druhého člověka – ať při bezpečnostních akcích, anebo povstáních a válkách atd. – se stávají skutečnými vrahy, stejně jako popravčí, kteří provádějí rozkazy zabít. Jako vrahy je nutno odsoudit i ty, kteří takovéto rozkazy udílejí, ať jsou to držitelé státní moci, anebo zákonní soudci. V tomto smyslu jsou potenciálními vrahy i rodiče, kteří podněcují své děti k tomu, aby střelnými zbraněmi, anebo jinými vražednými nástroji atd., usmrcovali druhé lidi, načež jejich děti skutečně někoho zabijí – nezávisle na tom, zda tak učiní ještě v dětském, anebo již v dospělém věku.

Co se týče tvé přímé otázky, zdali my, Plejaren, máme zbraň, resp. zdali je držíme v soukromém vlastnictví, tak k tomu mohu vysvětlit, že tomu tak není – a celkově vzato nemáme ani válečné arzenály, jakož ani žádné nástroje atd., jež by byly navrženy k zabíjení druhých lidí. Jsme vyzbrojeni pouze skutečnými obrannými nástroji, jež jsou koncipovány tak, aby nemohly usmrtit žádné lidi ani jiné živočichy všech rodů a druhů, ale jsou schopny je dočasně ochromit, aniž by však poškodily jejich zdraví, anebo dokonce jejich tělesné orgány.

Billy Děkuji, to mi jako vysvětlení postačuje. Pak mám ještě jednu otázku, která se týká Putina, jenž se nikterak nebrání útokům zlovolníka Navalného. Považují také za podivné, že tohoto Navalného s jeho záštiplnými řečmi na Západě nezastaví.

Ptaah Celému Západu, jak říkáš, hrají nenávistné řeči, jež vede Navalnyj proti Putinovi a ruské vládě obecně, výsostně do karet: Především neschopná německá kancléřka Merkelová, její přívrženci, jakož i celá diktatura EU – jako tuto pohromu Evropy nazýváš – a Spojené státy americké podléhají klamně představě, že mohou z činnosti Navalného profitovat a podrobit Putina a Rusko svému diktátorskému zaslepení. Pro všechny západní státy je Navalnyj jako samozvaný Putinův sok a nepřítel ruské vlády vítaným činitelem, z jehož nenávistných řečí mohou těžit. Navalnyj doufá, že na Západě svými záštiplnými řečmi proti Putinovi dokáže uspokojit svoji vlastní lačnost po moci a že bude moci vtáhnout do Moskvy jako šéf ruského státu – jeho mocichtivost je bezmezná.

Billy Navalnyj navenek skrývá svůj pravý, zlovolný charakter a vydává se za někoho, kým ve skutečnosti není – takhle se od nepaměti přetvařovali všichni jemu podobní, kteří se v minulých dobách dokázali dostat ke státní moci, načež způsobovali svým národům či celému světu tisícerá a milionnásobná neštěstí. Jako tomu bylo vždy v minulosti, tak je tomu žel i dnes: Mocichtivé živly, jako tenhle Navalnyj, získávají pomocí lží, pomluv a lživých slibů atd. velkou podporu od zcela naivních, hloupých a nesoudných souběžců, resp. zastánců, a jak často říkám, hloupého plebejského lidu, příkyvovačů, přitakávačů a oportunistů, kteří své názory stále otáčejí po větru jako korouhvičku. Více k tomu není co dodat, snad jen to, že tento muž, Navalnyj, má svoji pravou, zlovolnou povahu otevřeně vepsanou do tváře, avšak to nevidí ani nerozeznávají žádní pozemšťané, kteří se nesnaží vypracovat si schopnost rozpoznat charakter na základě fyziognomie, a kteří tudíž nejsou s to rozeznat, resp. vyčíst z tváře člověka jeho charakterové vlastnosti.

Tím mám však na mysli jen prosté a v tomto směru nevzdělané lidi, což se dá podle mě chápat, neboť takzvaní »normální lidé« se běžně nezaobírají psychologií atd.; politováníhodný je ovšem fakt, že osoby, které se samy pokládají za »odborníky« atd. v oboru psychologie, se velmi často prohlašují i za vykladače fyziognomie atd., ačkoliv jsou v tomto ohledu naprostí diletanti.

Pokud by se Navalnyj za určitých okolností skutečně dostal v Rusku k vládní moci, tak by v průběhu času páchal neštěstí, podobně jako tak činili Stalin, Hitler a mnoho jiných despotů. Když se takovéto živly skutečně dostanou k vládní moci, tak se nejprve prezentují svým národům jako dobří a lidoví vládcí, avšak jakmile se pořádně usadí ve vládním křesle, tak se pomalu mění na diktátory a začínají pozvolna trápit lid a páchat pohromy.

Ptaah To, co říkáš, je skutečně pravda; Vladimira Putina všichni jeho nepřátelé chybně posuzují a vadně si vykládají jeho umírněnost a klid, avšak v nejbližší době se Putin alespoň probouje k tomu, že bude požadovat důkazy o tom, že byl Navalnyj skutečně otráven nervovým jedem novičokem. Ve skutečnosti totiž neexistuje žádný důkaz, že byly v Navalném nalezeny stopy novičoku: Při prvních, okamžitých a velmi důkladných vyšetřeních na klinice v sibiřském městě Tomsku, kam byl Navalnyj dopraven, nebyly v jeho těle nalezeny žádné zbytky novičoku – to jsme konstatovali, když jsi nás požádal, abychom zjistili, zda byl v tomto případě skutečně ve hře novičok. Když byl vzbuzen náš zájem, tak jsme si později ověřili, že na Alexeji Navalném skutečně nebyly přítomny známky zločinu. Porozhlédli jsme se také v místnosti, kde spal, avšak nemohli jsme nalézt žádné stopy jedu, a to ani na desítkách předmětů, které patřily jemu, cizím osobám či ubytovacímu zařízení.

Nanejvýš podivný a podezřelý jsme shledali fakt, že byl Navalnyj po svém zhroucení – které se nám rovněž jeví velmi podivné – tak rychle a bezproblémově letecky přepraven na Západ do Německa do berlínské univerzitní nemocnice, kde byl podroben četným testům a prohlídkám, jejichž pravdivé výsledky se však uchovávají v tajnosti.

A podivné dále bylo, že se údajně náhle zjistil novičok: Při bedlivých prohlídkách v Tomsku zjištěn nebyl, avšak v Německu při nových prohlídkách údajně několikrát ano, o což jsme se však po svých prvních šetřeních v Tomsku již důkladně nezajímali, neboť náš zájem byl, a zůstal dodnes, již jen povrchní. Známe však nanejvýš neradostné nesrovnalosti, jež se vztahují na skryté machinace, které nesmíme otevřeně uvádět a které se týkají ... Také německá spolková vláda zadržuje různé informace a trvá na utajovaném postupu ve věci Alexeje Navalného, který ve své kritice Putina a Kremlu zabředl do vehementní, zlovolné a hluboké nenávisti a který se chápe veškerých zákeřností, aby Putina znemožnil, a mohl se tak sám dostat ke státní moci. Čelní představitelé německého státu, především kancléřka Merkelová, zachovávají však nyní výsledky diagnózy, která byla Navalnému vystavena, v tajnosti. A to i vůči Rusku, třebaže ruské státní zastupitelství žádalo o právní pomoc a vydání výsledků Navalného vyšetření, aby mohlo samo provést vlastní průzkum. Tomu však chtějí vůdčí státní činitelé Německa zabránit, obzvláště pak kancléřka Merkelová.

Billy A dál?

Ptaah Dále se tím nezabýváme, neboť jednak o tuto věc nikterak nejevíme zájem a jednak se na základě svých direktiv nesmíme do podobných záležitostí vměšovat – snažili jsme se jen krátkodobě zjistit některé informace, jelikož ses nás kvůli ... na to dotázal.

Billy V každém případě velice děkuji za vaši snahu a také ..., ale to je něco, o čem je nutné pomlčet.

Ptaah A to umíš dobře, což mi připomíná okolnost, o níž jsem četl v letopisech svého otce – jedná se o tvůj výrok, který jsi učinil roku 1947 ve věku 10 let, když tě můj otec požádal, abys o jistých záležitostech, faktech a věcech pomlčel.

Billy A co to bylo, co jsem řekl? Na to si již nevzpomínám.

Ptaah Tvá slova, jež si můj otec poznamenal, zněla takto: »Jen zřídka kdy dokážu nalézt slova a říci něco, co by bylo významnější a důležitější než mlčení, a proto se držím mlčení.«

Billy Pak mám ještě jinou otázku, možná dokonce několik otázek – měl bys ještě čas na ně odpovědět, neboť mezitím se už dost připozdilo?

Ptaah Dnes nespěchám. Máš-li tedy ještě další otázky, pak ...

Billy O. k., děkuji. Pak mám tedy následující: Víš přece, že tady na Zemi lidé neustále a zpravidla idiotsky demonstrují kvůli kdejakým pitomostem, jimž zpravidla naprosto nerozumějí, a o nichž tedy neznají skutečná fakta a příčiny atd. Tím mám např. na mysli hrubě připitomělé klimatické potřeštěnce z hnutí »Fridays for Future« atd., jakož ale i mnohé jiné, kteří demonstrují kvůli jiným věcem a nemají ani potuchy o tom, za co vlastně vyrazí do ulic a proč pořádají teror.

Pokud však lidé smysluplně, rozumně a soudně demonstrují za nějakou věc či proti nějaké věci, kterou je nutno uznat jako oprávněnou, pak proti tomu nelze nic namítat, pokud neuplatňují násilí a teror a pokud nevraždí, nezabíjejí a neničí atd. Na to se však ptát nechci, neboť můj dotaz zní, zdali na planetě Erra či u vás, Plejaren, vůbec znáte demonstrace?

Ptaah Ve všech oblastech našich plejarische planet jsou demonstrace, jaké se provádějí na Zemi, naprosto neznámé, jelikož neexistují žádné důvody, jež by mohly vést k takovýmto způsobům chování. Jak víš, žádostmi každé jednotlivé osoby se do hlubokých podrobností zabývá naše grémium, které na úrovni předsednictví všechno vyjasňuje (spolu s přibližně jedním a půl miliónem dobrovolných zástupců lidu a za přítomnosti dotyčné osoby, která vznáší žádost), a tudíž nikdy nezůstane nic nevyjasněno. Při takových debatách, šetřeních, konstatováních a jednáních nevystává nic, co by se nedalo vyjasnit ke spokojenosti dotyčné osoby, skupiny osob či lidového společenství atd., pokud takováto jednání a vyjasňování atd. musejí všichni zúčastnění vést ke spokojenosti jednotlivých osob, společenství či populace.

Billy To vím a zažil jsem to již s tvým otcem Sfath. Víم také, že takováto událost se stává nanejvýš vzácně a nastane sotvakdy.

Ptaah To je správně.

Billy No právě, vždyť to říkám. Pak mám ještě něco, když se teď věnuji pokládání dotazů: Naši superchytří jedinci, tedy všichni ti pozemšťané, kteří se honosí učitelskými, doktorskými a profesorskými tituly, jakož i jiní, kteří rádi oslňují a chtějí se vypínat jako velcí znalci a mudrci, recitují různé výroky, výpovědi, výrazy a moudrosti starých myslitelů – co je podle tvého mínění nutné si o tom, resp. o těchto lidech myslet?

Ptaah Pokud lidé uvádějí staré moudrosti, čímž míním duchaplné průpovědi, aforizmy a životní moudrosti, pak tím zajisté mohou cenným způsobem poučit, avšak to neplatí pro citáty, které využívají ke zdůraznění různých vysvětlení, vývodů, výkladů a tvrzení atd., a tedy k upevnění a potvrzení nějaké výpovědi atd. Jestliže lidé uvádějí moudrosti, resp. duchaplné výroky, aforizmy a životní moudrosti, tak ukazují hodnotné cesty a modely chování, jež mohou ostatní využít ke svému rozvoji, pokroku, poučení a k dosažení lepšího života a úspěchu. Citáty se oproti tomu vztahují na ryze koordinační výpovědi ve vztahu k určité tematické, přičemž citování, resp. opakování takovýchto výpovědí, jež se zaplétají do různých jiných kontextů, popř. do určitého jiného tématu, je nesmyslné a jeho cílem je pouze to, aby mluvčí, jenž citát přednáší, působil jako sečtělý, vzdělaný, důležitý a bystrý člověk.

Billy Takových lidí je mnoho a zpravidla se jedná o »bystré duchy«, kteří mají filozofické znalosti anebo kteří zastávají názor atd., že jsou vznešeného původu, či tak nějak. A nyní, Ptaah, milý příteli, se již připozdilo a nadešel patrně čas, abychom se zase rozešli, pokud ani ty nemáš nic, co bys rád podotkl nebo vysvětlil?

Ptaah Nemám, ale náš dnešní rozhovor byl pro mě obzvláště podnětný a přinesl mi mnoho nových, mně dosud neznámých informací, díky nimž jsem získal nové vhledy.

Billy Dobrá, pak zavřu svoji kancelář a půjdu se vyspat.

Ptaah Dobrá, tak na shledanou, Eduarde. Nyní již vypadáš, že si musíš odpočinout.

Billy To si také myslím. Měj se dobře, Ptaah.

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2020 (německy), 2020 (česky) Eduard A. Meier, »Universální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomocí elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Universálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org>